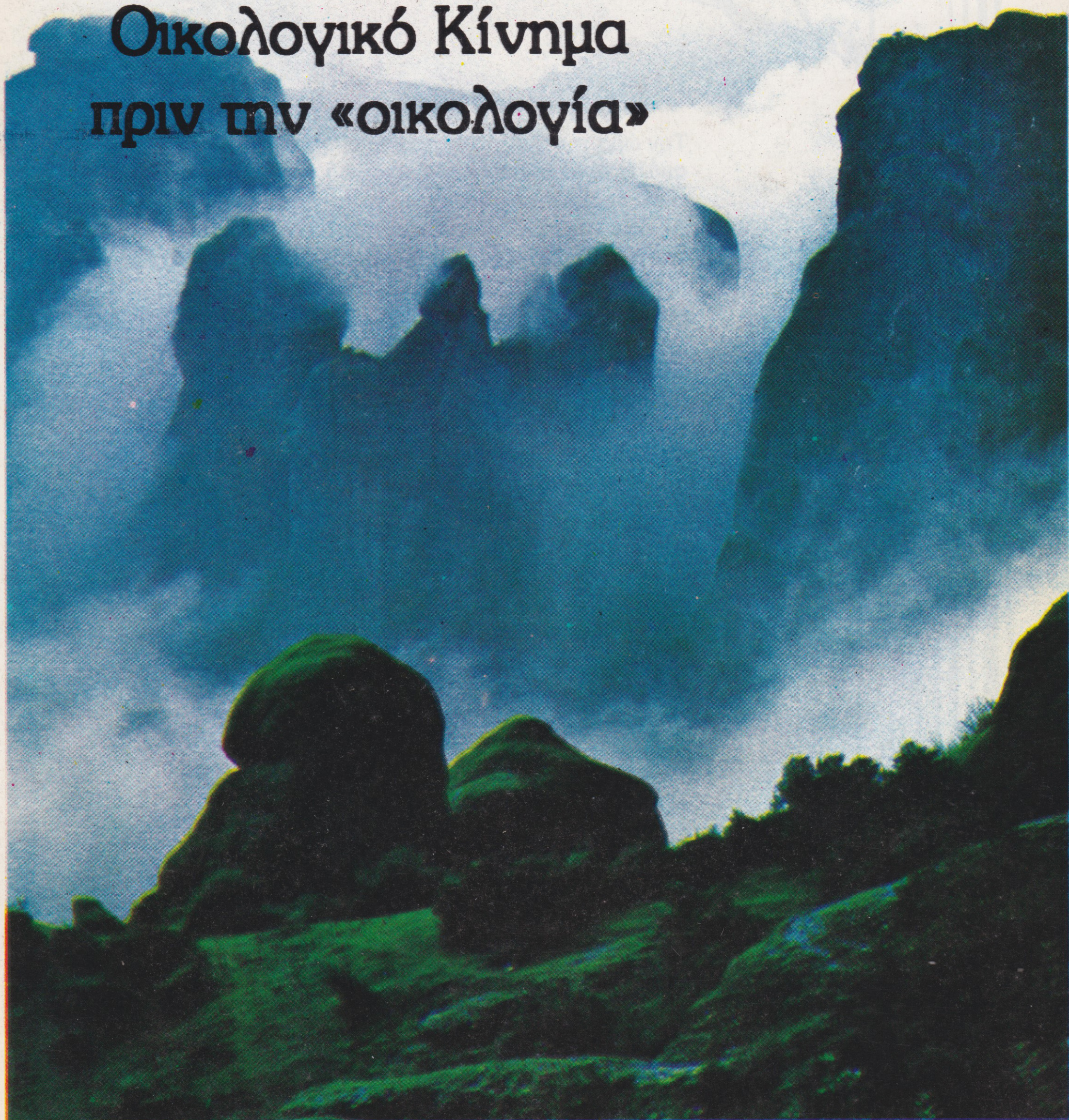
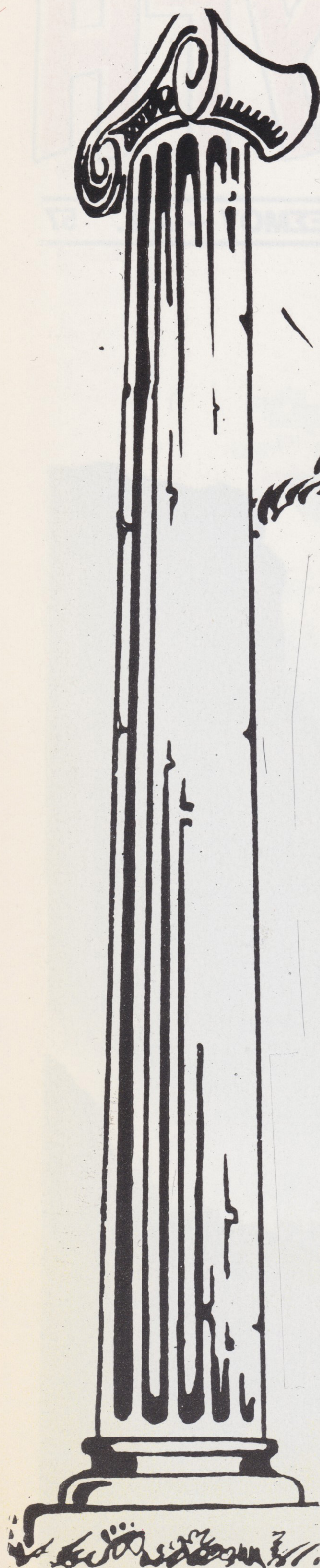
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ – Α.Τ. 57

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ:
Οικολογικό Κίνημα πριν την «οικολογία»

Ο ΠΙΟ ΤΡΑΝΟΣ ΚΑΗΜΟΣ ΜΟΥ

Την ώρα την υπέρτατη που το σβη το φως μου
αγάλια αγάλια ο θάνατος, ένας θα να είν' εμένα
ο πιο τρανός καημός μου.
Δε θα είναι κούφιοι λογισμοί, τα χρόνια τα χαμένα,
της φτώχειας η έγνοια, του έρωτα η ακοίμητη λαχτάρα,
μια δίψα μεσ' στο αίμα μου, προγονική κατάρα,
μήτε η ζωή μου η αδειανή συρμένη απ' το μαγνήτη
πάντα της Μούσας, μητ' εσύ, χιλιάκριβό μου σπίτι.
Ο πιο τρανός καημός μου
θα είναι πως δε δυνήθηκα μ' εσέ να ζήσω, ω πλάση,
πράσινη απάνου στα βουνά, στα πέλαγα, στα δάση,
θα είναι πως δε σε χάρηκα σκυφτός μεσ' τα βιβλία,
ω φύση, ολάκερη ζωή κι ολάκερη σοφία!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 57 - ΤΙΜΗ 250 ΔΡΧ.
ΑΘΗΝΑ: ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ 52 - 3ος ΟΡΟΦΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΕΤΑΡΤΗ - ΣΑΒΒΑΤΟ 7 - 10 μ.μ.
Τ.Θ. 8346 - ΟΜΟΝΟΙΑ
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ 28 - 2ος ΟΡΟΦΟΣ
Τ.Θ. 11207 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 541 10
ΤΕΤΑΡΤΗ - ΣΑΒΒΑΤΟ 7 - 10 μ.μ.
ΒΟΛΟΣ: ΚΟΥΤΑΡΕΛΙΑ & ΙΑΣΩΝΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ - ΣΑΒΒΑΤΟ 7 - 10 μ.μ.
ΠΑΤΡΑ: Τ.Θ. 1259
Υπεύθυνος συμφώνως τω νόμω: Ν. Γ. Μιχαλολιάκος

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1990

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΨΥΧΩΝ

του Γ. Ν. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

- Ο πρώτος αιώνας της ζωής του νέου Ελληνικού κράτους είναι γεγονός πως υπήρξε μεστός γεγονότων, ιδεών, οραμάτων, στόχων και προορισμού. Από το 1821 μέχρι το 1921 ο ελληνικός λαός έδινε αδιαλείπτως τη μάχη για την πραγμάτωση του ονείρου ενός «Μείζωνος Ελληνισμού». Εθνεγερσία, Κρητική επανάσταση, 1897, Μακεδονικός αγώνας, Βαλκανικοί πόλεμοι, Μικρασιατική εκστρατεία ήταν τα σημαντικότερα γεγονότα σε μια προσπάθεια ενός ολόκληρου αιώνα για τη δημιουργία μιας Νέας Ελληνικής Αυτοκρατορίας, Αυτοκρατορίας βασισμένης όχι σε κοινωνικά συμβόλαια ή θεοκρατικές αρχές, αλλά σε ιστορικές αλήθειες και σε μια αναμφισβήτητη εθνική πραγματικότητα. Αυτόν τον αιώνα, τον γεμάτο ιερούς πόθους και ανησυχίες ήταν πεπρωμένο να ακολουθήσει μια Μεγάλη Εθνική καταστροφή, η μεγαλύτερη ίσως που γνώρισε ποτέ ο λαός μας στην ιστορία του. 1922, Μικρασιατική καταστροφή, ο Ελληνισμός ξεριζώνεται με σφαγές και βανδαλισμούς, με φωτιά και μαχαίρι από εκεί όπου για τρεις χιλιάδες τουλάχιστον χρόνια έφεγγε το φως του μεγάλου λαού μας. Όμως ακόμα και αυτή η καταστροφή δεν θα ήταν τόσο σημαντική εάν δεν είχε σαν επακόλουθο της ήττας μια βαθειά απογοήτευση και μαυρίλα που σταλάχτηκε σαν δηλητήριο στην ψυχή του Ελληνισμού. Καθόλου τυχαίο δεν είναι ότι μέσα σε αυτό το πνεύμα της απαισιοδοξίας και της κακομοιριάς που δημιουργήθηκε βρήκε έδαφος ο μπολσεβικισμός για να σταλάξει κι άλλο δηλητήριο στις ψυχές των Ελλήνων. Το «τέλος» της Μεγάλης Ιδέας στα 1922 έφερε δυστυχώς και ελπίζουμε προσωρινά, και το τέλος κάθε δυνατότητας στον λαό μας να έχει μια Ιδέα, έναν Οραματισμό, έναν στόχο. Από τότε και μέχρι σήμερα ο Έλληνας περιπλανάται στις σελίδες της Ιστορίας σαν χαμένος οδοιπόρος χωρίς προορισμό, με τους πατρικούς βωμούς πυρπολυμένους μέσα στη λαίλαπα μιας στείρας καθημερινότητας. Το εθνικό καθεστώς της 4ης Αυγούστου επεχείρησε να δώσει ένα άλλο ιδανικό, ίσως και ευρύτερο και από αυτήν την Μεγάλη Ιδέα, το ιδανικό ενός Γ' Ελληνικού Πολιτισμού. Όμως και ο χρόνος ήταν λίγος και οι ιστορικές συγκυρίες που επακολούθησαν δυσμενείς και προπαντός οι άνθρωποι που είχαν αυτή την αντίληψη δεν ήσαν οι κατ' ουσίαν κρατούνες του καθεστώτος. Η περίοδος διακυβερνήσεως της χώρας από την 21η Απριλίου ήταν μια ακόμη προσπάθεια να αποκτήσει η χώρα εθνικό προορισμό. Όμως το πρότυπο «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» και ο τρόπος που παρουσιάσθηκε ήταν τόσο επικίνδυνα ατυχής, που έφερε ακριβώς τα αντίθετα αποτελέσματα. Σε όλες τις περιπτώσεις πάντως δεν δικαιούνται να ομιλούν οι οπαδοί του κοινοβουλευτισμού και των κομμάτων του γι' αυτά τα καθεστώτα, γιατί, συγκριτικά πάντα,

από κάθε απόψεως ήσαν καλύτερα.

Το φιλελεύθερο αστικό καθεστώς εάν από κάτι κατ' εξοχήν χαρακτηρίζεται είναι ακριβώς από την αδυναμία του να εμπνεύσει στον λαό έναν εθνικό προορισμό. Άλλωστε, από την ίδια τη φύση του δεν πιστεύει σε μια τέτοια προοπτική αφού «ιδανικό» του είναι η οικονομική άνοδος του ατόμου. Αυτή η ίδια η ουσία της εξουσίας σε ένα φιλελεύθερο κοινοβουλευτικό κράτος έχει τύπο «λογιστικό». Αυτό είναι απόλυτα λογικό γιατί αφού βάση κάθε ενέργειας στη δημοκρατία είναι ο χειρισμός του οικονομικού θέματος παρεπόμενο είναι και η μορφή της εξουσίας να είναι «λογιστική». Με άλλα λόγια δηλαδή, όπως και οι ίδιοι εξάλλου παραδέχονται, οι κυβερνήτες δεν είναι τίποτε άλλο από απλοί διαχειριστές, ανίκανοι και ακατάλληλοι να εμπνεύσουν στον λαό ένα μεγάλο ιδανικό. Όμως οι εξουσιαστές μας γνωρίζουν πάρα πολύ καλά ότι «ουκ επ' άρτω μόνον ζήσεται άνθρωπος» και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο κατά καιρούς επιχειρούν και εξαπατούν τον λαό δίνοντας, με μορφή φτηνού ρωμαΐκού θεάματος, κάποια υποκατάστατα ιδανικών που προσωρινά και μόνο συντηρούν και εκτονώνουν το θυμοειδές κάθε λαού. Έτσι έδωσαν τον λεγόμενο «αντικομμουνισμό» για να περάσουμε στη συνέχεια στους ανισόπεδους κόμβους του Καραμανλή, στον «ανένδοτο» του Γ. Παπανδρέου, στην κατά φαντασίαν αντίσταση της επταετίας, στο «όραμα» της ΕΟΚ, την «αλλαγή» και τέλος τους «Ολυμπιακούς του 1996». Πρότυπα στείρα και κακομοιριασμένα, χωρίς ΜΥΘΟ, χωρίς ουσία, άδεια από ιστορικό περιεχόμενο, χωρίς ίχνος από την ψυχή του Μεγάλου Λαού μας. Έτσι παιδεύεται μέσα σ' αυτήν τη μιζέρια, σ' αυτή την αντιηρωϊκή ερημιά 70 τώρα χρόνια η Πατρίδα μας. Όμως τίποτε δεν χάθηκε εάν κάποιοι αποφασισμένοι και δυνατοί το θελήσουν. «Φτάνει μια Ιδέα να στο πει,μια Ιδέα να στο προστάξει, Κορώνα Ιδέα, Ιδέα Σπαθί, που είναι πάνω απ' όλα» έγραφε τότε, που στις καρδιές των Ελλήνων κυριαρχούσε το όνειρο, ο Κωστής Παλαμάς. Η Μεγάλη Ιδέα είναι λόγος Ζωντανός, όχι μόνο γιατί έχει βαθειές ρίζες στην ιστορία, αλλά και γιατί αποτελεί τον μοναδικό λόγο επιβίωσης του ελληνικού Έθνους. Λαός χωρίς όνειρα, είναι λαός καταδικασμένος σε θάνατο! Αυτό είναι μια Μεγάλη Αλήθεια που αν δεν αντιληφθούμε δεν θα κατορθώσουμε ποτέ να ξεσηκώσουμε τον λαό από τον σημερινό επιθανάτιο ρόγχο των καιρών μας. Οι περιστάσεις είναι δύσκολες, ο προαιώνιος εχθρός του Ελληνισμού, ο σιωνισμός, σχεδόν παγκόσμιος κυβερνήτης και με σύμμαχό του τον συνεχώς ισχυροποιούμενο άμεσο εχθρό μας, τον Τούρκο. Ο Λαός μας στην ιστορία του γνώρισε δύσκολες στιγμές. Γνώρισε τον διχασμό και τη σκλαβιά, το απρόσωπο κράτος, τον αδελφοκτόνο σπαραγμό, τη σκληρή τυραννία. Γνώρισε Ρωμαίους, Γραικύλους, Τούρκους, Βούλγαρους, Σλάβους κατακτητές. Σε όλους αντιστάθηκε με θάρρος κι Αξιοπρέπεια. Όμως όλοι αυτοί δεν γνώριζαν παρά την κλοπή και το αίμα, δεν γνώριζαν τίποτε άλλο από το να πυρπολούν την περιουσία του, να σκλαβώνουν τη σάρκα του. Σήμερα δυστυχώς οι περιστάσεις είναι πιο δύσκολες. Το παγκόσμιο σιωνιστικό οικονομικό σύστημα λεηλατεί τις ψυχές των ανθρώπων μεταβάλλοντάς τους σε νεκροζώντανες μαριονέτες, πειθήνια «στημένες» στην ουρά του καταναλωτισμού.

ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΠΡΕΠΕΙ ΠΡΟΠΑΝΤΟΣ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ!

ΘΕΟΣ – ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Θεός είναι η υπερβατική Αρχή, η ουσία του Όντος, το σημαίνον και το συγκαινόμενο του Κόσμου. Η περί Θεού φιλοσοφική αναζήτηση δύναται να διακριθεί σε δύο κυρίαρχα ρεύματα, τα οποία προσδιόρισαν μέσα στην ιστορία δύο αντίστοιχες στάσεις ζωής. Το ένα ρεύμα εκφράζεται μέσω της φιλοσοφικής και ιστορικής διάστασης της Εβραϊκής Αντίληψης Ζωής και υπό τις πολυποίκιλλες εκδηλώσεις του είναι κυρίαρχο στην εποχή μας. Το έτερο έχει τις καταβολές του στο Ελληνικό Πρότυπο Ζωής και εκδηλώθηκε ιστορικά μέσω της Αρίας Θρησκευτικότητας και της Παραδοσιακής Θρησκείας της Ευρώπης, του Παγανισμού. Απότοκες του πρώτου ρεύματος είναι όλες οι μονοθεΐστικες θρησκευτικές δοξασίες με αποκορύφωμα τον Ιουδαιοχριστιανισμό και όλες οι δυϊστικές φιλοσοφικές θεωρίες, με αποκορύφωμα τον Ιδεαλισμό και τον Υλισμό. Απότοκες του δευτέρου ρεύματος είναι όλες οι πολυθεΐστικές και πανθεϊστικές δοξασίες με αποκορύφωμα τη Μυθολογία του Ελληνικού Προτύπου Ζωής.

Η θεμελιώδης ιδέα του Ιουδαιοχριστιανισμού, όπως αυτή εκφράζεται στην Παλαιά Διαθήκη είναι η θέαση του κόσμου ως τόπου εξορίας του ανθρώπου, έκπτωσης ενός «άλλου κόσμου» του άκτιστου κόσμου του Θεού, ο οποίος αποτελεί δημιουργό, λόγο και ουσία υπάρξεως του φυσικού κόσμου.

Κατά τον Ιουδαιοχριστιανισμό, ο Θεός υπάρχει προ του Κόσμου, εκτός του Κόσμου και δημιουργεί τον Κόσμο εκ του μηδενός, ο κόσμος δηλαδή είναι το κτιστό δημιούργημα της Θεϊκής βουλήσεως χάριν της οποίας και υπάρχει. Ο Δυϊσμός των δύο κόσμων είναι η θεμελιώδης διάσταση του Ιουδαιοχριστιανισμού.

Η Καινή Διαθήκη έρχεται να ενανθρωπίσει την κοσμική διάσταση της Δημιουργίας και την άκτιστη ουσία του Θεού σε πλήρη αλληλουχία προς την Παλαιά. Η φιλοσοφικά αρτιότερη ευαγγελική ρήση: «Εν Αρχή ην ο Λόγος» αποτελεί τον θεμελιώδη συνδετικό κρίκο μεταξύ των δύο διαθηκών, ώστε η συνέχεια του δόγματος να παραμένει αδιάσπαστη. Ο Λόγος υπάρχει προ και κείται εκτός του κόσμου και κατ' επιταγή της Θεϊκής Βουλήσεως ενανθρωπίζεται. Διά της ενανθρωπίσεως του Λόγου, η Αλήθεια του Κόσμου ως δημιουργήματος της Θεϊκής Βουλήσεως αποκαλύπτεται και ο Άνθρωπος σώζεται ερήμην της βουλήσεώς του.

Συνεπώς, η από ενανθρωπίσεως του Λόγου αποκεκαλυμμένη αλήθεια της Χριστιανικής Πίστεως περιορίζει τον ορίζοντα της βουλητικής ενεργείας του ανθρώπου την οποία θέτει εκτός πεδίου ιστορικής δράσεως και πολιτικής πράξεως. Η Λαϊκή Κοινότητα και η Πολιτεία ως υποκείμενα ιστορικών πράξεων, απογυμνώνονται διά του Χριστιανισμού του νοήματός των, τίθενται εκτός ιστορίας και ισοπεδώνονται στις διαστάσεις μιας λατρευτικής κοινότητος, της Εκκλησίας που συγκατατίθεται στη Θεϊκή βούληση προσδοκώντας τον Αποκαλυφθέντα παράδεισο της Άλλης Ζωής. Οι εκτός εκκλησίας κείμενες μη αιχμάλωτες βουλήσεις δεν έχουν να προσδοκούν παρά την κόλασή τους ή τη μεγαθυμία της Θεϊκής βουλήσεως.

Στην Ιδεαλιστική Φιλοσοφία ο Θεός ταυτίζεται προς το απόλυτο Ον ή την απόλυτη Ιδέα. Όμως, η υπερβατική διάσταση του Απολύτου στον Ιδεαλισμό αδυνατεί να θέσει εκτός κόσμου την ουσία του Θεού, χωρίς να αναιρέσει τη φιλοσοφική του τεκ-

μηρίωση:

Αν το Απόλυτο Ον δημιούργησε τον κόσμο, τον δημιούργησε εξ ανάγκης, διότι άλλως η ριζικά αδημιούργητη, δηλαδή τελεία βούλησή του, δεν θα είχε λόγο δημιουργίας πέραν της τελειότητας του Απολύτου Όντος. Αν όμως ο κόσμος προκύπτει κατ' ανάγκην από το Απόλυτο Ον, η διαλεκτική αναγκαιότητα που εισάγεται, τάσσει το Απόλυτο Ον μέσα στον κόσμο και συνεπώς η κοσμική βούληση είναι μέρος της Θείας βουλήσεως: Η Θεία βούληση ενοικεί στον κόσμο.

Αν ο κόσμος δημιουργήθηκε εκ του μηδενός, τούτο σημαίνει ότι το μηδέν προϋπήρχε του κόσμου, δηλαδή ότι το μη - Ον υπάρχει. Το μη - Ον όμως δεν υπάρχει διότι αν υπήρχε θα ήτο εξ ορισμού το Ον.

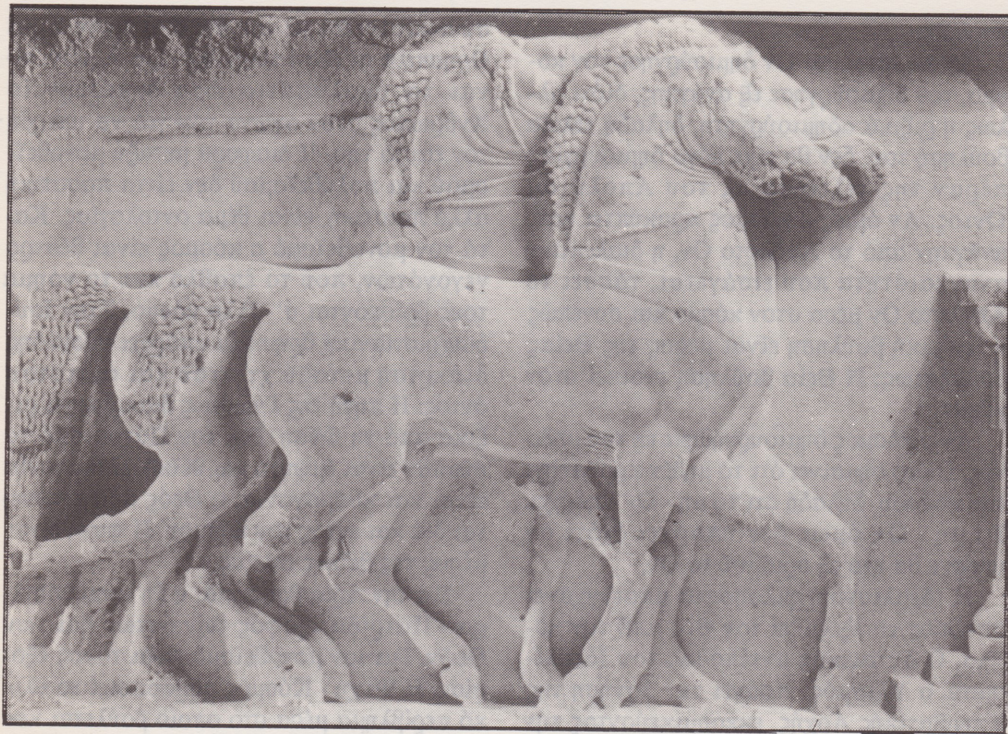
Η ιδεαλιστική φιλοσοφία αποτυγχάνει συνεπώς να εξορίσει τον Θεό από τον κόσμο. Ο δυϊστικός αντίποδας του Ιδεαλισμού, ο Υλισμός, εισάγει την άρνηση της Υπερβατικής Αρχής, εκκοσμικεύοντας την ουσία της. Η Ύλη ως ουσία του κόσμου.

Η Εβραϊκή Αντίληψη Ζωής διά του Ιουδαϊσμού εξοβέλισε τον Θεό εκτός του κόσμου. Ο Ιουδαιοχριστιανισμός ενανθρώπισε τον εκτός κόσμου κείμενο Θεό. Ο Ιδεαλισμός εκόμισε τον Θεό εντός του κόσμου. Ο Υλισμός έθεσε τον κόσμο εκτός του Θεού. Ο Παγανισμός έθεσε τον κόσμο εντός του Θεού και διά του Ελληνικού Προτύπου Ζωής αποθέωσε τον Άνθρωπο. Σύγχρονη ιστορική εκδήλωση του Ελληνικού Προτύπου Ζωής, ίσταται ο Εθνικοσοσιαλισμός, που συνέθεσε και υπερέβη αρμονικά τις εκτροπές του Υλισμού και του Ιδεαλισμού, τεκμηριώνοντας εκ νέου την περί Θεού φιλοσοφική αναζήτηση στις αρχέγονες καταβολές της Αρίας Θρησκείας, που έθρεψε τον Ευρωπαϊκό Μύθο.

Κατά την Κοσμοθεωρία και τη Μεταφυσική του Εθνικοσοσιαλισμού, ο κόσμος εκφαίνεται ως Αρμονικός Λόγος εν εαυτώ, είναι δηλαδή λόγος και ουσία του εαυτού του. Ο Λόγος δεν προηγείται της Ουσίας αλλά συνεκφαίνεται με αυτήν. Κατά την Αρία Θρησκεία οι Θεοί είναι Κέντρα Αξιών, είναι τα σκαλοπάτια που δημιουργείο Άνθρωπος στον αγώνα του για να υπερβή τον εαυτό του. Η διαφορά μεταξύ μονοθεϊσμού και πολυθεϊσμού δεν είναι ποσοτική αλλά ποιοτική, είναι θέμα οντολογίας. Κατά τον μονοθεϊσμό ο κόσμος είναι θέατρο γεγονότων, που το έπαθλο και το νόημά τους βρίσκονται σ' άλλο κόσμο. Στην Ιουδαιχριστιανική θρησκεία υπάρχει ουσιώδης διάκριση μεταξύ χτιστού και άχτιστου όντος: Η πηγή της Γνώσεως διακρίνεται ριζικά από τη Φύση. Για τον Παγανισμό το σύμπαν είναι έμψυχο και θεϊκό. Η θεογονία είναι και κοσμογονία, ο Θεός πραγατώνεται διά και εντός του κόσμου. Η ψυχή είναι μέρος της θεϊκής ουσίας.

Για την Αρία θρησκεία, η Γη είναι Μητέρα - Πατρίδα τροφός των όντων και των Θεών. Για τον μονοθεϊσμό είναι τόπος εξορίας. Η Ψυχή - Κόσμος μορφοποιεί το υλικό περίβλημα μέσα στο οποίο βούλεται και εκδηλώνεται. Ο Άνθρωπος γίνεται Θεός κάθε φορά που υπερβαίνει τον εαυτό του, που αγγίζει τα όρια του καλύτερου εαυτού του. Στην Αρία Θρησκεία η ανθρώπινη βούληση συνδιαλέγεται ισότιμα με τη θεϊκή, ο άνθρωπος δεν ταπεινώνεται μπροστά στον βλοσυρό Θεό, η βούλησή του δεν είναι αιχμάλωτη, δεν είναι δούλος του Θεού.

Στην Κοσμογονία και Θεογονία των Ελλήνων, που διά του Μύθου εισάγει την Αρία Θρησκεία και εκείθεν εκδηλώνεται στην εποχή μας διά του Εθνικοσοσιαλισμού, η Αλήθεια δεν είναι αποκεκαλυμμένη, αλλά αποκαλύπτεται διηνεκώς μέσα στον τόπο της ιστορίας και τον ιστορικό χρόνο, διά της βουλητικής ενέργειας του Ανθρώπου, που εκδηλώνεται ως ιστορική δράση στους κόλπους της Λαϊκής Κοινότητας και ως πολιτική πράξη στα πλαίσια της Αρμονικής Πολιτείας. Ο Θεός του Έλληνα δεν είναι Θεός του ανθρώπου, αλλά Θεός της πόλεως, πραγματώνεται και ζει μόνον εντός της πόλεως.

Η διηνεκής ανέλιξη του Λόγου κατά Φύση και Ιστορία στοιχειοθετεί την Αρχή της Ελληνικής και της Εθνικοσοσιαλιστικής Γνωσιοθεωρίας. Προ όμως της γνωσιοθεωρίας κείται το πεδίο της Οντολογίας δηλαδή ο Λόγος περί του Όντος, που εισάγει τον Λόγο περί του δέοντος, δηλαδή μια δεοντολογία που οριοθετεί το καθήκον του ανθρώπου έναντι των φυσικών του προσδιορισμών, όπως η πολιτιστική και η φυλετική του ταυτότητα. Ο Θεός εμφηλεύει στην κλιμακωτή διαδοχή της ιεράρχησης αυτών των Αξιών.

Ο Ιουδαιοχριστιανισμός, επιχειρώντας να εξαντικειμενικεύσει την Αλήθεια του κόσμου στην ουσία του Θεού, αγνόησε αυτούς τους φυσικούς προσδιορισμούς του Ανθρώπου. Δίδαξε ότι ο Θεός έπλασε τον Άνθρωπο κατ' εικόνα και ομοίωσή τ υ, εν αντιθέσει με την Αρία Θρησκεία που έπλασε τους Θεούς κατ' εικόνα και ομοίωση του Ανθρώπου, όχι του γενικευμένου Ανθρώπου, αλλά του Ανθρώπου που βιώνει τη Φύση, υπακούοντας στην ιεραρχική κλίμακα των φυσικών του προσδιορισμών. Της Φυλής του, του Λαού του, της Ιστορίας του, της Παράδοσής του, του Πολιτισμού του. Έτσι, ο Έλληνας πλάθει το δικό του πάνθεον διερμηνεύοντας τις μυστικές φωνές του φυλετικού του Αρχετύπου, ο Κέλτης το δικό του, το ίδιο ο Βίκινγκ, ο Ινδός, ο Λατίνος, ο Εβραίος, ο Κινέζος, ο Νέγρος της Αφρικής, ο Ινδιάνος. ΟΘεός των Ελλήνων δεν μπορεί να είναι ίδιος με τον Θεό των Ινδιάνων ή των Εβραίων. Ιδού γιατί οι Αθηναίοι απέστρεψαν με περιφρόνηση το βλέμμα από το ισοπεδωτικό κήρυγμα της πανανθρώπινης θρησκείας του Παύλου. Αντέκειτο στη Φύση αφού δεν εξέφραζε την ιδιαιτερότητα της Πόλεως, της Λαϊκής Κοινότητας, της Φυλής.

Διά του Ισοπεδωτικού Δόγματος ο Ιουδαιοχριστιανισμός αποϊεροποίησε τον κόσμο, καταλύοντας τη φυσική αξιολογική

του κλίμακα και τοποθετώντας τον Θεό εκτός αυτού.

Επειδή η θρησκευτικότητα του Ανθρώπου είναι έκφανση των φυσικών του προσδιορισμών, δηλαδή της φυλετικής του ταυτότητας, της Λαϊκής του Κοινότητας και της Πολιτιστικής του Δημιουργίας, γι' αυτό οι Θεοί του Παγανισμού είναι οι Θεοί των Αρίων, όπως ακριβώς κατά φυσική νομοτέλεια ο Θεός του Ιουδαιοχριστιανισμού δεν είναι ο Θεός του Ανθρώπου, αλλά είναι ο Θεός των Εβραίων.

Θρησκεία είναι η βιωματική σχέση μιας κοινότητας ανθρώπων με το Θείο. Κάθε θρησκεία χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη ενός τυπικού και της ιθύνουσας ομάδας των διδασκάλων - μυστών (ιερέων), οι οποίοι αποτελούν τους θεματοφύλακες του τελετουργικού και τους ταγούς της πίστεως, που καθοδηγούν τη λατρευτική κοινότητα. Κεντρική Αξία αναφοράς κάθε θρησκείας, ο Θεός, η φύση του οποίου καθορίζει και το περιεχόμενο της θρησκευτικής δοξασίας αναλόγως προς τον τρόπο που η θεία ουσία θεωρείται από τον άνθρωπο. Η θρησκεία είναι η κοινωνική διάσταση του αισθήματος θρησκευτικότητας το οποίο ελλοχεύει στη συνείδηση του ανθρώπου. Το αίσθημα θρησκευτικότητας είναι το καταστάλαγμα της μεταφυσικής αγωνίας του ανθρώπου που ταλανίζεται από το υπαρξιακό του δίλημμα: Τη σύγκρουση ανάμεσα στη φθαρτή και παροδική του φύση αφ' ενός και στον έρωτά του για τον άφθαρτο και αιώνιο κόσμο αφ' ετέρου. Η ερωτική αυτή σχέση του ανθρώπου με τον κόσμο πυροδοτεί τη βούλησή του και τον ωθεί στην υπέρβαση των ορίων του, δηλαδή στη αποθέωσή του. Συνεπώς η θρησκευτικότητα ως βιωματική αναζήτηση της θείας ουσίας του κόσμου ενυπάρχει στη φύση του ανθρώπου προτού αναδυθεί και μορφοποιηθεί στη συνείδησή του ως αίσθημα. Όθεν, η θρησκευτικότητα εδρεύει στις φυσικές σταθερές του Ανθρώπινου είδους, ως Δέος του Κόσμου, δηλαδή ως χώρος της ουσίας του Ανθρώπου με τον Κοσμικό Λόγο ως έρως του Ανθρώπου προς τον κόσμο και του κόσμο για τον Άνθρωπο. Η θρησκευτικότητα ελλοχεύει εν σπέρματι στο φυλετικό Αρχέτυπο από όπου και προβάλλεται στο Συλλογικό Ασυνείδητο, προτού λάβει μορφή ζωντανού αισθήματος της συνείδησης.

Επομένως, η θρησκεία είναι η συλλογική εκδήλωση του Αισήματος θρησκευτικότητας μιας κοινότητας ανθρώπων και θρησκεία κατά φύσιν είναι η συλλογική εκδήλωση του Αισθήματος θρησκευτικότητας μιας φυσικής κοινότητας. Φυσική κοινότητα είναι όμως μόνον η Φυλή, συνεπώς θρησκεία είναι η εκδήλωση του Αισθήματος θρησκευτικότητας της Φυλετικής Ψυχής. Θρησκεία του Αρίου Ανθρώπου, έκφραση της Αρίας θρησκευτικότητας είναι η παραδοσιακή θρησκεία της Ευρώπης, που φέρει το ιστορικό όνομα παγανισμός. Η Αρία θρησκεία χαρακτηρίζεται από την έξαρση και τη λατρεία της Ζωής και της Φύσεως και τη θεώρηση του κόσμου ως ουσίας και λόγου του εαυτού του. Οι Θεοί είναι κέντρα αξιών και αποτελούν το σκαλοπάτι που έπλασε ο άνθρωπος στον αγώνα του να υπερβή τον εαυτό του, δηλαδή να κατακτήσει τη θεία ουσία που ενυπάρχει στην ερωτική σχέση του με τον κόσμο.

Ανάλογα με το περιεχόμενο και τις καταβολές τους, διακρίνομε δύο είδη θρησκειών: Τις παραδοσιακές ή μεταφυσικές και τις δογματικές ή οριζόντιες. Στις παραδοσιακές περιλαμβάνονται ο Παγανισμός, ο Βουδισμός και ο Ινδοϊσμός, ενώ στις δογματικές συγκαταλέγονται ο Ιουδαιοχριστιανισμός και ο Ισλαμισμός. Βασική διάκριση μεταξύ των δύο κατηγοριών θρησκειών συνιστά η περί αληθείας διδασκαλία τους. Για μεν τις παραδοσιακές θρησκείες η Αλήθεια αποκαλύπτεται διηνεκώς μέσα στον κόσμο διά του αγώνος της ανθρώπινης βουλήσεως, για δε τις δογματικές η Αλήθεια ανήκει σ' έναν άλλο κόσμο, αυτόν του Θεού και έχει αποκαλυφθεί σ' αυτόν τον κόσμο χάριν του ανθρώπου, ώστε η ανθρώπινη βούληση δεν

έχει παρά να επιλέξει μεταξύ σωτηρίας και τιμωρίας, παράδεισου και κόλασης. Οι παραδοσιακές θρησκείες έχουν ως συστατικό στοιχείο τους μια μεταφυσική πίστη στην υπερβατική Αρχή, ενώ οι δογματικές μια εσχατολογική πίστη στην υπερφυσική Αρχή.

Τέλος, οι δογματικές θρησκείες αγνοούν τους φυσικούς προσδιορισμούς του ανθρώπου «αντικειμενικοποιώντας» την αλήθεια τους και απευθύνονται καθολικά στον άνθρωπο αποκομμένο από τις ρίζες του, τη Λαϊκή του Κοινότητα, την ιστορία και της πολιτιστικές αξίες του και τέλος τις φυλετικές καταβολές του. Απευθύνονται δηλαδή στην παγκόσμια κοινωνία, που τη θεωρούν ως άθροισμα ατόμων ίσων απέναντι στον Θεό, αμελώντας τους λαούς και την ιστορική και φυλετική τους ταυτότητα, γι' αυτό ονομάζονται και οριζόντιες. Η σπουδαιότερη όμως παρεκτροπή των οριζοντίων θρησκειών είναι η άγνοια του φυσικού γεγονότος, ότι οι δοξασίες τους φέρουν την ανεξίτηλη σφραγίδα της φυλής, του λαού και του πολιτισμού που τις εγέννησε, ώστε η απαίτησή τους για καθολικότητα και παγκόσμια επιβολή να μην έχει παρά τον χαρακτήρα μιας αντιφυσικής δογματικής βεβαιότητας. Αντίθετα, οι παραδοσιακές θρησκείες αναγνωρίζουν πως ως γεννήματα μιας φυλής κι ενός πολιτισμού, δεν αποτελούν παρά εκδήλωση της θρησκευτικότητας ακριβώς αυτής της φυλής κι αυτού του πολιτισμού και μόνο αυτού, ώστε όχι μόνον δεν διεκδικούν, αλλά αρνούνται ένα ευρύτερο βεληνεκές, αναγνωρίζοντας σε έτερους πολιτισμούς το καθήκον να αναζητήσουν το δικό τους θρησκευτικό βίωμα.

Οι δογματικές θρησκείες απευθύνονται στα άτομα και τις κοινωνίες, ενώ οι παραδοσιακές στους λαούς και τους πολιτισμούς.

Σύγχρονοι ιδεολογικοί φορείς των δύο ρευμάτων θρησκειών όπως αναφέρθηκαν, είναι αφ' ενός μεν ο Εθνικοσοσιαλισμός ως ιδεολογικός φορέας του Παγανισμού, αφ' ετέρου ο Μαρξισμός και ο Φιλελευθερισμός, ως ιδεολογικοί φορείς του Ιουδαιοχριστιανισμού.

ΟΜαρξισμός και ο Φιλελευθερισμός εισάγουν την ίδια αντίληψη για τη θρησκεία, που συνίσταται στην αποϊεροποίηση του κόσμου, στην κατάλυση του μεταφυσικού - ερωτικού δεσμού του ανθρώπου με τον κόσμο. Ερμηνεύουν το Δέος του κόσμου ως φόβο και άγνοια, που βρίσκονται στη ρίζα κάθε θρησκείας. Εξ ου και η δογματική βεβαιότητα πως η εξέλιξη της κοινωνίας και της επιστήμης προς ένα υλικό παράδεισο, θα εξαλείψει βαθμιαία μαζί με την αθλιότητα και την εκμετάλλευση και την πρωτόγονη πρόληψη του ανθρώπου που ονομάζεται θρησκεία.

Τη στείρα και απλοϊκή αυτή δογματική βεβαιότητα του υλικού παράδεισου που θα καταλύσει τη θρησκεία ή της θρησκείας που θα οδηγήσει στον θεϊκό παράδεισο, ανατρέπει ο Εθνικοσοσιαλισμός επαναπροσδιορίζοντας το αληθές περιεχόμενο της θρησκείας και αναγεννώντας τον παγανισμό. Το Δέος του κόσμου δεν είναι φόβος για τον κόσμο, αλλά έρωτας προς τον κόσμο. Ο έρως αυτός εκδηλώνεται στο φυλετικό αρχέτυπο ως ανάγκη υπέρβασης του ανθρώπινου μέτρου και αποθέωσης του ήρωα. Η θρησκεία δεν είναι η αντανάκλαση του φόβου του ανθρώπου για τον κόσμο στην κοινωνική του συνείδηση, όπως με αφελή οίηση διατείνεται ο μαρξισμός, αλλά η ανάδυση στην κοινωνική συνείδηση του Ανθρώπου της θρησκευτικότητας, η οποία ελλοχεύει στο φυλετικό αρχέτυπο ως έρως του κόσμου και εκδηλώνεται μέσω της Λαϊκής Κοινότητας και του πολιτισμού της.

Όπου ο Ιουδαιοχριστιανισμός και οι ιδεολογικές παραφυάδες του εισάγουν μια πνευματική ή κοινωνική θρησκεία με τους υλικούς ή επουράνιους παραδείσους της και τις δογματικές βεβαιότητές της, ο Εθνικοσοσιαλισμός, διά του Παγανισμού εισάγει μια λαϊκή θρησκεία με τον ιδιαίτερο πολιτισμό και την ιστορία της.

ΙΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Η Μακεδονία μας

Η Ελληνικότητα της Μακεδονίας ήταν και είναι ιστορικά αναμφισβήτητη. Παρ' όλα αυτά οι γείτονες Σλαβόφωνοι λαοί προβάλλουν διεκδικήσεις στηριγμένες σε θεωρίες ηθελημένα ανιστόρητες. Οι διεκδικήσεις αυτές είναι καθαρά εχθρικές κι επικίνδυνες για το μέλλον του Ελληνισμού.

Μπορεί βέβαια να υπάρχουν αξιόλογοι Έλληνες ιστορικοί και ολόκληρη Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών που ασχολείται με την ανασκευή Σκοπιανικών Θεωριών, η απάντηση όμως στην Ιστορία δεν δόθηκε ποτέ από ιστορικούς, παρά από τους ίδιους τους λαούς.

Η Μακεδονία ήταν και είναι ελληνική, όσο οι Νεοέλληνες μπορούν να το επιβάλλουν. Οι μεν πρόγονοί μας έπραξαν ήδη το καθήκον τους. Δεν μπορούν πια από τους τάφους τους ν' αγωνιστούν ή να διεκδικήσουν οτιδήποτε. Απλά μας δείχνουν τον δρόμο και το καθήκον.

Στο παρόν άρθρο δεν πρόκειται να συνοψίσουμε συστηματικά τα αποδεικτικά στοιχεία της ελληνικότητας της Μακεδονίας. Θα ήταν μια ατέρμονη κι ανολοκλήρωτη προσπάθεια κι εξάλλου δεν μπορείς να συμπιέσεις την ιστορία σε λίγες γραμμές.

Θα τονιστούν όμως κάποιες διαστάσεις του θέματος, θα δοθούν κάποιες ιστορικές πληροφορίες, με μοναδικό σκοπό την καταπολέμηση όχι της ξένης προπαγάνδας αλλά του εσωτερικού εχθρού που ενεδρεύει στους δικούς μας συμπατριώτες. Ο εσωτερικός εχθρός, λέγεται ενδοτικότητα, αδιαφορία, κοσμοπολιτισμός, λέγεται «φιλελευθερισμός», «αγάπη στον πλησίον συνάνθρωπο των Βαλκανίων». Αυτός ο τελευταίος είναι πολύ της μόδας σε πολλούς μαρξιστοτραφείς ή μη, διανοούμενούς μας.

Εξάλλου, όπως λένε, όλοι στα Βαλκάνια αντιμετωπίζουμε τα ίδια προβλήματα, πάντα βρίσκονται οι απαραίτητες κοινές πολιτιστικές παραδόσεις, υπάρχει ούτως ή άλλως κάποια φυλετική συγγένεια, πολλοί μάλιστα ισχυρίζονται ανοιχτά ότι πρόκειται για παραλλαγές ενός κοινού λαού, κατά προτίμηση Σλαβικού.

Βεβαίως, οι ανωτέρω απόψεις πολυπληθών συμπατριωτών μας, δυναμιτίζουν το μέλλον του Ελληνισμού, αλλά φαίνεται ότι λίγοι πια σ' αυτόν τον τόπο αντιλαμβάνονται ότι δημιουργείται τέτοιο πρόβλημα.

Τι σημαίνει Ελληνικότητα της Μακεδονίας; Η απάντηση περνάει μέσα από την έννοια της Ελληνικότητας και μέσα από τον ορισμό Μακεδονία.

Τι είναι Ελληνικό και τι είναι Ελληνισμός δύσκολα μπορεί να καθοριστεί επακριβώς. Αφορά μια θέληση, μια ιδέα και μια προϋπόθεση. Για να βαφτιστεί κάποιος Έλληνας πρέπει και να θέλει και να μπορεί να είναι Έλληνας συγχρόνως.

Ούτε η καταγωγή ούτε η μόρφωση αρκούν από μόνες τους. Κι ο γνησιότερος Έλληνας στην καταγωγή, θα μπορούσε να είναι ένας τέλειος Γενίτσαρος, αλλά κανένας ελληνοθρεμμένος Αιγύπτιος δεν θα μπορούσε να είναι Έλληνας, επίσης. Όσον αφορά την καταγωγή, αρκεί η Άρια Προέλευση (όσο ειδικότερα συγγενική τό-

σο καλύτερα), όσον αφορά την Παιδεία, αρκεί η συνειδητοποίηση της Παράδοσης, η αποδοχή του εθνισμού, η θέληση και ο αγώνας για την ίδια Ιδέα του Ελληνισμού, ο Πατριωτισμός. Χρειάζεται Ελληνική Ψυχή.

Τώρα τι είναι η Μακεδονία. Αναμφισβήτητα γεωγραφικός χώρος. Τα νότια σύνορα είναι το Αιγαίο Πέλαγος, ο Όλυμπος, τα Καμβούνια και τα Χάσια. Τα βόρεια εκτείνονται άνωθεν των λιμνών Πρέσπα και Αχρίδα, περιλαμβάνοντα το Κρούσοβο, τον Περλεπέ και τα Βελεσά και τις περιοχές Μελενίκου και Στρώμνιτσας. Δυτικό όριο η Πίνδος κι ανατολικό ο Νέστος.

Στα παραπάνω συμφωνούν άπαντες οι ξένοι, επίσης ιστορικοί, καθώς και οι γείτονες όπως ο J. Cvijic (Σέρβος).

Τα ίδια τα Σκόπια είναι μακριά από τα βόρεια σύνορα της γεωγραφικής Μακεδονίας, γι' αυτό είναι και ειρωνικό να θεωρούνται πρωτεύουσα της ονομαζόμενης Μακεδονίας της Γιουγκοσλαβίας.

Ποιοι είναι οι λαοί της Μακεδονίας, από τα αρχαία χρόνια ως σήμερα και ποια η καταγωγή και η συγγένειά τους με τον Ελληνισμό;

Στα αρχαία χρόνια, στην περιοχή αυτή ζούσαν πολυπληθή, κυρίως, θρακικά αλλά και ιλλυρικά φύλα, συγγενείς των Ελλήνων. Γνωστότεροι λαοί ήταν οι Βρύγες (μετέπειτα Φρύγες της Μ. Ασίας), Βοτιαίοι, Ήδωνοι, Βισάλτες, Οδομάντες, Εορδοί, Πιέρες, Παΐονες, Κρηστοναίοι, Αγριάνες κ.ά.

Γνωστή θρακική κατάληξη είναι η κατάληξη - ονία (π.χ. Μακεδονία). Οι Θράκες, λαός Άριος, ήταν πολυπληθής, κατά τον Ηρόδοτο «Θρηΐκιον δε Έθνος μέγιστον εστί μετά γε τους Ινδούς».

Η γλώσσα τους ήταν ινδοευρωπαϊκή, η θρησκεία τους, σχεδόν ίδια με των Ελλήνων.

Οι Μακεδόνες ήταν πριν το 800 π.Χ., εγκατεστημένοι στην Ήπειρο κι από κει μετανάστευσαν στη γεωγραφική Μακεδονία καθυποτάσοντας τους Θράκες. Οι τότε Μακεδόνες ήταν Δωρικό Φύλο. «Δωρικόν τε και Μακεδνόν Έθνος» κατά τον Ηρόδοτο.

Την εποχή του Φιλίππου Β', ο πληθυσμός της Μακεδονίας αριθμεί πάνω από 1.000.000 κατοίκους, που είναι κυρίως Θρακικής καταγωγής, αλλά Μακεδονικής, άρα, ελληνικής συνείδησης. Θράκες υπήρχαν σε πολυάριθμες ομάδες τόσο στη σημερινή Θράκη αλλά από τον Αίμο ως τον Δούναβη επίσης. Ο Αρριανός αναφέρει ότι το παλαιό όνομα της Θράκης ήταν Πέρκη και Αρία!

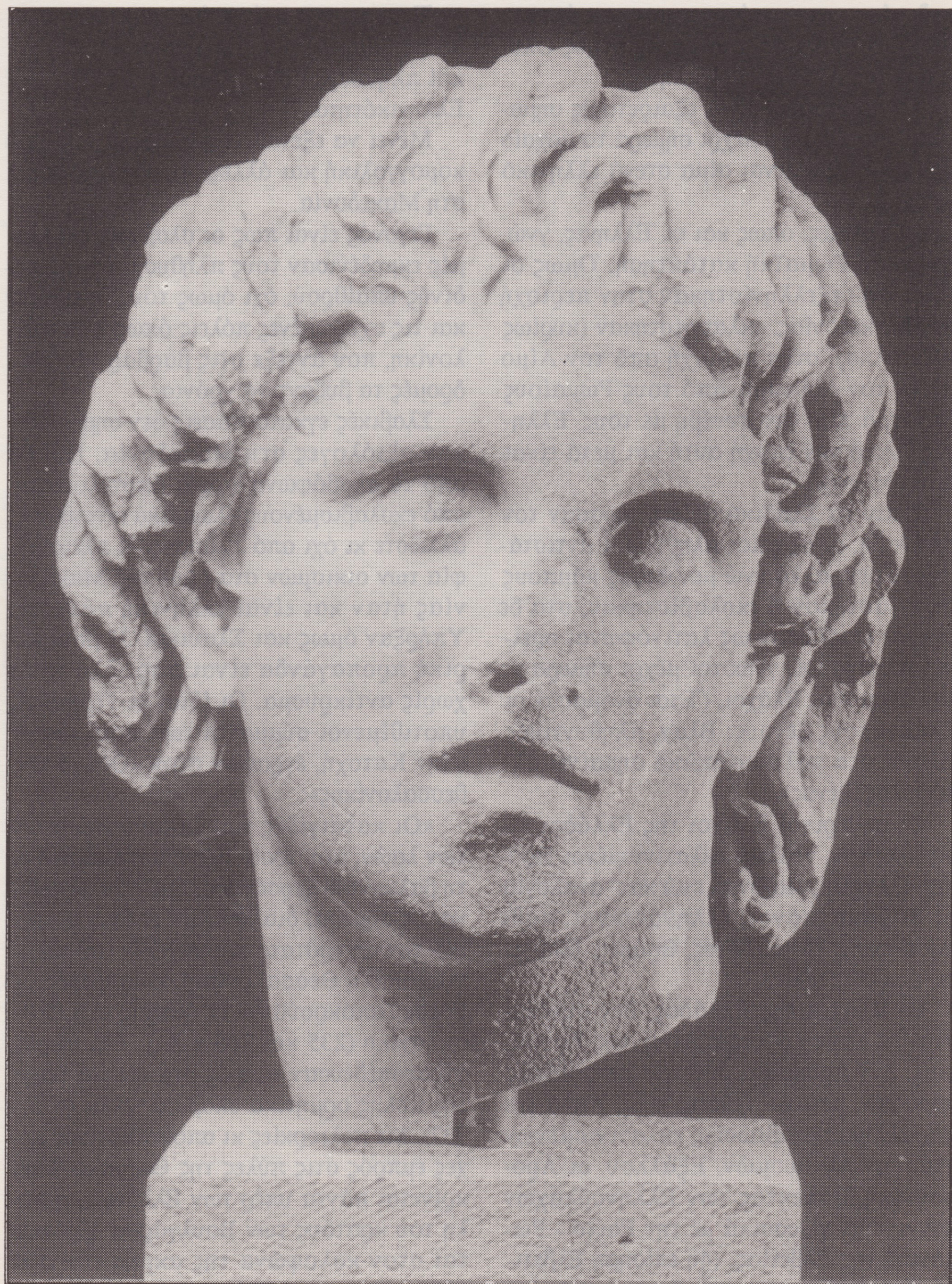
Οι Θράκες και οι Έλληνες ήταν πάντα συγγενείς. Οι εξελληνισμένοι Θράκες θεωρούνταν πάντα Έλληνες. Ακόμη και το όνομα «Θραξ» σημαίνει «υμνωδός» και έχει θρησκευτικό και ποιητικό νόημα. (Ο Ορφέας, ο Μουσαίος, ο Θαμύρις κι ο Εύμυλπος ήταν Θράκες).

Το επιφανέστερο ιερατικό γένος στους Δελφούς λεγόταν «Θρακίδες». Θράκες μυημένοι φρουροί φύλαγαν το Πανελλήνιο Αμφικτυονικό Συνέδριο.

Έλληνες και Θράκες πάντοτε είχαν σχέσεις συγγένειας, γι' αυτό και πολυάριθμες ελληνικές αποικίες δημιουργήθηκαν σε θρακικό έδαφος. Θρακικής καταγωγής ήταν πολλοί διάσημοι Έλληνες όπως ο Θουκυδίδης, ο Πρωταγόρας, ο Εκαταίος, ο Δημόκριτος, ο Μιλτιάδης, ο Θεμιστοκλής, ο Λεύκιππος κ.ά.

Θρακικής προέλευσης ήταν η λατρεία του Βάκχου. Την εισήγαγαν οι Θράκες που εγκαταστάθηκαν στη Νάξο, στη Βοιωτία (Μίνυες), στη Φωκίδα, στην Εύβοια (Άβαντες), στη Θεσσαλία και την Αττική (Ελευσίνα).

Οι Θράκες εκτός Μακεδονίας, θεωρούνταν βάρβαροι, όμως οι Θράκες της Μα-

Η Ελληνικότητα της Μακεδονίας ήταν και είναι ιστορικά αναμφισβήτητη.

κεδονίας και νοτιότερα, αφομειούμενοι, μπορούσαν να πάρουν μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες ως Έλληνες.

Τα παραπάνω είναι εξαιρετικής σημασίας. Γιατί πάντα μέχρι σήμερα το αρχαίο θρακικό αίμα είναι αίμα στενά ελληνικό κι όχι ξένο.

Οι Θράκες, όπως και οι Έλληνες, γνώρισαν τη Ρωμαϊκή κατάκτηση. Όμως οι ίδιοι ενώ εξελληνίστηκαν στην περιοχή της Μακεδονίας, εκλατινίστηκαν (κυρίως γλωσσικά), στην περιοχή από τον Αίμο μέχρι τον Δούναβη, από τους Ρωμαίους (πράγμα που δεν συνέβη με τους Έλληνες). Από την εποχή αυτή και μετά είναι λατινόφωνοι.

Όταν τα Σλαβικά στίφη πέρασαν τον Δούναβη, οι αρχαίοι πληθυσμοί αντιστάθηκαν μεν, αλλά ενώ μεν στους κάμπους σφαγιάστηκαν ή εκσλαβίστηκαν, στα δε ορεινά επιβίωσαν ως λατινόφωνοι ορεινοί πληθυσμοί, γνωστοί μέχρι σήμερα με την ονομασία Βλάχοι. (Έτσι ονόμασαν οι Σλάβοι τους ξένους: Βλαχ, πληθυντικός Βλάσι, στα παλαιοσλαβικά σημαίνει αλλόφυλος, ξένος).

Οι σημερινοί Βλάχοι της Ελλάδος είναι, λοιπόν, ντόπιοι εκλατινισμένοι Θράκες, Ιλλυριοί, Παίονες, ενώ κατ' αναλογία οι Σαρακατσάνοι, ελληνόφωνοι, κάθε προέλευσης (Μακεδόνες, Θράκες, Ιλλύριοι, Δωριείς, κ.λπ.).

Οι Βλάχοι της Ελλάδος, δεν συνδέονται με τους λατινόφωνους της Ρουμανίας. Δεν πρόκειται ούτε για μετοικήσεις νομάδων, μεταναστεύσεις κ.λπ. Απλά για παράλληλες επιβιώσεις εκλατινισμένων ντόπιων πληθυσμών. Εξάλλου, οι Αρομουνική διάλεκτος των Ελληνοβλάχων συγγενεύει γλωσσικά με την Ραιτο - Ρωμανική της Ελβετίας, (4η επίσημη Ελβετική Γλώσσα) παρά με τη Ρουμανική. Δεν μπορεί να ισχυριστεί κανείς μετάστευση Ελβετών στην Πίνδο ή το αντίστροφο.

Έτσι πιστοποιείται ένα χαρακτηριστικό της Μακεδονίας. Ελληνικοί και Βλαχικοί πληθυσμοί συνεχίζουν φυλετικά την Ελληνικότητα.

Μένει να εξεταστεί η σλαβική, η τουρκομογγολική και άλλες διεισδύσεις λαών στη Μακεδονία.

Γεγονός είναι πως οι σλαβικές επιδρομές εκμηδένισαν τους πληθυσμούς της πεδινής υπαίθρου, όχι όμως τους ορεινούς και τις οχυρωμένες πόλεις όπως η Θεσσαλονίκη, που άντεξε στις βαρβαρικές επιδρομές τα βυζαντινά χρόνια.

Σλαβικές εγκαταστάσεις δεν σημειώθηκαν αξιόλογες στη Μακεδονία. Πολλά από τα σλαβόφωνα χωριά αποτελούνται από εκσλαβισμένους γλωσσικά κατοίκους, άλλωστε κι όχι από Σλάβους. Η πλειοψηφία των οικισμών στα όρια της Μακεδονίας ήταν και είναι ελληνική πάντοτε. Υπήρξαν όμως και Σλαυικοί. Η βουλγαρική προπαγάνδα είναι παρ' όλα αυτά χωρίς αντίκρυσμα. Οι ίδιοι οι Γερμανοί, υποτιθέμενοι σύμμαχοι των Βουλγάρων στην Κατοχή, έγραφαν στον «Οδηγό της Θεσσαλονίκης»:

«Οι καταιγίδες των μεταναστεύσεων των λαών, που τόσο συχνά καταμάστισαν τη βαλκανική χερσόνησο, από τον 3ο αιώνα ως σήμερα, διαλύθηκαν επάνω σ' αυτόν τον ισχυρότατο προμαχώνα του ελληνισμού (τη Θεσσαλονίκη). Δυό φορές οι Γότθοι αποκρούστηκαν εμπρός στη Θεσσαλονίκη (235 και 269 μ.Χ.). Έξι φορές στρατοπέδευσαν εμπρός στα στερεά τείχη της πόλης ορμητικά σλαβικά Φύλα (675 - 732). Με πολιορκίες κι αποφασιστικές μάχες εμπρός στις πύλες της Θεσσαλονίκης κρίνεται πάντα υπέρ των Ελλήνων, η πάλη του κράτους των Βουλγάρων (βρίσκεται στον κολοφώνα της ακμής του στα 1000 μ.Χ.) με τον Ελληνισμό.

»Στην έσχατη ανάγκη, φάνηκε κατά την παράδοση, ο Άγιος Δημήτριος, με κατά-

λευκα φορέματα επάνω σε άσπρο άλογο σαν σωτήρας της πόλης. Ο άγιος κέρδισε εκείνους τους αιώνες τη μεγαλύτερη υπόληψη των Ελλήνων του βυζαντινού κράτους. Έτσι η Θεσσαλονίκη κι ο προστάτης της Άγιος Δημήτριος έγιναν σύμβολα του άφθαρτου, του νικηφόρου Ελληνισμού». Γίνεται φανερή η νίκη του Ελληνισμού, η ύπαρξη, η επιβίωση και η επέκτασή του στη Μακεδονία του Μεσαίωνα.

Στο πέρασμα των αιώνων, τουρκομογγολικοί λαοί, όπως Ούζοι, Πετσενέγκοι, Κουμάνοι, καθώς και Πρωτοβούλγαροι, επέδραμαν και λεηλάτησαν τη Μακεδονία, αφήνοντας όμως ασήμαντες εγκαταστάσεις. Σελτζούκοι κι Οθωμανοί Τούρκοι ολοκληρώνουν τη σειρά των επιδρομέων χωρίς να εξελληνιστούν λόγω διαφορετικής θρησκείας.

Σέρβοι και Βούλγαροι, Έλληνες, Βλάχοι, Αλβανοί, Γύφτοι, Τούρκοι κι Εβραίοι αποτελούν το Μωσαϊκό των λαών της Μακεδονίας, αλλά και του Αίμου, λόγω των μετακινήσεων που παρατηρήθηκαν. Σλάβοι και Βούλγαροι εγκαθίστανται σε σλαβόφωνα χωριά της Μακεδονίας, ενώ Έλληνες φτάνουν στα παράλια του Εύξεινου δημιουργώντας πολυάριθμες παροικίες, σε σλαβικά και ρουμανικά εδάφη.

Το τελικό ξεκαθάρισμα μετά την τουρκική υποχώρηση, το υπαγορεύουν οι πληθυσμιακές αναλογίες σε κάθε περιοχή και οι εθνικιστικές διεκδικήσεις, που κορυφώνονται στους βαλκανικούς πολέμους και τον 1ο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η Ελλάδα, με τη σύμφωνη γνώμη της Σερβίας, που δεν γνωρίζει ανύπαρκτους «Μακεδόνες» την εποχή εκείνη, ανακτά τη Μακεδονία. Με τις ανταλλαγές πληθυσμών, που ακολουθούν τις συνθήκες του Νεϊγύ (1919) και της Λωζάννης (1923) Έλληνες από τη Βουλγαρία και την Ανατολική Ρωμυλία, αλλά και τον Πόντο και Μικρά Ασία, ερχόμενοι εγκαθίστανται στα μέρη που εγκαταλείπουν Τούρκοι και Βούλγαροι στη Μακεδονία. Δημιουργείται συντριπτική υπεροχή του Ελληνισμού.

Όσο για τους άθλιους Σέρβους των

Σκοπίων, που ονειρεύονται Σλάβους Μεγαλέξανδρους, οι όποιοι σλαβόφωνοι της Μακεδονίας υπήρξαν, μετακινήθηκαν, επαναπατριζόμενοι, λόγω της ανταλλαγής πληθυσμών. Δεν πήγαν όμως στην κραταιά και νικήτρια Σερβία, αλλά στην ηττημένη Βουλγαρία, γιατί δεν είχαν καμμιά ανύπαρκτη σλαβομακεδονική σερβική συνείδηση αλλά βουλγαρική.

Ούτως ή άλλως και οι λίγοι Σέρβοι πρόσφυγες επαναπατρίστηκαν στη Σερβία, η οποία εξεδίωξε τους Έλληνες των Σκοπίων, του Κρούσσοβου, της Αχρίδας και κυρίως του Μοναστηρίου, που από τότε είναι Σερβικό.

Ανάμεσα στους λαούς που πέρασαν από τη Μακεδονία, οι γοτθικές, φραγκικές, αρμενικές (Παυλικιανοί κ.ά.) εγκαταστάσεις παρέμειναν ασήμαντες φυλετικά και πολιτιστικά. Απ' αυτές οι αρμενικές ήταν οι σημαντικότερες.

Η Μακεδονία πάντοτε ελληνική, μητέρα γη του Φιλίππου Β' και του Αλεξάνδρου, θα μείνει πάντοτε ένας προμαχώνας του Ελληνισμού. Κάποτε Πέρσες πέρασαν και την υπέταξαν. Δύο αιώνες αργότερα, μετά τη μάχη στην Ισσό, ο Μέγας Μακεδόνας Βασιλιάς έπαιρνε εκδίκηση: «Οι υμέτεροι πρόγονοι (Πέρσες) ελθόντες εις Μακεδονίαν και εις την άλλη Ελλάδαν κακώς εποίησαν ημάς ουδέν προηδικημένοι· εγώ δε των Ελλήνων ηγεμών κατασταθείς και τιμωρήσασθαι βουλόμενος Πέρσας διέβην εις την Ασίαν, υπαρξάντων υμών·...».

Αυτά έγραφε στον τρομαγμένο Δαρείο ο Αλέξανδρος, όπως τα διέσωσε ο Αρριανός.

Όσο για τη στενή Εθνολογική Συγγένεια στα Βαλκάνια που ισχυρίζονται και εύχονται πολλοί «Έλληνες», αρκεί ν' αναφέρει κανείς τις γνώμες των ξένων Περιηγητών στα Βαλκάνια, που διακρίνουν τις βασικές διαφορές στη Φυσιογνωμία, τον Χαρακτήρα, την Ενδυμασία και τον τρόπο ζωής (π.χ. V. Bérard: Τουρκία και Ελληνισμός).

Σίγουρα, υπάρχει μια συγγένεια που βασίζεται στα υπολείμματα των θρακικών φυλών, πλην όμως οι επιμειξίες με Σλάβους, αλλά ακόμη και Αρμένιους και Τουρκομογγόλους (κυρίως στη Βουλγαρία), διαφοροποιούν τους Έλληνες από τους γείτονές τους. (Για παράδειγμα και η ομάδα αίματος Β είναι σε μεγαλύτερη συχνότητα στους Σέρβους και ιδίως τους Βουλγάρους, παρά στους Έλληνες, χωρίς αυτό βέβαια από μόνο του να έχει ιδιαίτερη σημασία).

Στη Νότια Βουλγαρία, την Ανατολική Ρωμυλία υπάρχει ακόμη εκσλαβισμένο ελληνικό στοιχείο. Φυλετική συγγένεια σε μικρό βαθμό δημιουργούν Αρμενοειδείς εκ Καπαδοκίας πληθυσμοί, που εξελληνίστηκαν ή εκβουλγαρίστηκαν, προερχόμενοι από μεταναστεύσεις που σκόπιμα προκάλεσαν κάποιοι Βυζαντινοί αυτοκράτορες.

Περισσότερες κι αναλυτικότερες πληροφορίες πάνω στην ελληνικότητα της Μακεδονίας μπορεί να αναζητήσει ο αναγνώστης στην πλούσια βιβλιογραφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, στα έργα του καθηγητού Ιστορίας Π. Βακαλόπουλου, στις έρευνες του καθηγητού Ανδρόνικου, στα βιβλία άλλων ιστορικών, όπως ο κ. Σακελαρίου και ο κ. Χαράνης και φυσικά στους παλαιότερους Παπαρρηγόπουλο, Σάθα, Καρολίδη και πολλούς άλλους.

Όμως, κάθε Πατριώτης πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι την ελληνικότητα της Μακεδονίας, καλύτερα από τον καθένα την πιστοποιεί ο θρύλος του Μεγα Αλέξανδρου, το θαύμα του Αγίου Δημητρίου και πρωτίστως το αίμα του Παύλου Μελά, των Μακεδονομάχων και όσων έπεσαν στην υπηρεσία της Μεγάλης Ιδέας.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΖΗΜΑΣ

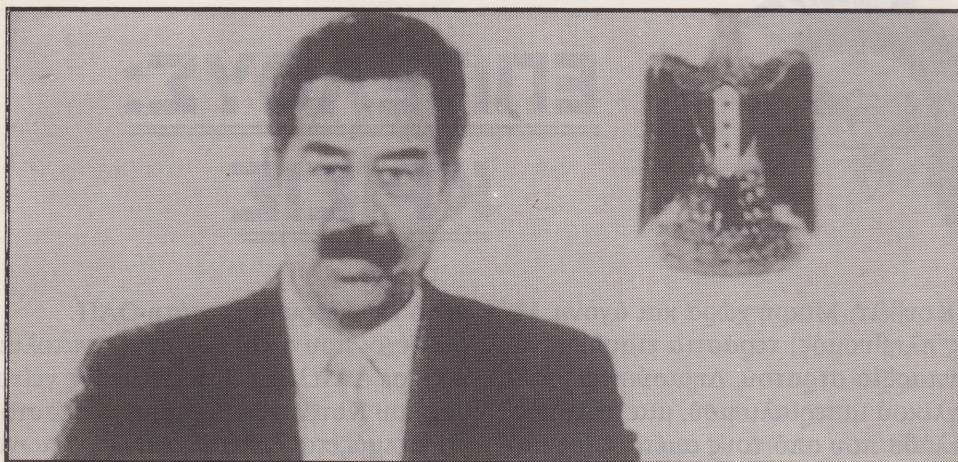
ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ: ΚΡΙΣΙΣ

Κουβέιτ. Μικρή χώρα και άγονη, λίγος πληθυσμός, τεράστια εισοδήματα, ανυπαρξία στρατού. Δημιούργημα του αγγλικού ιμπεριαλισμού, μια πολύτιμη αγελάδα που από τους αμέτρητους μαστούς της αναβλύζει αστείρευτα το πετρέλαιο. «Ανεξάρτητο» στον βαθμό που εξυπηρετεί υπάκουα τα συμφέροντα των αποικιοκρατών πατρώνων του, που με τη σειρά τους, κάθε άλλο παρά εξυπηρετούν τα πραγματικά συμφέροντα του λαού του οποίου είναι κυβερνήτες.

Μια πολυπληθής βασιλική οικογένεια, αρκετών εκατοντάδων μελών, είναι οι άρχοντες του τόπου. Θεατρικές φιγούρες που στροβιλίζονται ακατάπαυστα μέσα σ' ένα περιβάλλον δυσθεώρητου πλούτου, πολυτέλειας και τρυφηλότητας. Ανάξιοι απόγονοι των κάποτε περίφημων νομάδων πολεμιστών της ερήμου, περιοριζόμενοι τώρα στο να εξασκούν κάθε είδους ακριβή διαστροφή και να δίνουν σκανδαλοθηρική ύλη στα ανάλογα σαβουροπεριοδικά. Δυτικώς, εκατομμύρια ομοφύλων τους στενάζουν κάτω από τη στυγνή κατοχή των εγκληματιών του Ισραήλ. Ανατολικώς, για χρόνια δύο ισλαμικές χώρες ήταν εμπλεγμένες σ' έναν σκληρό, αχρείαστο πόλεμο. Στο Κουβέιτ όμως όλα ήταν κατ' ευχήν, ο Σιωνισμός δεν είχε ν' ανησυχεί γι' αυτό το μικρό ολόχρυσο κουτί που απλώς μπορεί να ενίσχυε (κάποιες φορές) οικονομικώς και μόνο την μετριοπαθεστάτη ΟΑΠ.

Μέχρι που ο πόλεμος στα Ανατολικά κόπασε επιτέλους. Και ο άμεσος γείτονας του Κουβέιτ βρέθηκε απερίσπαστος να ετοιμάζεται ξανά για τον αντισιωνιστικό του αγώνα. Γιατί ο γείτονας αυτός, το Ιράκ, καθοδηγούμενος από μια χαρισματική προσωπικότητα, είναι αυτήν τη στιγμή το πιο ουσιωδώς αντισιωνιστικό κράτος του κόσμου.Και επιπλέον τυγχάνει να έχει έναν πραγματικό πολέμαρχο για ηγέτη, τον Σαντάμ Χουσεΐν· διαθέτει πολυπληθή και ΕΜΠΕΙΡΟΠΟΛΕΜΟ στρατό, άφθονο πολεμικό υλικό και έναν λαό σκληραγωγημένο που συμμερίζεται τα οράματα της ηγεσίας του. Οι εξελίξεις λοιπόν του καλοκαιριού αυτού ήταν κάτι παραπάνω από αναμενόμενες, ήταν αναγκαίες. Ο κόσμος όλος έπρεπε να νιώσει πως υπάρχουν ακόμη εστίες αντίστασης προς τον προελαύνοντα Σιωνισμό, πως ακόμα υπάρχουν μέρη όπου η μισητή σημαία με το εξάκτινο αστέρι δεν θα μπορέσει ποτέ να υψωθεί, πως υπάρχουν ακόμα ηγέτες με θέληση και λαοί με πίστη.

Η γειτονική Σαουδική Αραβία (ένα απλώς μεγαλύτερο Κουβέιτ) και τα γειτονικά εμιράτα εταράχθησαν σφόδρα. Σύμφωνα με τους ειδικούς, η Σαουδική Αραβία δεν θα άντεχε πάνω από τρεις μέρες σε μια ενδεχόμενη ιρακινή επίθεση. Και αυτό παρά την πληθώρα πολεμικού υλικού (κυρίως αγγλοαμερικανι-

κού) που για χρόνια συσσωρεύει, ανίκανη όμως να το εκτιμήσει και χειρισθεί. Αυτός άλλωστε είναι και ο βασικός λόγος (εκτός του οικονομικού) που οι αγγλοαμερικάνοι προμηθεύουν χωρίς μεγάλη δυσκολία τόσο άφθονο ποσοτικώς και εξελιγμένο ποιοτικώς πολεμικό υλικό σε κάποιες αραβικές χώρες. Διότι ουσιαστικώς τις έχουν δεμένες χειροπόδαρα και ποτέ δεν θα διακινδυνεύσουν να δουν τα αεροσκάφη και τα άρματα μάχης που μοσχοπούλησαν να στρέφονται κατά του λατρευτού τους Ισραήλ. Άλλωστε, οι περισσότεροι πιλότοι της Σαουδικής Αραβίας είναι Άγγλοι μισθοφόροι (και όχι μόνο).

Τα υπόλοιπα γεγονότα είναι λίγο πολύ γνωστά. Το Ιράκ, επιδεικνύοντας ώριμη στρατηγική σκέψη αρνήθηκε να επεκταθεί περισσότερο και να δώσει αφορμή για γενικευμένη σύρραξη. Οι μάσκες πολλών έπεσαν, όπως της Αιγύπτου και της Συρίας, που ανερυθρίαστα τάχθηκαν στο πλευρό του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού· ενώ χώρες όπως η Ιορδανία και το Ιράν (ειδικά το τελευταίο) κράτησαν μια στάση κάτι παραπάνω από ορθή. Ήδη στην περιοχή του κόλπου παρατηρείται μια τεράστια συγκέντρωση αεροναυτικών δυνάμεων με πρώτη και καλύτερη εκείνη των ΗΠΑ και της Βρεττανίας. 250.000 Αμερικάνοι στρατιώτες συνωστίζονται γύρω από το Ιράκ, εκ των οποίων 100.000 βρίσκονται στη Σαουδική Αραβία. Μαζί τους, εκτός των ανδρών που έχουν σταλεί από τους «ανεξάρτητους» συμμάχους των ΗΠΑ, μερικές χιλιάδες Αιγυπτίων και Σύρων. Εδώ αρκεί να αναφέρουμε πως στην Αίγυπτο ο Σαντάμ Χουσεΐν είναι κατά πολύ δημοφιλέστερος του Αιγυπτίου δικτάτορος Μουμπάρακ (εάν αυτός ο τελευταίος είναι στο παραμικρό δημοφιλής). Στην Ιορδανία πριν έναν περίπου μήνα ο αριθμός των εθελοντών για να αγωνιστούν στο πλευρό του Ιράκ είχε φθάσει τις 80.000. Το Ιράν αναγγέλει περήφανα πως δεν θα' ανεχθεί την πρόκληση της ενόπλου αμερικανικής παρουσίας στον Περσικό κόλπο, που θέτει σε κίνδυνο την ειρήνη και την ομαλότητα στην περιοχή. Και οι κομπάρσοι του όλου σκηνικού, Σαουδική Αραβία και λοιπά εμιράτα, κάνουν προτάσεις στο Ιράκ που αφορύν την εξόφληση των πολεμικών του χρεών, την ανοικοδόμηδη της Μεσοποταμίας κ.λπ. Αυτοί εξακολουθούν

να ζουν στον δικό τους κόσμο, όπου το άφθονό τους χρήμα είναι η λύση για όλα και το μεγάλο τους λάθος είναι πως ακόμα και τώρα αρνούνται να ξυπνήσουν και να ταχθούν οριστικά κατά της ξένης (Βλ. Αγγλοαμερικανικής) επεμβάσεως στα εσωτερικά τους θέματα. Ή μήπως νομίζουν πως το Ιράκ έκανε την κίνησή του για ν' ανοικοδομήσει τη Μεσοποταμία και να κερδίσει μερικά εκατομμύρια δολαρίων;

Στο μεταξύ ο «φοβερός» στρατός των ΗΠΑ περιμένει. Και τίθεται το ερώτημα: υπάρχει κανένας σώφρων άνθρωπος που πιστεύει πως οι Αμερικάνοι δεν θα είχαν επιτεθεί αμέσως εάν το Ιράκ ήταν «μήλο για τα δόντια τους»; Ξέρουν πως θ' αντιμετωπίσουν λυσσαλέα αντίσταση και πως θα έχουν δυσβάσταχτες απώλειες, για να μην αναφέρουμε και τον άμεσο κίνδυνο που διατρέχει και το Ισραήλ από τους ιρακινούς πυραύλους. Εδώ στη Γρενάδα και στον Παναμά, δύο χώρες μέσα στην ίδια τους τη γειτονιά και υπήρξαν ώρες που τα πράγματα δεν πήγαιναν καθόλου καλά κι ας ήταν ο εχθρός μερικές εκατοντάδες ελαφρά οπλισμένοι, ξυπόλητοι πολιτοφύλακες. Τι θα κάνουν τώρα που έχουν απέναντί τους πολλές εκατοντάδες χιλιάδων εμπειροπόλεμων και βαριά οπλισμένων ανδρών. Πόσες αμερικανικές οικογένεια θα δεχθούν να χάσουν το παιδί τους για κάποια τετραγωγικά μέτρα έρημης γης; Ποια στάση θα κρατήσουν πραγματικά οι δυνάμεις των υπολοίπων «συμμαχικών» κρατών, Ευρωπαϊκών και Αραβικών; Ήδη οι πρώτες έντονες αντιδράσεις στην Ευρώπη είναι γεγονός που προέρχονται από τον ηγέτη του Γαλλικού «Εθνικού Μετώπου» Λε Πεν και τον χαρισματικό Ράουτι, του Ιταλικού MSI. Αλλά ακόμα και γνωστές προσωπικότητες της κατεστημένης πολιτικής σκηνής, όπως ο Γάλλος υπουργός αμύνης Σεβενεμάν, αντιτίθενται έντονα στη συμμετοχή των χωρών τους στη λεγόμενη «κρίση του Κόλπου».

Και ενώ το Ιράκ αποφεύγει προσεκτικά τις οποιεσδήποτε προκλήσεις που θα μπορούσαν να εκληφθούν με περισσή ευκολία από τους άλλους ως «πολεμική αφορμή», ο χρόνος δουλεύει εις βάρος των πολιορκητών. Για τις ΗΠΑ, μια ήδη καταχρεωμένη χώρα, το βάρος συντηρήσεως του εκστρατευτικού της σώματος, των 400.000 αυτών μισθοφόρων, είναι ήδη δυσβάστακτο. Ένας μήνας έχει κιόλας περάσει και το αποτέλεσμα αυτής της πρωτοφανούς κινητοποίησης είναι ένα ολοστρόγγυλο μηδενικό. Ήδη κάποιες συγκρίσεις έρχονται στο μυαλό μας με κάποια άλλη, πολύ μακρινή, ναυτική εκστρατεία που είχε γίνει στη Σικελία από τους Αθηναίους κατά το 415 - 413 π.Χ. Ο χρόνος δουλεύει για τους απελευθερωτές (από την αγγλική υποτέλεια) του Κουβέιτ, όσο κι αν το φάσμα μιας επικείμενης συγκρούσεως βρίσκεται πάντοτε κοντά. Άλλωστε, ποιος φοβάται περισσότερο αυτή τη σύγκρουση και ποιος είναι αυτός που επιθυμεί η παρουσία του και μόνο να επαναφέρει τα πράγματα στην προηγούμενη κατάσταση;

Το άρθρο αυτό γράφεται, ενώ η «κρίσις του Κόλπου» βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη. Δεν κάνουμε έτσι προβλέψεις και περιμένουμε κι εμείς με το ίδιο ενδιαφέρον (ίσως και αγωνία) την κατάληξη των πραγμάτων. Διατί τώρα εκεί κάτω είναι που δίνεται η πραγματική μάχη κατά του Σιωνισμού και των υποτακτικών του. Και οπωσδήποτε εμείς επιθυμούμε να επικρατήσουν αυτοί οι οποίοι με πράξεις και όχι λόγια αμφισβητούν την κυριαρχία του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ;

Το μέγιστο πολιτειακό πρόβλημα δεν αφορά τόσο στη μορφή του πολιτεύματος όσο στο περιεχόμενό του. Και ουσία ενός πολιτεύματος δεν είναι η μορφή του αλλά το περιεχόμενό του. Εξ αυτού μάλλον οφείλει να λάβει τη μορφή του σε σχέση με τα ιστορικά δρώμενα. Δεν έχει σημασία αν ένα έθνος κυβερνάται από μια τάξη, αν κυβερνάται από τους λίγους ή τους πολλούς, από ένα ή πολλά κόμματα, σημασία έχει υπό ποίων αξιών προσδιορίζεται η ιστορική του βούληση και υπό ποίων αρχών διέπεται η εν γένει πολιτική του.

Αν οι αρχές και αξίες δεν διαφυλάττουν τον δια μέσου των αιώνων λόγο και έργο του έθνους, παρά μόνον υπηρετούν παροδικά συμφέροντα, τότε την ίδια καταστροφική συνέπεια θα είχε για τον άνθρωπο οποιαδήποτε και αν ήταν η μορφή του πολιτεύματος. Διότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να τεθεί εκτός της μακράς βουλήσεως του Έθνους, ούτε να πραγματωθεί σαν υπερτάτη αξία χωρίς τη συμμετοχή του στον αγώνα του γένους προς ανώτερες και τελειότερες μορφές ζωής. Η ανθρώπινη ζωή χωρίς αυτόν τον αγώνα είναι κτηνώδης. Ξεπέφτει σε μιάν άκρως ατομικιστική συνείδηση των πραγμάτων και ξεψυχά μέσα σε ένα στείρο ηδονισμό και ωφελισμό. Καταναλωτική κοινωνία! Μήπως αυτός ήταν ο σκοπός της ιστορίας; Ήταν αναγκαίοι τόσοι ποταμοί αιμάτων και δακρύων, τόση αγωνία και πόνος, τόσες στερήσεις και θυσίες για να καταλήξει εδώ η ιστορία; Για να μετατραπεί ο άνθρωπος σε ένα καταναλωτικό κτήνος; Τι αξίες μπορεί να ενσαρκώνει ένα κτήνος; Τι νόημα έχει αν ένα κοπάδι κτηνών κυβερνώται από λίγους ή από πολλούς; Μήτε ολιγαρχία μήτε δημοκρατία. Όλα έχουν χάσει πια το νόημά τους. Υπό τη σκιά των τρεχουσών αξιών που εμψυχώνουν τα τέρατα του καπιταλισμού και του μαρξιστικού σοσιαλισμού κάθε πολιτική θέληση είναι καταδικασμένη να καταλήξει στην αγελοποίηση των ανθρώπων.

Αλλά ποιος θα αναστήσει την ψυχή του έθνους; Ποιος θα εμφυσήξει στη φυλή την πνοή της αιωνίας νεότητος; Ποιος θα τολμήσει να λερώσει τα χέρια του με το αίμα των τυράννων;

Ίσως εμείς. Γεννημένοι στο περιθώριο των καιρών. Χαμένοι σε «άκαρπες» προσπάθειες, μύστες μιας ζωής που υψώνεται ως τα άστρα, ποιητές φιλόσοφοι και νοσταλγοί μιας άγιας βαρβαρότητας. Εμείς, οι Εθνικιστές.

Αλήθεια μας, ό,τι τροχίζει το δίκοπο τσεκούρι μας. Θεός μας, η Μοίρα η παντοδύναμη που οδηγεί τη θέλησή μας. Σημαία μας η κόκκινη φωτιά που

αστράφτει μες στο μαύρο το σκοτάδι.

Ενάντια στον θάνατο ορθώνουμε τη θέληση της ράτσας και το πνεύμα.

Σήμερα σπίθες αφανείς μέσα στη στάχτη και αύριο πυρκαγιές μες στις ψυχές. Σήμερα ανίσχυροι και καταδιωγμένοι και αύριο ατσάλινες στρατιές.

Τότε, αλλά τότε μόνον, το πολίτευμα οποιαδήποτε μορφή και αν του δώσουμε θα έχει ένα νόημα. Διότι θα προάγει τον άνθρωπο.

Όταν ο Λαός θα συμμετέχει στο κοινό έργο, όταν μέσα στη συνείδησή του θα απαστράπτει η ζωή του έθνους και όταν κάθε ατομικιστική βούληση θα τιθασευτεί υπέρ του κοινού πεπρωμένου, τότε ακόμα και η λέξη δημοκρατία θα έχει αποκτήσει μιάν αξία. Τότε ο λαός θα έχει το καθήκον να είναι σύσσωμος παρών στα καλέσματα της ιστορίας. Αλλά η εγκαθίδρυση αυτής της ΕΘΝΙΚΗΣ δημοκρατίας δεν θα είναι ποτέ δυνατή αν η πλουτοκρατική αστική δημοκρατία δεν γίνει συντρίμια.

Δημοκρατία δεν είναι η εκλογή του δεσμοφύλακα, αλλά η διά της συμμετοχής ενίσχυση της εθνικής βουλήσεως πέρα από ταξικά ή ατομικά συμφέροντα.

Δημοκρατία είναι η διά μέσου του δήμου φωνή του έθνους, φωνή του αίματος της ψυχής.

Η Δημοκρατία προϋποθέτει την εθνικκή συνείδηση, την εθνική αγωγή του δήμου. Κάτι που σήμερα είναι υπό διωγμό.

Λ. ΜΟΔΙΝΟΣ

«ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ»
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112 - ΑΘΗΝΑ 114 72
ΤΗΛ. 3630.697 - 3614.736

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ:

Ἡ μοναδική — στήν Ἑλληνική βιβλιογραφία — ἀνάλυσι - κριτική τῶν ἀντιλήψεων τοῦ γερμανικοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ ὡς πρός τίς σχέσεις τόσο μεταξύ τῶν τάξεων, ὅσο καί μεταξύ τάξεων καί κράτους.
Τά κύρια σημεία τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς ἰδεολογίας.
Ἡ πολιτική και οἰκονομική ὀργάνωσις.
Τό κοινωνικό ζήτημα καί τά μέσα τῆς διευθετήσεώς του. Ἡ ἐνίσχυσις τῶν μεσαίων παραγωγικῶν τάξεων ἐναντίον τῆς κεφαλαιοκρατικῆς πιέσεως.
Ἡ καταπολέμησις τῆς ἀνεργίας.
Τό ἔργο τῆς χειμερινῆς βοηθείας.
Η ἐξύψωσις τοῦ ἐπιπέδου ὑγείας.
Οἱ κοινωνικές ἀσφαλίσεις κ.ἄ.

PEPSI COLA 1984 COCA COLA 1996

Ότι συνέβη στο Τόκυο στις 18 Σεπτεμβρίου, θα μπορούσε να περιγραφεί με τη φράση: «Η εκδίκηση της COCA - COLA». Το ζητούμενο από τους αδαείς είναι γιατί εκδίκηση και εναντίον ποίου; Η απάντηση είναι απλή.Από το 1984, χρονιά τελέσεως των «Ολυμπιακών» αγώνων στο Λος Άντζελες, η COCA - COLA έφερε βαρέως τον θρίαμβο της ανταγωνίστριάς της εταιρείας PEPSI - COLA. Όπως δηλαδή σήμερα λέμε ότι η Ατλάντα μέσω της COCA - COLA πήρε τους Ολυμπιακούς αγώνες, το ίδιο ακριβώς συνέβη το 1984 με το αντίστοιχο ζευγάρι Λος Άντζελες - PEPSI COLA. Για όσους δεν γνωρίζουν, πρέπει να αναφερθεί ότι οι δυτικές πολιτείες «ανήκουν» στην PEPSI και οι ανατολικές στην COCA. Όσοι δε διαθέτουν μνήμη θα θυμούνται ασφαλώς το μέγα σκάνδαλο των Ολυμπιακών αγώνων του Λος Άντζελες όταν απαγγέλλοντας τον όρκο ο νέγρος υπάνθρωπος Μόουζες «συμπτωματικά» έκανε παύση με μεγάλη σημασία και επανέλαβε δύο φορές τη φράση «πιο γρήγορα, πιο δυνατά, πιο ψηλά», φράση που «όλως τυχαίως» ήταν και το διαφημιστικό σλόγκαν της PEPSI COLA... Αυτά περί της αγνότητος των συγχρόνων ολυμπιακών αγώνων. Ας έλθουμε όμως και στα καθ' ημάς.

Νεκρική σιγή απλώθηκε σε ολόκληρη τη χώρα το απόγευμα της 18ης του μηνός μετά την αναγγελία της αναθέσεως των αγώνων του 1996 στην Ατλάντα των ΗΠΑ. Αυτή η σιγή και η απογοήτευση δεν ήταν τίποτε άλλο από τον απόηχο των απωλεσθέντων κερδών των μεγαλοεργολάβων και των «προμηθει - ούχων» πολιτικάντηδων, που στην προσπάθεια διεκδίκησης αυτού του άνομου κέρδους είχαν μεταβάλει έναν ολόκληρο λαό σε μια αλαλάζουσα αγέλη, με σκοπό να εξυπηρετήσουν τα ποταπά τους συμφέροντα. Το ψευτοϊδανικό της μπίζνας φορώντας την προσωπικό του Αρχαίου Κλέους... Αυτό όμως που πραγματικά προξενεί σε κάθε έντιμο άνθρωπο αισθήματα αηδίας είναι η υποκρισία με την οποία αντιμετώπισε η εξουσία αυτού του τόπου, πολιτική, οικονομική και πνευματική, το δυσμενές για τα μικροσυμφέροντά τους αποτέλεσμα. Ανακάλυψαν ξαφνικά, μάλιστα τώρα το ανακάλυψαν, μετά τις 18 του μηνός, ότι οι ολυμπιακοί αγώνες είναι εμπορευματοποιημένοι... Απύθμενο το βάθος της υποκρισίας που γεννά η επιθυμία του κέρδους, τέτοια που η απώλειά του να οδηγεί τους πάτρωνες αυτής της χώρας σε «ανακαλύψεις» που και για τον τελευταίο σκεπτόμενο άνθρωπο αποτελούν από δεκαετίες αναμφισβήτητο γεγονός.

- Εμείς είμασταν εναντίον της τελέσεως των ολυμπιακών αγώνων στην Ελλάδα για λόγους κατ' αρχάς Ιδεολογίας. Ιδεολογίας που συνιστά βαθύ σεβασμό στην Αρχαία Παράδοση, σεβα-

σμό που δεν θα υπήρχε στην περίπτωση που οι ολυμπιακοί αγώνες γινόντουσαν σε αυτήν εδώ την ταλαίπωρη χώρα. Κατά δεύτερον λόγο, γιατί ασφαλώς και θα επιβαρύνετο η χώρα οικονομικά και προπαντός περιβαλλοντολογικά. Επειδή όμως δεν θέλουμε να παριστάνουμε τους «μετά Χριστόν. προφήτες, σας παραθέτω απόσπασμα σχετικού άρθρου με τίτλο «ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΙΔΕΩΔΕΣ» που δημοσιεύθηκε στην ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ του Οκτωβρίου 1989:

«Ποια μπορεί να είναι αναγνώστες η σχέση μεταξύ εκείνου του αθλητικού ιδεώδους και της σημερινής πραγματικότητας; Πώς μπορεί το εμπόριο, το παραεμπόριο και οι λογής - λογής σπόνσορες των τωρινών Ολυμπιάδων να σταθούν με το «αθλητικό» τους εξάμβλωμα δίπλα στο καθολικό γυμναστικό πνεύμα της υγείας και της ομορφιάς του Ελληνισμού. Η ρύθμιση της ζωής των αθλητών, που στην πλειονότητά τους είναι κερδοφόρα ρομπότ είναι δυνατόν να σχετίζεται με το Ολυμπιακό πνεύμα - που επικαλούνται οι οικουμενικές και διεθνιστικές επιτροπές; Η μηχανιστική προπόνηση, η αναγκοφαγία και η τεχνολογική υποστήριξη, είναι «αθλητικός» κατά τους σημερινούς κύριους των μέσων μαζικής ενημέρωσης, που χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για το ντοπάρισμα των αθλητών. Μόνο με το πνεύμα της υστερορωμαϊκής περιόδου της παρακμής είναι δυνατόν να συγκριθεί η εποχή μας, όπου το κυρίαρχο σύστημα προσφέρει άρτο και θεάματα στις λυσσαλέες μάζες των υπαλληλίσκων. Τα εταιρειακά συγκροτήματα πρόθυμα να προσφέρουν θέαμα στις χαυνωμένες μάζες των «διανοουμένων» «φιλάθλων» που δεν γυμνάστηκαν ποτέ, στήνουν φιέστες σαν την Ολυμπιάδα του Λος Άντζελες με τζαζ μουσική, ημίγυμνες χορεύτριες και εξωγήινους επισκέπτες ή μιμούνται φτηνιάρικα το μεγαλείο της αρχαιότητας με θεατρικό ύφος όπως στο στάδιο Λένιν της Ολυμπιάδας της Μόσχας. Ακόμα λείπουν οι θηριομαχίες και οι θανατηφόρες ανθρωπομαχίες για να ολοκληρωθεί η ομοιότητα με τη ρωμαϊκή αρένα. Τα άθλια υποκείμενα που αντικατέστησαν αντιφυσικές κοινωνίες, μετέβαλλαν τους αγώνες σ' επιχειρήσεις και τους αθλητές σε εμπορεύσιμο κρέας. Αυτοί οι ίδιοι σκοτεινοί κύκλοι που προσπαθούν να μας πείσουν ότι για λόγους κέρδους, τουρισμού και διαφήμισης αξίζει να γίνει η χρυσή Ολυμπιάδα στην Αθήνα το 1996. Γιατί μήπως θα βρεθεί ένας ηρωικός νέος Σπύρος Λούης, μήπως μιλάει σε κανέναν χούλιγκαν «το αρχαίο πνεύμα αθάνατο» του Παλαμά και γιατί πρόκειται να ξεπουλήσουμε μια ακόμα φορά την Ολυμπιακή φλόγα σε τιμή ευκαιρίας. Αναγνώστες, εμείς με συνέπεια προς την πίστη μας και τις ιδέες μας αποκηρύσσουμε αυτήν την άθλια φαρσοκωμωδία που φοράει ξετσίπωτα τον Ολυμπιακό χιτώνα και σαν τον Απολλώνιο που χλεύασε τους υπόδουλους στη ρώμη Αθηναίους όταν μετασκεύασαν το θέατρο του Διονύσου για θηριομαχίες, φτύνουμε κατά μούτρα τους ψευτοφίλαθλους και τ' άνομα συμφέροντα της εποχής. Για να τελούνται Ολυμπιακοί αγώνες οφείλει να υφίσταται Ολυμπιακό ιδεώδες, μέρος νεός πολι-

τειακού ιδεώδους και στοιχείο πολιτισμού μιας κοινωνίας που ευθυγραμμίζεται στον ρυθμό των Αρχαίων Ελλήνων.

Όχι στη θέση της αγριελιάς το δολάριο!

Όχι στον μαχικό αθλητισμό.

Λαϊκό Αθλητισμό και Ελληνική Αγωγή!».

- Για να καταλήξουμε:Καθόλου δεν λυπόμαστε, λοιπόν, για το ότι δεν θα γίνουν οι Ολυμπιακοί αγώνες στην Αθήνα. Αντιθέτως, χαιρόμαστε που τα Ιερά της Αρχαίας μας Δόξας δεν θα γίνουν χώροι διαφημήσεως των κατά κύριο λόγο εβραϊκων πολυεθνικών. Λυπόμαστε βέβαια για το κατάντημα του λαού μας, που χωρίς καμμία δύναμη αντιστάσεως μεταβάλλεται τόσο εύκολα σε αγελαία μάζα και συνεχίζουμε τον Αγώνα για μια πραγματική Αναγέννηση του Ελληνισμού, Αναγέννηση που θα έλθει με σκληρό αγώνα και αδάμαστη θέληση και όχι με τις μπίζνες των μεγαλοεργολάβων και τις προμήθειες των πολιτικών.

Όχι στη θέση της αγριελιάς το δολλάριο!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΔΩΝ

Θα προσπαθήσω μέσα στις λίγες τούτες γραμμές να πληροφορήσω τους αναγνώστες μας για τα πεπραγμένα της τριήμερης συναντήσεως των Επαναστατικών (Εθνικοσοσιαλιστικών) οργανώσεων της Ιταλίας, που έγινε στο ορεινό χωριό Montemonaco του Ascoli Piceno στις 14, 15 και 16 Σεπτεμβρίου.

Πρωτού αναφερθώ λεπτομερέστερα στη συνάντηση, θα πρέπει να αναφέρω μερικά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συναγωνιστές μας στην Ιταλία. Από το 1980 μέχρι σήμερα δεν ήταν δυνατόν να γίνει καμμιά ανοικτή πανιταλική συνάντηση. Το Σύστημα - τρομοκράτης, η σάπια ιταλική δημοκρατία (όπως και κάθε δημοκρατία), με αφορμή τη βομβιστική επίθεση (προβοκάτσια) στον σιδηροδρομικό σταθμό της Bologna, προσπαθούσε για μια δεκαετία να καταβάλει τους συναγωνιστές μας.

Τώρα πια, μετά την αθώωση των συναγωνιστών μας που παρέμειναν προφυλακισμένοι δέκα ολόκληρα χρόνια, ο κάθε Ιταλός μπορεί να καταλάβει ποιος υποθάλπτει αυτές τις ενέργειες. Οι χιλιάδες Ιταλοί συναγωνιστές είναι διασκορπισμένοι σε δεκάδες οργανώσεις και πυρήνες σ' ολόκληρη την Ιταλία. Πολλοί απ' αυτούς βρίσκουν «καταφύγιο» και στο «φασιστικό» κόμμα, το γνωστό μας MSI (Ιταλικό Κοινωνικό Κίνημα). Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν όλοι αυτοί οι συναγωνιστές είναι πολλά. Πέρα από τις διώξεις, παρακολουθήσεις κ.λπ. έχουν να αντιμετωπίσουν την έλλειψη οικονομικών πόρων για τη διεξαγωγή του αγώνα, την απολιτικοποίηση του λαού και κυρίως της νεολαίας, η οποία σε ένα μεγάλο ποσοστό έχει υιοθετήσει πλήρως τον αμερικάνικο τρόπο ζωής. Λίγο πολύ προβλήματα που πλησιάζουν και τα δικά μας, τα ελληνικά. Έτσι, λοιπόν, και μόνο η διοργάνωση αυτής της συναντήσεως είναι μια σπουδαία νίκη, που τόνωσε ηθικά τους Ιταλούς συναγωνιστές και δημιούργησε προοπτικές για την αναβάθμιση και τον συντονισμό ενός κοινού πλέον πολιτικού αγώνα.

Κύριος διοργανωτής της συναντήσεως η πολύ σημαντική οργάνωση FRONTE EUROPEO με έδρα την NAPOLI και γραφεία και σε άλλες πόλεις της Ιταλίας. Επίσης, το MOVIMENTO POLITICO από τη ROMA, το SENTIERO από την TRIESTE κ.λπ. Τέλος, συμμετείχαν μεμονωμένοι εθνικοσοσιαλιστικοί πυρήνες από τη νεολαία του MSI.

Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο ορεινό γραφικό χωριό Montemonaco, βόρεια της ρώμης.

Το πρωινό της πρώτης ημέρας ήταν αφιερωμένο στις γενικές προετοιμασίες του χώρου της συναντήσεως.

Η μεγάλη πλατεία του χωριού σημαιοστολίστηκε με σημαίες του κέλτικου σταυρού, κολλήθηκαν στους τοίχους των σπιτιών αφίσσες, αναρτήθηκαν αεροπανό και ταμπέλλες με συνθήματα, μπήκαν μεγάφωνα, στήθηκαν υπαίθρια βιβλιοπωλεία κ.λπ. Περήφανοι αντικρύσαμε μέσα στις δεκάδες σημαίες να ξεχωρίζει και να κυματίζει περήφανα η Ελληνική μας σημαία! Μέχρι το μεσημέρι ήσαν όλα έτοιμα, η κατασκήνωση έξω απ' το χωριό, τα μαγειρεία και τέλος οι δύο μεγάλες αίθουσες του τουριστικού συγκροτήματος του χωριού για να πραγματοποιηθεί εκεί η πρώτη μεγάλη συνάντηση.

Όλο αυτό το διάστημα δεν θα πρέπει να παραλείψουμε την έντονη παρουσία της αστυνομίας. Καραμπινιέροι κατά ομάδες «περιπολούσαν» μέσα

και έξω από το χωριό, ελπίζοντας ότι θα μας πτοήσουν και θα ματαιώσουμε τη συνάντηση. Μέχρι και δύο αστυνομικά ελικόπτερα επιστράτευσαν που πέταξαν χαμηλά πάνω από την πλατεία του χωριού. Παρ' όλη την παρουσία της αστυνομίας, όσο περνούσε η ώρα η ατμόσφαιρα γίνονταν όλο και πιο ενθουσιώδης.

Η συνάντηση έγινε τελικά το απόγευμα. Και την πρώτη ημέρα, αλλά και την επομένη, κυριάρχησε το σκεπτικό «ΙΣΧΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ».

Στη συνάντηση, εκτός από την Ελληνική αντιπροσωπεία (η οποία απηύθυνε και χαιρετισμό), συμμετείχαν και συναγωνιστές από την Αγγλία και Γερμανία.

Και τα δύο βράδια στο ορεινό Montemonaco θα μας μείνουν αξέχαστα. Δεκάδες συναγωνιστών τραγουδούσαν εμβατήρια και νικηφόρα τραγούδια. Μαζί σ' αυτούς και κάτοικοι του χωριού, εκδηλώνοντας έτσι την πίστη τους σε ένα καλύτερο αύριο. Τη δεύτερη ημέρα εκτός από τη συνάντηση που προαναφέραμε, την ανταλλαγή απόψεων και τον σχεδιασμό του αγώνα στο μέλλον, έγιναν και παρουσιάσεις νέων βιβλίων. Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε ότι στα υπαίθρια βιβλιοπωλεία κυριαρχούσαν τα βιβλία των μαχητικών εκδόσεων: EDIZIONI DI AR, καθώς επίσης και πλούτιο έντυπο υλικό από το βιβλιοπωλείο L.E.D.E. της Ρώμης.

Επίσης, όλοι οι Ιταλοί συναγωνιστές ζητούσαν να προμηθευτούν τη Χρυσή Αυγή και ρωτούσαν με πολύ ενδιαφέρον τον Έλληνα ιταλομαθή συναγωνιστή λεπτομέρειες για τα περιεχόμενά της.

Το πρωινό της τρίτης μέρας έγινε μια κατ' ιδίαν συνάντηση των υπευθύνων των οργανώσεων.

Επίσης, οι συναγωνιστές μας του FRONTE EUROPEO με τη βοήθεια και άλλων συναγωνιστών, σχημάτισαν με πέτρες έναν τεράστιο κέλτικο σταυρό στον κάμπο του χωριού. Μετά από δύο ώρες δουλειά και αφού ολοκληρώθηκε η δημιουργία του κέλτικου σταυρού, επετράπη η φωτογράφιση από τους δημοσιογράφους.

Αργά το απόγευμα, άρχιζαν σιγά σιγά να αποχωρούν οι συναγωνιστές μας, που πολλοί είχαν έρθει με τις οικογένειές τους με τροχόσπιτα, άλλοι με ιδιωτικά αυτοκίνητα και άλλοι οργανωμένοι με πούλμαν.

Όλοι τους είδαν τη μεγάλη ταμπέλα στην έξοδο του χωριού που έγραφε: ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ - ARRIVERDECI AD' ATHENES.

RITORNO A CAMELOT

MUSICA DIBATTITI GRAFICA

14-15-16 SETTEMBRE

MONTEMONACO
ASCOLI PICENO

IDEE E PROSPETTIVE PER UN'AREA NAZIONALRIVOLUZIONARIA

RAGGRUPPAMENTO DI BASE

PER INFORMAZIONI TEL 081-34 26 27

 MOVIMENTO POLITICO
 Fronte Veneto
 Ideogramma
 IL GHIBELLINO
 FRONTE EUROPEO
 IL SENTIERO

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ_

Προ καιρού έγινε γνωστή η απόφαση της Ιταλικής Δικαιοσύνης σχετικά με την έκρηξη βόμβας στον σιδηροδρομικό σταθμό της Μπολώνια (Αύγουστος 1980) η οποία προκάλεσε τον θάνατο πολλών ατόμων. Η επίθεση αυτή είχε χρεωθεί στο ανερχόμενο Εθνικοσοσιαλιστικό Ιταλικό Κίνημα με έντεχνη προπαγάνδα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Είχαν κατηγορηθεί τότε συναγωνιστές όπως ο καθηγητής Paolo Signorelli και κρίθηκαν προφυλακιστέοι για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα (8 και πλέον έτη) με αποτέλεσμα να υποστεί η υγεία τους σοβαρή βλάβη. Τελικά, η εκδίκαση της υποθέσεως απέδειξε περίτρανα όχι μόνο την ανυπαρξία αποδεικτικών στοιχείων εναντίον των κατηγορουμένων αλλά και την έντεχνη προσπάθεια ενοχοποιήσεώς τους από εκπροσώπους σκοτεινών συμφερόντων.

Η είδηση για τους Έλληνες Εθνικοσοσιαλιστές υπήρξε χαρμόσυνη, αλλά γνωρίζοντας την τακτική του συστήματος, περιμέναμε να «κουκουλωθεί» από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Πράγματι, ελάχιστοι αναφέρθηκαν στην είδηση και όσοι το έκαναν δεν τη σχολίασαν. Εξαίρεση αποτέλεσε αρθρογράφος της «Μεσηβρινής».

Στο φύλλο της 21ης Ιουλίου διαβάσαμε ένα αντιφασιστικό κείμενο στο οποίο προσπάθησε ανεπιτυχώς να μειώσει και μέσω δημοσιευμάτων ιταλικών κομμουνιστικών εφημερίδων να αμφισβητήσει την απόφαση του δικαστηρίου. Βέβαια, το φαινόμενο δεν είναι πρωτοφανές, αλλά το εν λόγω κείμενο υπερβαίνει τα όρια της υπομονής μας. Η προσπάθεια υπήρξε ανεπιτυχής γιατί δεν παρουσιάζει τεκμήρια στο κείμενο το οποίο συγκαταλέγεται στα αμελητέα και κωμικά. Εκείνο που αποτελεί όμως καθαρή πρόκληση είναι η προσπάθεια ταύτισης της Εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας με την τρομοκρατία. Οι λέξεις οι οποίες χρησιμοποιούνται προσπαθούν να δημιουργήσουν μια αποκρουστική εικόνα του Εθνικοσοσιαλισμού. Δεν είναι περίεργο το γεγονός ότι η αρθρογράφος καταλήγει σε τέτοιου είδους συμπεράσματα. Αξιοθαύμαστο όμως είναι το θράσος με το οποίο τα προβάλλει μέσα από τις στήλες της εφημερίδας «Μεσημβρινή». Η στοιχειώδης επαγγελματική δεοντολογία επιβάλλει στον δημοσιογράφο να ερευνά πλήρως το θέμα πριν το παρουσιάσει. Διαφορετικά επαληθεύεται η άποψή μας ότι ο τύπος στην Ελλάδα δεν είναι αξιόπιστος και υπηρετεί σκοτεινά συμφέροντα επιδιώκοντας τη δημιουργία εντυπώσεων.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

NEWSWEEK (10-89): «Το υπουργείο Εσωτερικών του Ισραήλ ανάγκασε Άραβα να αλλάξει το όνομα του παιδιού του γιατί τόλμησε να το ονομάσει ΤΖΙΧΑΝΤ (ιερό πόλεμο). Άλλα ονόματα που απαγορεύονται: ΑΡΑΦΑΤ - ΙΝΦΑΝΤΑ (εξέγερση) και βέβαια ΧΙΤΛΕΡ».

ΙΔΙΑ ΠΗΓΗ: «Δικηγόρος έγκλειστου Παλαιστίνιου μετέφερε στη φυλακή διάφορα βιβλία για τον πελάτη του. Τότε έμαθε ότι υπάρχει λίστα "26" (είκοσι έξι) επιτρεπομένων βιβλίων. Σημειώνεται ότι ο "ΑΜΛΕΤ" ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ».

ΙΔΙΑ ΠΗΓΗ: «Άραβας είχε αθωωθεί από δικαστήριο της πόλης ΡΑΜΑΛΑΧ. Ζήτησε, όντας στο Τελ Αβίβ μια ειδική ταυτότητα που απαιτείται (ελευθερία MADE IN ISRAEL) για να μεταβεί επειγόντως στη ΓΑΖΑ. Του απήντησαν ότι αφού υπήρξε υπόδικος δεν δικαιούται του δικαιολογητικού. Οάνθρωπος διαμαρτυρήθηκε και ζήτησε μιας μέρας (24ωρη) ειδική άδεια διέλευσης (κι άλλη ελευθερία) για να πάει στη ΡΑΜΑΛΑΧ να πάρει πιστοποιητικό για την αθώωσή του. ΑΠΑΝΤΗΣΗ: ΟΧΙ - ΣΤΕΙΛΕ ΓΡΑΜΜΑ.

Selection par Reader's Digest ΙΟΥΛΙΟΥ 1990: «Κάποτε οι Γάλλοι (όταν ήταν μόνο Γάλλοι και όχι Άραβες, Εβραίοι, Τούρκοι, Βιετναμέζοι, Αφρικανοί, Καληδόνιοι κ.λπ) κατείχαν αναμφίβολα μια από τις πρώτες θέσεις όσον αφορά το επίπεδο γνώσεων (γενικών - ειδικών). ΣΗΜΕΡΑ:60% αγνοεί τον δημιουργό της MONA LISA - 52% αγνοεί πού βρίσκεται ο ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ - 36% πιστεύουν πως το νερό εξατμίζεται στους 1000° C - 14% αγνοεί το γινόμενο του 7 Χ 6 = 44, αγνοεί αν γυρίζει η ΓΗ περί τον ΗΛΙΟ ή αντίθετα».

ΚΑΗΜΕΝΕ ΓΑΛΙΛΑΙΕ Σ' ΕΦΑΓΕ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΜΟΣ.

Την οργάνωση «SOS RACISME» τη γνωρίζουν όμως όλοι.

ΕΡΕΥΝΑ «PARIS MATCH» 13/7/90: «Το 13% των Γάλλων θεωρεί και το δηλώνει τον ΧΙΤΛΕΡ ΜΕΓΑΛΟΝ ΑΝΔΡΑ».

ΕΝ ΕΤΕΙ 1990 και με το «SOS RACISME» σε δράση καθημερινή, με εκατομμύρια κλαίοντες Εβραίους και φιλ - εβραίους για τα αίσχη του CARPENTRAS το 13% των Γάλλων τολμάει...

Φυσικά η πληροφορία πέρασε στα πολύ ψηλά και ίσως ο αριθμός να έχει ελαφρώς «ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΕΙ».

65 Ερωτήσεις και απαντήσεις για το «Ολοκαύτωμα»

1. Ε. - Τι αποδείξεις έχουμε ότι οι Ναζί πραγματοποίησαν γενοκτονία ή ότι εσκεμμένα εξόντωσαν έξι εκατομμύρια Εβραίους;

Α.: Καμμία. Οι μοναδικές αποδείξεις είναι οι μαρτυρίες των διάφορων «επιζώντων». Αυτές οι μαρτυρίες είναι τελείως αντιφατικές και κανένας από τους «επιζώντες» δεν επιβεβαιώνει ότι ήταν μάρτυρας εκτελέσεων στους θαλάμους αερίων. Δεν υπάρχουν συγκεκριμένες αποδείξεις κανενός είδους: κανένας σωρός από στάχτες, ούτε φούρνοι σε θέση να πραγματοποιούν τις απαιτούμενες εργασίες, ούτε σωροί από ρούχα, ούτε σαπούνια κατασκευασμένα από ανθρώπινο λίπος, ούτε αμπαζούρ από ανθρώπινα δέρματα, ούτε επακριβή δεδομένα, ούτε δημογραφικές στατιστικές.

2. Ε. - Έχουμε στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι 6 εκατομμύρια Εβραίοι ΔΕΝ εξοντώθηκαν από τους Ναζί;

Α.: Διαθέτουμε πολυάριθμες αποδείξεις - δικαστικής, αναλυτικής και συγκριτικής φύσεως - που αποδεικνύουν πόσο παράλογος είναι αυτός ο αριθμός. Πρόκειται για μια υπερβολή 1000%.

3. Ε. - Ο περιβόητος «κυνηγός των ναζί» Simon Wiesenthal είχε γράψει ότι «στο γερμανικό έδαφος δεν υπήρξαν στρατόπεδα εξοντώσεως»;

Α.: Μάλιστα, στο μηνιαίο περιοδικό με τίτλο «Books and Bookmen» (Βιβλία και άνθρωποι του βιβλίου) του Απριλίου 1975. Εκεί διευκρινίζει ότι η εξόντωση των Εβραίων στους θαλάμους αερίων έγινε στην Πολωνία.

4. Ε. - Μια και το Νταχάου βρίσκεται στη Γερμανία και αφού ο ίδιος ο Simon Wiesenthal είχε πει ότι δεν υπήρξε ποτέ στρατόπεδο εξόντωσης, γιατί τότε χιλιάδες πρώην Αμερικανοί στρατιώτες δήλωσαν ότι υπήρξε;

Α.: Γιατί σε χιλιάδες Αμερικανούς στρατιώτες που οδηγήθηκαν στο Νταχάου όταν οι σύμμαχοι ελεύθερωσαν το στρατόπεδο είχαν επιδείξει διάφορες κατασκευές για τις οποίες ειπώθηκε ότι ήταν θάλαμοι αερίων. Επιπλέον τα μέσα μαζικής επικοινωνίας διέδωσαν ψεύτικες ειδήσεις ότι δήθεν το Νταχάου ήταν ένα στρατόπεδο όπου εξόντωναν τους κρατούμενους στους θαλάμους αερίων.

5. Ε. - Το Άουσβιτς είναι στην Πολωνία και όχι στη Γερμανία. Υπάρχουν αποδείξεις για την ύπαρξη θαλάμων αερίων, προοριζόμενων για την εξόντωση ανθρώπινων υπάρξεων στο Άουσβιτς;

Α.: Όχι. Είχε προκηρυχτεί αμοιβή 50.000 δολαρίων σε όσους θα έφερναν αποδείξεις αυτού του είδους. Τα χρήματα είχαν δοθεί σε μια τράπεζα, αλλά κανείς δεν παρουσιάσθηκε με συγκεκριμένες αποδείξεις. Με την εισβολή των Σοβιετικών στην Πολωνία, στο Άουσβιτς υπήρξε μια αξιοσημείωτη οικοδομική τροποποίηση μετά τον πόλεμο και τα νεκροφυλάκεια ξανακατασκευάσθηκαν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μοιάζουν με μεγάλους «θαλάμους αερίων». Πρόσφατα το Άουσβιτς αποτελεί μια μεγάλη τουριστική έλξη για την πολωνική κυβέρνηση.

6. Ε. - Εφ' όσον το Άουσβιτς δεν ήταν στρατόπεδο εξόντωσης, ποιος ήταν ο πραγματικός του σκοπός;

Α.: Ήταν μια μεγάλη μονάδα βιομηχανικής παραγωγής όπου κατασκευαζόταν συνθετικό καουτσούκ («Buna») και οι έγκλειστοι χρησιμοποιούνταν σα'ν εργατικό δυναμικό. Η διαδικασία παρασκευής του BUNA χρησιμοποιείτο ακόμη και στις ΗΠΑ κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

7. Ε. - Ποιος επινόησε τα πρώτα στρατόπεδα συγκέντρωσης; Πότε και πού χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά;

Α.: Πιθανώς, τα πρώτα στρατόπεδα συγκέντρωσης εμφανίσθηκαν στον Δυτικό κόσμο, στις ΗΠΑ, κατά τη διάρκεια του πολέμου της ανεξαρτησίας της Βορείου Αμερικής. Οι Άγγλοι ενέκλεισαν χιλιάδες Βορειο - αμερικανούς, πολλοί από τους οποίους πέθαναν από επιδημίες ή κακουχίες. Ο μελλοντικός Αμερικανός πρόεδρος Andrew Jackson και ο αδελφός του - ο οποίος πέθανε - υπήρξαν μερικοί από αυτούς τους άτυχους. Στα τέλη του 1800 οι Άγγλοι εγκατέστησαν στρατόπεδα συγκέντρωσης στη Νότιο Αφρική, για να μπορούν να κρατούν φυλακισμένα γυναικόπεδα Ολλανδών, κατά τη διάρκεια της κατάκτησης εκείνης της περιοχής (Πόλεμος κατά των Μπόερς). Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι πέθαναν στα τρομερά νοτιοαφρικανικά στρατόπεδα, τα οποία ήταν πολύ χειρότερα από οποιοδήποτε γερμανικό στρατόπεδο συγκέντρωσης κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

8. Ε. - Σε τι διέφεραν τα γερμανικά στρατόπεδα συγκέντρωσης από τα αμερικανικά στρατόπεδα «εξορίας» στα οποία έκλειναν τους Γερμανούς και τους Γιαπωνέζους, που διέμεναν στην Αμερική κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο;

Α.: Εκτός από το διαφορετικό όνομα, η μόνη ουσιαστική διαφορά ήταν ότι οι Γερμανοί κλείναν πρόσωπα που αποτελούσαν απειλή - πραγματική ή υποθετική - για την ασφάλεια της πολεμικής ισχύος της Γερμανίας, ενώ οι Αμερικανοί κλείναν πρόσωπα με μοναδικό κριτήριο τη φυλετική τους καταγωγή.

9. Ε. - Γιατί κλείσανε οι Γερμανοί τους Εβραίους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης;

Α.: Διότι πίστευαν ότι οι Εβραίοι αποτελούσαν έναν άμεσο κίνδυνο για το κύρος και την επιβίωση της Γερμανίας και διότι το μεγαλύτερο μέρος εκείνων που σύχναζαν σε ανατρεπτικές κομμουνιστικές οργανώσεις ήταν Εβραίοι. Παρ' όλα αυτά όλοι εκείνοι που εθεωρούνταν κίνδυνος για την ασφάλεια του Ε/Σ κράτους - επομένως όχι μόνον Εβραίοι - κινδύνευαν να κλειστούν σε στρατόπεδο.

10. Ε. - Ποια δραστικά μέτρα υιοθέτησε ο διεθνής Εβραϊσμός απέναντι στη Γερμανία από το 1933;

Α.: Ένα διεθνές μποϋκοτάζ όλων των γερμανικών προϊόντων.

11. Ε. - Είναι αλήθεια ότι οι διεθνείς εβραϊκοί κύκλοι «είχαν κηρύξει πόλεμο εναντίον της Γερμανίας»;

Α.: Ναι, οι εφημερίδες εκείνης της περιόδου είχαν πρωτοσέλιδα όπως «Ο παγκόσμιος Εβραϊσμός κηρύσσει πόλεμο στη Γερμανία».

12.Ε.. - Αυτό συνέβη πριν ή μετά την κυκλοφορία φημών για τα «στρατόπεδα του θανάτου»;

Α.: Περίπου έξι χρόνια πριν. Οι παγκόσμιοι εβραϊκοί κύκλοι κήρυξαν πόλεμο στη Γερμανία από το 1933.

13. Ε. - Ποιο είναι το έθνος που άρχισε, κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μαζικούς βομβαρδισμούς σε άμαχο πληθυσμό;

Α.: Η Μεγάλη Βρεταννία, στις 11 Μαΐου 1940.

14. Ε. - Πόσοι θάλαμοι αερίων υπήρχαν στο Άουσβιτς, για να εξοντώνουν ανθρώπους;

Α.: Κανένας!

15. Ε. - Πόσοι Εβραίοι ζούσαν, πριν από τον πόλεμο, στα κατεχόμενα από τους Γερμανούς εδάφη;

Α.: Λιγότεροι από 4 εκατομμύρια.

16. Ε. - Αφού οι Εβραίοι της Ευρώπης δεν εξοντώθηκαν από τους ναζί, τότε τι απέγιναν αυτοί;

Α.: Μετά τον πόλεμο, οι Εβραίοι που κατοικούσαν στην Ευρώπη βρίσκονταν ακόμη εκεί, εκτός ίσως από 300.000 (τριακόσιες χιλιάδες) από αυτούς που πέθαναν με διάφορους τρόπους κατά τη διάρκεια του πολέμου - και εκείνους που είχαν μεταναστεύσει στο

Ισραήλ (Παλαιστίνη), στις ΗΠΑ, στην Αργεντινή, στον Καναδά κ.λπ. Οι περισσότεροι Εβραίοι εγκατέλειψαν την Ευρώπη μετά και όχι κατά τον πόλεμο.

17. Ε. - Πόσοι Εβραίοι διέφυγαν σε πιο εσωτερικές περιοχές της Σοβιετικής Ένωσης;

Α.: Πάνω από 1 εκατομμύριο (χωρίς να μετρηθούν εκείνοι που απορροφήθηκαν από την ΕΣΣΔ).

19. Ε. - Αφού το Άουσβιτς δεν ήταν στρατόπεδο εξόντωσης, για ποιο λόγο ο διοικητής του Rudolf Hoess (δεν πρόκειται για τον Rudolf Hess), υποστήριξε ότι ήταν;

Α.: Με τον Hoess χρησιμοποιήθηκαν πολύ πειστικές μεθόδοι για να τον εξαναγκάσουν να «ομολογήσει» ακριβώς εκείνο που οι δεσμοφύλακές του ήθελαν να ακούσουν.

20. Ε. - Υπάρχουν αποδείξεις ότι οι Αμερικανοί, οι Άγγλοι και οι Ρώσσοι χρησιμοποίησαν βασανιστήρια για να πάρουν «ομολογίες» από μερικούς Γερμανούς αξιωματικούς;

Α.: Υπάρχουν αρκετές αποδείξεις ότι χρησιμοποιήθηκαν βασανιστήρια τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια της περίφημης «δίκης της Νυρεμβέργης» - αλλά ακόμη και στη συνέχεια σε άλλες δίκες για «εγκλήματα πολέμου..

21. Ε. - Με ποιο τρόπο ο μύθος του ολοκαυτώματος εξυπηρετεί σήμερα τους Εβραίους;

Α.:Σαν κοινωνική ομάδα τους προφυλάσσει από κάθε κριτική. Θεμελιώνει έναν «κοινό δεσμό., που αποδεικνύεται πολύ χρήσιμος στους ιθύνοντες. Αποδείχθηκε ένα πολύ αποτελεσματικό εργαλείο στις προσπάθειες για τη συλλογή χρημάτων, καθώς και στη δικαιολόγηση της υποστήριξης προς το Ισραήλ: το οποίο σε αριθμούς μεταφράζεται σε περίπου 10 δισεκατομμύρια δολάρια τον χρόνο.

22. Ε. - Με ποιον τρόπο η ιστορία του «Ολοκαυτώματος» εξυπηρέτησε το κράτος του Ισραήλ;

Α.: Χρησίμευσε για να δικαιολογήσει τα δισεκατομμύρια δολαρίων που δόθηκαν σαν «επανόρθωση» και τα οποία το Ισραήλ πήρε από τη Δυτική Γερμανία (η Ανατολική Γερμανία είχε αρνηθεί μέχρις προ ολίγου να πληρώσει. (Οι πρώτες δηλώσεις της νέας κυβέρνησης - μετά την πρώτη του τείχους του Βερολίνου - ήταν ότι θα πληρώσει το «οφειλόμενο» ποσό). Χρησιμοποιήθηκε επίσης από ομάδες σιωνιστικής πίεσης, για να διατηρήσει υπό έλεγχο την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ προς το Ισραήλ, καθώς και να αναγκάσει τους Αμερικανούς χρηματοδότες να παράσχουν βοήθεια προς το Ισραήλ. Και το ύψος αυτού του ποσού αυξάνεται κάθε χρόνο.

23. Ε. - Με ποιον τρόπο η ιστορία του Ολοκαυτώματος εξυπηρετεί τον Κλήρο;

Α.: Αντιστοιχεί στην ιδέα που εκφράζεται στην Παλαιά Διαθήκη, σύμφωνα με την οποία οι Εβραίοι αποτελούν τον «εκλεκτό λαό» που καταδιώκεται. Επιτρέπει εξ' άλλου την πρόσβαση του κλήρου στα άγια χώματα, που ελέγχονται από το Ισραήλ.

24. Ε. - Με ποιον τρόπο η ιστορία του «Ολοκαυτώματος» εξυπηρετεί τη Σοβιετική Ένωση;

Α.: τη βοηθάει να κρύβει τις βιαιότητες και τα εγκλήματα που διέπραξε πριν, κατά και μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

25. Ε. - Με ποιον τρόπο η ιστορία του «Ολοκαυτώματος» εξυπηρετεί τη Μ. Βρεττανία;

Α.: Με τον ίδιο τρόπο που εξυπηρετεί τη Σοβετική Ένωση.

26. Ε. - Υπάρχει κάποια απόδειξη ότι ο Χίτλερ ήταν ενήμερος για τη μαζική εξόντωση των Εβραίων;

Α.: Όχι!

27. Ε. - Ποιος τύπος αερίου χρησιμοποιήθηκε από τους Ναζιστές στα στρατόπεδα συγκέντρωσης;

Α.: Το Zyklon B, ένα κυανιούχο αέριο.

28. Ε. - Για ποιον λόγο παρασκευάστηκε και παρασκευαζόταν ανέκαθεν αυτό το αέ-

ριο;

Α.: Για να καταπολεμούν τις ψείρες - φορείς του ιού του τύφου. Επιπλέον χρησιμοποιήθηκε για την απολύμανση των ρούχων και των κατοικιών. Μπορεί να το προμηθευτεί κανείς εύκολα ακόμη και σήμερα.

29. Ε. - Γιατί χρησιμοποιήθηκε αυτό το προϊόν, αντί ενός αερίου ποιο κατάλληλου για τη μαζική εξόντωση;

Α.: Εξαιρετική ερώτηση. Πράγματι, αν οι ναζιστές είχαν πραγματικά την πρόθεση να πραγματοποιήσουν μαζικές εξοντώσεις θα χρησιμοποιούσαν πιο αποτελεσματικά αέρια. Το Zyklon B είναι κατάλληλο μόνο για την απολύμανση.

30. Ε. - Πόσος χρόνος χρειάζεται για να αερισθεί πλήρως ένας χώρος που απολυμάνθηκε με Zyklon B;

Α.: Περίπου 20 ώρες. Η διαδικασία είναι πολύπλοκη και απαιτεί εξειδικευμένο προσωπικό, επιπλέον χρειάζονται αντιασφυξιογόνες μάσκες.

31. Ε. - Ο Hoess, διοικητής του Άουσβιτς, δήλωσε ότι οι άνθρωποι που έμπαιναν στους θαλάμους αερίων δέκα λεπτά μετά τον θάνατο των Εβραίων που ήταν μέσα πεθαίναν και βγάζανε τα πτώματά τους. Πώς μπορεί να εξηγηθεί αυτό;

Α.: Είναι εξ' ολοκλήρου ανεξήγητο, διότι αν οι άνθρωποι του Hoess είχαν ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο θα είχαν υποστεί την ίδια μοίρα των Εβραίων.

32. Ε. - Στις ομολογίες του ο Hoess δήλωσε ότι οι άνδρες του μονίμως καπνίζαν ενώ βγάζανε τα πτώματα των Εβραίων από τους θαλάμους αερίων. Αλλά το Zyklon B δεν είναι εκρηκτικό αέριο;

Α.: Πράγματι, είναι εκρηκτικό αέριο. Οι «ομολογίες» του Hoess είναι φανερό ότι είναι πλαστές.

33. Ε. - Με ποιον τρόπο λένε ότι οι Ναζιστές πραγματοποίησαν την εξόντωση των Εβραίων;

Α.: Διάφορες είναι οι εκδοχές που ειπώθηκαν: η εκδοχή του αερίου που εισέρχεται σε έναν κλειστό χώρο γεμάτο ανθρώπους, από μια τρύπα στην οροφή, μέχρι την ιστορία του αερίου που ψεκαζόταν σε ανθρώπους στοιβαγμένους στα μπάνια. Εκατομμύρια Εβραίοι είχε ειπωθεί ότι πέθαναν μ' αυτόν τον τρόπο.

34. Ε. - Ένα παρόμοιο πρόγραμμα μαζικής εξόντωσης θα μπορούσε να κρατηθεί μυστικό από τους Εβραίους που επρόκειτο να εξοντωθούν;

Α.: Όχι, ήταν αδύνατον. Το γεγονός είναι ότι δεν υπήρξαν μαζικές εξοντώσεις κανενός είδους. Η προέλευση όλων αυτών των ιστοριών είναι αποκλειστικά εβραϊκή επινόηση.

35. Ε. - Αν οι Εβραίοι που προορίζονταν για εξόντωση γνώριζαν την τύχη που τους περίμενε γιατί παραδόθηκαν στη μοίρα τους αμαχητί ή έστω αδιαμαρτύρητα;

Α.: Δεν αγωνίσθηκαν και ούτε διαμαρτυρήθηκαν, απλούστατα διότι γνωρίζανε ότι κανείς δεν είχε την πρόθεση να τους σκοτώσει. Οι Εβραίοι κλείνονταν στα στρατόπεδα αποκλειστικά για να εργασθούν. (Το σιωνιστικό λόμπυ κατάλαβε αυτή τη σοβαρή αντίφαση του μύθου του «ολοκαυτώματος», γι' αυτό, μερικά χρόνια μετά την επινόηση του μύθου αυτού, επινοήθηκε ο επιπρόσθετος μύθος της «ηρωικής αντίστασης» ενάντια στην απόφαση εξόντωσής των).

36. Ε. - Πόσοι Εβραίοι πέθαναν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης;

Α.: Περίπου 300.000.

37. Ε. - Πώς πέθαναν;

Α.: Αρχικά εξαιτίας επιδημιών τύφου που διαδίδονταν περιοδικά στην ερημωμένη από τον πόλεμο Ευρώπη. Πεθάναν ακόμη από την έλειψη τροφής και ιατρικής περίθαλψης προς το τέλος του πολέμου, όταν σχεδόν το σύνολο των οδικών και σιδηροδρομικών μεταφορών είχε καταστραφεί από τους συμμαχικούς βομβαρδισμούς.

38. Ε. - Τι είναι ο τύφος;

Α.: Είναι μια αρρώστεια που εμφανίζεται συνήθως όταν πολλά άτομα συγκεντρώνονται σε περιορισμένο χώρο για πολύ καιρό

και δεν έχουν τη δυνατότητα να πληθύν. Η ασθένεια διαδίδεται από τις ψείρες που μολύνουν τα μαλλιά και τα ρούχα. Εξαιτίας του κινδύνου της μόλυνσης από τύφο οι στρατοί ολόκληρου του κόσμου επέβαλλαν πάντα στους στρατιώτες το κοντό κόψιμο των μαλλιών.

39. Ε. - Ποια η διαφορά του αν πεθάναν 6.000.000 ή 300.000 Εβραίοι κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο;

Α.: Η διαφορά είναι 5.700.000. Επιπλέον, αντίθετα με όσα δηλώθηκαν από την προπαγάνδα του «ολοκαυτώματος», δεν υπήρξε καμμία επίσημα γνωστή προσπάθεια για να εξοντώσουν τους Εβραίους.

40. Ε. - Πολλοί Εβραίοι που επέζησαν από τα «στρατόπεδα συγκέντρωσης», δήλωσαν ότι είδαν βουνά από πτώματα πεταγμένα σε κοινούς τάφους, βρεγμένα από βενζίνη και καμμένα. Πόση βενζίνη θα χρειαζόταν για να πραγματοποιηθεί μια παρόμοια εργασία;

Α.: Πολύ περισσότερη απ' όση θα μπορούσε να διαθέτει η Γερμανία εκείνη την στιγμή που τα αποθέματα γρήγορα εξαντλούνταν.

41. Ε. - Μπορούν να αποτεφρωθούν πτώματα σε ανοικτούς τάφους;

Α.: Όχι. Είναι αδύνατον τα πτώματα να μπορέσουν να καούν εξ' ολοκλήρου από τη φωτιά, διότι η θερμοκρασία που παράγεται σε λάκκους ανοικτούς δεν είναι αρκετή.

42. Ε. - Οι συγγραφείς έργων για το «ολοκαύτωμα» δηλώνουν ότι οι ναζιστές ήσαν ικανοί να αποτεφρώσουν πτώματα περίπου σε δέκα λεπτά. Σύμφωνα με τους ειδικούς, πόσος χρόνος είναι αναγκαίος για να αποτεφρωθεί ένα πτώμα;

Α.: Περίπου δύο ώρες.

43. Ε. - Γιατί τα στρατόπεδα συγκέντρωσης διαθέτανε φούρνους αποτέφρωσης;

Α.: Για να απαλλάσσονται με πρακτικό και υγιή τρόπο από τα πτώματα ατόμων που πέθαναν από τύφο.

44. Ε. - Αν υποθέσουμε ότι οι φούρνοι αποτέφρωσης που ήταν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, δουλεύανε 24 ώρες το 24ωρο, καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου, πόσα πτώματα το πολύ θα μπορούσαν να αποτεφρώσουν;

Α.: Περίπου 430.000

45. Ε. - Είναι δυνατόν να λειτουργεί ένας τάφος αποτέφρωσης 24 ώρες το 24ωρο;

Α.: Όχι. Ο μισός χρόνος (12 ώρες την ημέρα) θα ήταν υπεραρκετός. Οι φούρνοι αποτέφρωσης πρέπει να καθαρίζονται καλά και κανονικά όταν χρησιμοποιούνται συνεχώς.

46. Ε. - Πόση στάχτη αφήνει ένα ανθρώπινο σώμα που αποτεφρώθηκε;

Α.: Αφού τα κόκκαλα γίνουν σκόνη, οι στάχτες χωράνε σε ένα κουτί από παπούτσια.

47. Ε. - Αν είχαν αποτεφρωθεί 6.000.000 πτώματα από τους ναζιστές, τι απέγιναν οι στάχτες;

Α.: Αυτό δεν είναι γνωστό. 6.000.000 πτώματα θα παρήγαγαν τόνους από στάχτη. Αλλά δεν βρέθηκαν αρκετά μεγάλοι αποθηκευτικοί χώροι, που να χωρούσαν τόση ποσότητα στάχτης.

48. Ε. - Οι φωτογραφίες του Άουσβιτς που τράβηξαν οι Σύμμαχοι κατά τον πόλεμο (δηλαδή κατά την περίοδο που υποτίθεται ότι «οι θάλαμοι αερίων» λειτουργούσαν συνεχώς) αποκαλύπτουν την ύπαρξη θαλάμων αερίων;

Α.: Όχι. Πράγματι αυτές οι φωτογραφίες δεν δείχνουν ελάχιστο ίχνος από την τεράστια ποσότητα καπνού που, υποτίθεται, ότι εκάλυπτε σταθερά το στρατόπεδο. Δεν δείχνουν φυσικά ούτε και τους ανοικτούς τάφους, στους οποίους ισχυρίζονται ότι καίγονταν τα πτώματα.

49. Ε. - Ποιος είναι ο βασικός στόχος των «Νόμων της Νυρεμβέργης» που δημοσιεύθηκαν στη Γερμανία το 1935;

Α.: Οι «Νόμοι της Νυρεμβέργης», όπως οι ισχύοντες σήμερα νόμοι στο Ισραήλ, απαγόρευαν μικτούς γάμους και σεξουαλικές

σχέσεις μεταξύ Γερμανών και Εβραίων.

50. Ε. - Ψηφίσθηκαν ποτέ στην Αμερική παρόμοιοι νόμοι με εκείνους της Νυρεμβέργης;

Α.: Πολύ καιρό πριν από την ψήφιση των νόμων της Νυρεμβέργης, σε πολλές πολιτείες των ΗΠΑ είχαν υιοθετηθεί νόμοι που απαγόρευαν γάμους και σεξουαλικές σχέσεις μεταξύ διαφορετικών φυλών.

51. Ε. - Ποια ήταν η θέση του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού όσον αφορά το «Ολοκαύτωμα»;

Α.: Μια αναφορά που ήταν αποτέλεσμα έρευνας που έγινε στο Άουσβιτς τον Σεπτέμβριο 1944 από έναν απεσταλμένο του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, επισημαίνει ότι στους έγκλειστους επιτρέπονταν να λαμβάνουν δέματα απ' το εξωτερικό και ότι δεν στάθηκε δυνατόν να αποδειχθεί η ύπαρξη θαλάμων αερίων.

52. Ε. - Ποιος ήταν ο ρόλος του Βατικανού την περίοδο που λένε ότι εξοντώθηκαν τα 6.000.000 Εβραίων;

Α.: Αν επρόκειτο για ένα σχέδιο εξόντωσης, δίχως άλλο το Βατικανό θα το επληροφορείτο και θα είχε πάρει θέση ως προς αυτό. Το Βατικανό δεν μπόρεσε να διαμαρτυρηθεί απλούστατα διότι δεν υπήρχε κανένα σχέσιο εξόντωσης.

53. Ε. - Τι αποδεικνύει ότι ο Χίτλερ γνώριζε ότι γινόταν η εξόντωση των Εβραίων;

Α.: Τίποτα.

54. Ε. - Συνεργάσθηκαν με τους Σιωνιστές οι Ναζιστές;

Α.: Ναι. Τόσο οι ναζιστές όσο και οι σιωνιστές είχαν συμφέρον να απομακρύνουν τους Εβραίους από την Ευρώπη, γι' αυτό διατήρησαν «φιλικές» σχέσεις καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου.

55. Ε. - Τι προκάλεσε τον θάνατο της Άννας Φρανκ μόλις μερικές εβδομάδες πριν από το τέλος του πολέμου;

Α.: Οτύφος.

56. Ε. - Είναι αυθεντικό το ημερολόγιο της Άννας Φρανκ;

Α.: Όχι. Ο Εβραιο - σουηδός συγγραφέας Ditlieb Felderer και ο Γάλλος καθηγητής Robert Faurisson συγκέντρωσαν πληροφορίες που αποδεικνύουν με αναντίρρητο τρόπο ότι το περίφημο «Ημερολόγιο» είναι ψεύτικο.

57. Ε. - Τι να σκεφτούμε για τις αμέτρητες φωτογραφίες και φιλμς που γυρίσθηκαν στα ναζιστικά Lagers (στρατόπεδα), που δείχνουν μεγάλες ποσότητες κάτισχνων πτωμάτων; Πρόκειται για φωτομοντάζ;

Α.: Αναμφίβολα δεν είναι δύσκολο να τρικάρουμε μια φωτογραφία. Αλλά είναι περισσότερο πιο απλό να προσθέσουμε μερικά σχόλια σε μια φωτογραφία ή μια συγκινητική αναφορά σε ένα ντοκουμέντο που μαρτυρούν την ψεύτικη άποψη ως προς αυτό που πιθανόν να δείχνουν η φωτογραφία ή το φιλμ πιθανώς. Για παράδειγμα: ένας σωρός από κάτισχνα πτώματα σημαίνει αναγκαστικά ότι πρόκειται για άτομα που πεθάναν σε θαλάμους αερίων ή αφέθηκαν συνειδητά να πεθάνουν από την πείνα; Ή μήπως σημαίνει ότι ήταν θύματα επιδημίας τύφου, ή ότι πέθαναν από έλλειψη τροφής στα Lagers προς το τέλος του πολέμου; Φωτογραφίες σωρών από πτώματα γυναικών και παιδιών που πεθάναν κατά τους συμμαχικούς βομβαρδισμούς χρησιμοποιήθηκαν ως φωτογραφίες Εβραίων «θυμάτων του ολοκαυτώματος».

58. Ε. - Ποιος επινόησε τον όρο «γενοκτονία»;

Α.: Ο Εβραιοπολωνός συγγραφέας Raphael Lemkin , σ' ένα βιβλίο που δημοσιεύθηκε το 1944.

59. Ε. - Οι τηλεταινίες «Ολοκαύτωμα» και «Άνεμοι του πολέμου» είναι ιστορικές ταινίες;

Α.: Όχι. Καμία από τις δύο ταινίες δεν διεκδικεί το προνόμιο να είναι αντικειμενικά ιστορική. Πρόκειται για ταινίες που βασίζονται πολύ λίγο σε ιστορικά συμβάντα. Δυστυχώς πολλοί τηλεθεατές τις ερμήνευσαν σαν πιστές αναφορές γεγονότων που συνέβησαν πραγματικά.

60. Ε. - Πόσα βιβλία που αμφισβητούν μερικές πλευρές της επίσημης άποψης για το «Ολοκαύτωμα» εκδόθηκαν μέχρι τώρα;

Α.: Περίπου εξήντα (60) έχουν εκδοθεί και πολλά άλλα ετοιμάζονται να εκδοθούν.

61. Ε. - τι συνέβη όταν ένα Ινστιτούτο Ιστορικών Ερευνών προσέφερε 50.000 δολάρια σε όποιον θα ήταν σε θέση να αποδείξει ότι οι Εβραίοι εξοντώθηκαν στους θαλάμους αερίων;

Α.: Κανείς δεν ήταν σε θέση να φέρει αποδείξεις ώστε να διεκδικήσει την αμοιβή. Παρ' όλα αυτά ένας αυτοεπικαλούμενος επιβιώσας από το ολοκαύτωμα έκανε αγωγή στο Ινστιτούτο ζητώντας 17 εκατομμύρια δολάρια, δηλώνοντας ότι αυτή η ανακοίνωση του Ινστιτούτου τον έκανε να χάσει τον ύπνο του, να παρατήσει τις δουλειές του και ότι αντιπροσωπεύει «μια προσβλητική άρνηση αποδεδειγμένων γεγονότων».

62. Ε. - Είναι αληθινή η δήλωση σύμφωνα με την οποία όποιος αμφιβάλλει για το «Ολοκαύτωμα» είναι αντισημίτης ή νεοναζιστής;

Α.: Πρόκειται για μια τεράστια συκοφαντία, που έχει σκοπό να αποπροσανατολίσει την προσοχή από τα πραγματικά γεγονότα. Μεταξύ εκείνων που αμφιβάλλουν για την αλήθεια των αποδείξεων για το «Ολοκαύτωμα» υπάρχουν δημοκράτες, χριστιανοί και μη χριστιανοί, σοσιαλιστές και άλλοι. Δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ της άρνησης του «Ολοκαυτώματος» και του «αντισημιτισμού» ή του «νεοναζισμού». Πράγματι, ένας συνεχώς αυξανόμενος αριθμός αναθεωρητών Εβραίων ιστορικών αναγνωρίζουν επίσημα ότι δεν υπάρχουν αποδείξεις που να υποστηρίζουν με βεβαιότητα ότι το «ολοκαύτωμα» υπήρξε.

63. Ε. - Τι συνέβη στους ιστορικούς που αμφισβήτησαν την αληθοφάνεια του «Ολοκαυτώματος»;

Α.: Κατέληξαν θύματα δυσφήμησης, χάσανε τη δουλειά τους στα σχολεία ή στα πανεπιστήμια και ακόμη στερήθηκαν στοιχειώδη πολιτικά τους δικαιώματα. Η περιουσία τους έγινε στόχος βανδαλισμών και οι ίδιοι υπήρξαν θύματα απειλών και επιθέσεων.

64. Ε. - Το Ινστιτούτο Ιστορικών Ερευνών (Institute for Historical Review) υπήρξε θύμα αντιποίνων λόγω των προσπαθειών του να διαφυλάξει το δικαίωμα στην ελευθερία του λόγου και την ακαδημαϊκή ελευθερία;

Α.: Για τρεις φορές αυτό το Ινστιτούτο υπήρξε στόχος βομβιστικών επιθέσεων. Δύο φορές περικυκλώθηκε από έναν κλοιό διαδηλωτών που απαγορεύαν την είσοδο. Επίσης, έγινε μια διαδήλωση από μέλη της εξτρεμιστικής οργάνωσης «Οργάνωση για την εβραϊκή άμυνα» (Jewish defense League) που ανέμιζαν την ισραηλινή σημεία, φωνάζοντας βρισιές και απειλές θανάτου. Τηλεφωνικές απειλές είναι καθημερινό γεγονός. Στις 4 Ιουλίου 1984 τα γραφεία και τα αρχεία του Ινστιτούτου καταστράφηκαν τελείως από μια μεγάλη πυρκαϊά.

65. Ε. - Γιατί διαφημίζετε τόσο λίγο τις απόψεις σας;

Α.: Διότι, για πολιτικούς λόγους, το σύστημα δεν επιτρέπει την ελαχίστη ουσιαστική συζήτηση πάνω στα γεγονότα που αφορούν τον μύθο του «εβραϊκού ολοκαυτώματος».

66. Ε. - Πού μπορώ να προμηθευτώ άλλες πληροφορίες που αφορούν «την άλλη άποψη» της ιστορίας του «Ολοκαυτώματος», όπως επίσης για τις αιτίες και την εξέλιξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου;

Α.: Το Ινστιτούτο Ιστορικών Ερευνών (Institute for Historical Review), στην κάτωθι διεύθυνση προσφέρει μια μεγάλη ποικιλία έργων, κασέττες και βιντεοκασέτες, που αναφέρονται σε σημαντικά ιστορικά προβλήματα.

INSTITUTE FOR HISTORICAL REVIEW

1822 1/2, NEWPORT BOULEVARD
SUITE No 191
COSTA MESA
CALIFORNIA, 92627 (USA)

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Είναι αναπόφευκτο γεγονός σε μία κοινωνία της οποίας οι στόχοι και οι επιδιώξεις είναι μόνο οικονομικής φύσεως, οι δε αποφάσεις παίρνονται από ανθρώπους που βλέπουν την φύση μόνο σαν πηγή τροφής και υλικών το περιβάλλον να καταλήξει στην κατάσταση που είναι σήμερα. Και η κατάσταση είναι τραγική. Λεπτές ισορροπίες, που είναι αποτέλεσμα εκατομμυρίων χρόνων εξέλιξης, διαταράχθηκαν ή καταστράφηκαν στο ελαχιστότατο διάστημα των τελευταίων 50 - 100 χρόνων.

Μεθυσμένος από την δύναμη της τεχνικής και την μανία του κέρδους, παραπλανημένος από ιδεολογίες που θεοποιούν την παραγωγή και από θρησκείες που βλέπουν αυτόν τον κόσμο σαν κοιλάδα δακρύων, ο άνθρωπος έφερε την κατάσταση στο απροχώρητο.

Τα συμπτώματα έγιναν τόσο έκδηλα, που ούτε και αυτός ο αποχαυνωμένος μέσα στην πρόσκαιρη υλική του ευδαιμονία σημερινός αστός δεν μπορεί να αγνοήσει.

Ετσι τα κόμματα ανακάλυψαν το περιβάλλον, εξήγγειλαν προγράμματα, οργάνωσαν διαμαρτυρίες, συνέταξαν μελέτες·μα το πρόβλημα συνεχώς οξύνεται διότι αναγεννάται συνέχεια μέσα από τον αντιφυσικό τρόπο ζωής που έχει επιβληθεί.

Η μόλυνση του περιβάλλοντος δεν είναι μεμονωμένο ζήτημα αλλά ένα ακόμη σύμπτωμα μίας κοινωνίας που πάσχει από τα θεμέλιά της.

Οι σημερινοί οικολόγοι, άτομα γενικά με σωστές καταβολές εξακολουθούν να σκέφτονται λανθασμένα διότι στην ουσία οι αρχές τους δεν διαφέρουν από αυτές που αμφισβητούν. Θεωρούν την καταστροφή του περιβάλλοντος σαν αποτέλεσμα του καπιταλιστικού συστήματος (όπως πράγματι είναι) αλλά πέφτουν στην παγίδα του μαρξιστικού τρόπου σκέψεως που είναι στον ίδιο βαθμό συνυπεύθυνος και σαν θεωρία και σαν πράξη (οικολογική καταστροφή γίνεται και στα κομμουνιστικά κράτη μόνο που εκεί δεν γίνεται ευρέως γνωστή).

Δεν μπορούν να αποφύγουν τον τρόπο σκέψεως που είναι κοινός και στα δύο συστήματα. Υπερασπίζονται το περιβάλλον διότι αισθάνονται ότι απειλούνται με την υποβάθμισή του. Η σχέση μεταξύ τους εξακολουθεί να είναι σχέση συμφέροντος.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν βλέπει την φύση σαν έναν υπηρέτη προορισμένον να εξυπηρετεί τα συμφέροντα του ανθρώπου. Η φύση και γενικά ο Κόσμος όλος, αποτελεί το πρόσωπο της θεϊκότητας και ως εκ τούτου θεωρείται ιερός. Ο άνθρωπος, σαν μέρος του όλου, άλλοτε συνεργάτης άλλοτε ανταγωνιστής μέσα στην ευλογημένη αιώνια πάλη του Κόσμου, πρέπει να θεωρεί ότι στον Κόσμο που ζει ζουν και οι θεοί του και δεν είναι ένας «τόπος εξορίας» που θα τον οδηγήσει σε ένα παράδεισο μιας άλλης ζωής.

Από εδώ πηγάζει η «φυσική ευσέβεια» την οποία αισθάνεται ο Εθνικοσοσιαλιστής μέρος της οποίας αποτελεί και ο σεβασμός του περιβάλλοντος.

Συνεπώς ο άνθρωπος πρέπει να ενεργεί σύμφωνα με την κοσμική τάξη και όχι με την οικονομία και τους «νόμους» της όπως γίνεται σήμερα.

Από αυτή την ασυμφωνία πηγάζει όλη η «αταξία» που διέπει τις σημερινές κοινωνίες και από την οποία δυστυχώς γίνονται αντιληπτά στον λαό τα πλέον κραυγαλέα συμπτώματά της, που ένα από αυτά είναι και η καταστροφή του περιβάλλοντος. Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι η καταστροφή αυτή είναι ένα ακόμη σημάδι παρακμής των δυτικών κοινωνιών και μπορεί να αντιμετωπισθεί μόνο με μία ριζική μεταβολή του τρόπου σκέψεως και δράσεως μέσα στα πλαίσια μιας Εθνικοσοσιαλιστικής κοινότητας.

«ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» Α.Τ. 24 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1987

Η καταστροφή του περιβάλλοντος μείζον Εθνικό πρόβλημα

[Α] Πώς το νέφος της Αθήνας εξοντώνει τον ελληνικό πληθυσμό!

«... κι ύστερα να μιλήσω για το πόσο βαθειά ήταν η αποδοκιμασία μου γι' αυτές τις πολιτείες των πολλών εκατομμυρίων κατοίκων που τραβούν λαίμαργα τους ανθρώπους για να τους τσακίσουν κατόπιν τόσο τρομακτικά». (1)

Γραμμένο πριν 65 περίπου χρόνια για μεγαλούπολη της Κεντρικής Ευρώπης· οι προεκτάσεις του στο σήμερα δίνουν μια αταλάντευτη Εθνικοσοσιαλιστική θέση. Ναι, για μας τους Εθνικοσοσιαλιστές ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ σ' αυτά τα τέρατα του 20ου αιώνα, που λέγονται μεγαλουπόλεις! Το άρθρο αυτό (που περιορίζεται βέβαια σε μια σύγχρονη ελλαδική μεγαλούπολη) σκοπό έχει να καταδείξει το πρόβλημα, κυρίως επιστημονικά και βέβαια να ξεσκεπάσει το Σύστημα εκείνο που αχρηστεύει αργά αλλά σταθερά τον (μισό;) ελληνικό πληθυσμό, που υποχρεωτικά βρέθηκε να κατοικεί στο Αττικό λεκανοπέδιο! Η συνέχεια θα δείξει αν τούτο κατορθωθεί...

I) ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΕΙΣ - Η ΡΥΠΑΝΣΗ

Είναι πραγματικά δύσκολο και ούτε άμοιρο κάποιων κινδύνων και δόλων, το να προσπαθήσει κανείς να δώσει τον ορισμό της «ρύπανσης» γενικά. Οι αφετηρίες για κάτι τέτοιο είναι πολλές, επιστημονικές, ιδεολογικές, φιλοσοφικές, ακόμη και προσωπικές που οδηγούν σ' ένα φάσμα απόψεων, το οποίο περικλείεται μεταξύ δύο αντιδιαμετρικών:απ' την μια οι «αυστηροί οικολόγοι» που θεωρούν ως ρύπανση κάθε παραγωγική διαδικασία (... κι αυτήν ακόμη τη ζωή!) και προτείνουν επιστροφή σε υπεραπλουστευμένη τεχνολογία, απλούς οικισμούς, ακατέργαστα αγροτικά προϊόντα, επιστροφή αν είναι δυνατόν στο αλέτρι του Ησίοδου και στην ελεύθερη βοσκή... Απ' την άλλη οι «αμείλικτοι τεχνοκράτες» για τους οποίους ρύπανση είναι το κομμάτι που διαφεύγει των τεχνικών ή οικονομικών μέσων (που τώρα διαθέτουμε!)· «μέσα» τα οποία θα μας επέτρεπαν να εξουδετερώσουμε κάθε ανεπιθύμητη ουσία ή μορφή ενέργειας και προτείνουν όλο και νέα υψηλή τεχνολογία, τελειότερης μορφής...

Διαβλέπει καθένας το στοιχείο της υπερβολής στις θέσεις αυτές. Στην προσπάθεια των επιστημόνων να δοθεί ένας... αντικειμενικός ορισμός, σίγουρα δεν βοηθούν ούτε η απόγνωση των μεν, ούτε η υπερ - αισιοδοξία των δε. Έτσι ένας γενικός ορισμός της «ρύπανσης» δόθηκε ως εξής: «Ρύπανση μπορεί να θεωρηθεί κάθε μεταβολή η οποία μπορεί να προκαλέσει βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη αλλοίωση ή φθορά στον άνθρωπο σαν άτομο ή μέλος κοινωνίας και στο περιβάλλον του, στην υλική ή πολιτιστική του περιουσία και του ελαττώνει τις ευκαιρίες για ανάπτυξη ή αναψυχή». (2) Ακριβώς, ένας τέτοιος ορισμός είναι πολύ ευρύς και καλύπτει όλες τις μορφές ρύπανσης: χημική, ενεργειακή, βιολογική, αισθητική, πολιτιστική, ακόμη και τον υποβιβασμό της ποιότητας της ζωής. Αν αναρωτηθούμε δε για τα αίτια των ρυπάνσεων θα μπορούσαμε πρόχειρα να τα απαριθμήσουμε: i) η ανάγκη της αυξημένης παραγωγής και η πολι-

τική της συνεχούς ανάπτυξης ii) το δημογραφικό πρόβλημα της Γης (που εκδηλώνεται με πληθυσμιακή έκρηξη όλων των άλλων φυλών πλην της Λευκής που καταρρέει πληθυσμιακά· κι αυτό έχει για μας την τραγική σημασία του!). iii) την άμετρη καταναλωτική νοοτροπία, που εκδηλώνεται κυρίως στην «ευημερούσα Δύση». ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΣΥΜΦΥΤΑ ΜΕ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ Η ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΟΥ, ΘΑ 'ΝΑΙ Η ΕΡΗΜΩΣΗ ΤΗΣ ΓΗΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΖΩΗΣ - και όμως ο καπιταλισμός ζει και βασιλεύει και οι «υπήκοοι» τον υπηρετούν πιστά...

«...Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι νόημα έχει ένας πολιτισμός που αρνείται τον ίδιο του τον δημιουργό, τον άνθρωπο» (3) σημειώνει με έκπληξη ένας Έλληνας διανοούμενος· θα ξεφεύγαμε όμως υπερβολικά αν προσπαθούσαμε να προσεγγίσουμε το βάθος της σκέψης του... Θα κλείσουμε έτσι αυτή την απαραίτητη - νομίζουμε - εισαγωγή στο πρόβλημα ρύπανση με την κατηγορηματική (και τόσο σημαντική!) άποψη ενός ακόμη καθηγητή (της «Περιβαλλοντικής Χημείας»): «Το πρόβλημα της ρύπανσης δεν υπήρχε. Δημιουργήθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ως τίμημα της ραγδαίας οικονομικής και τεχνολογικής προόδου...». (4) Προόδου; Δεν νομίζουμε! - Απλά ήρθε η ώρα να χτίσουμε πιο γερά το κατηγορητήριο για τους... ΕΓΚΛΗΜΑ-ΤΙΕΣ ΕΙΡΗΝΗΣ· αυτούς που σταδιακά μα σταθερά εκμαυλίζουνε και εκπορνεύουν, 45 χρόνια τώρα, όλους τους Λαούς της Γης, «νικητές και ηττημένους»! Γιατί αυτό ακριβώς κάνει όποιος καταστρέφει τον τόπο δημιουργίας τους (και όχι μόνον...).

II) ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΡΥΠΑΝΣΗ - ΤΟ ΝΕΦΟΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

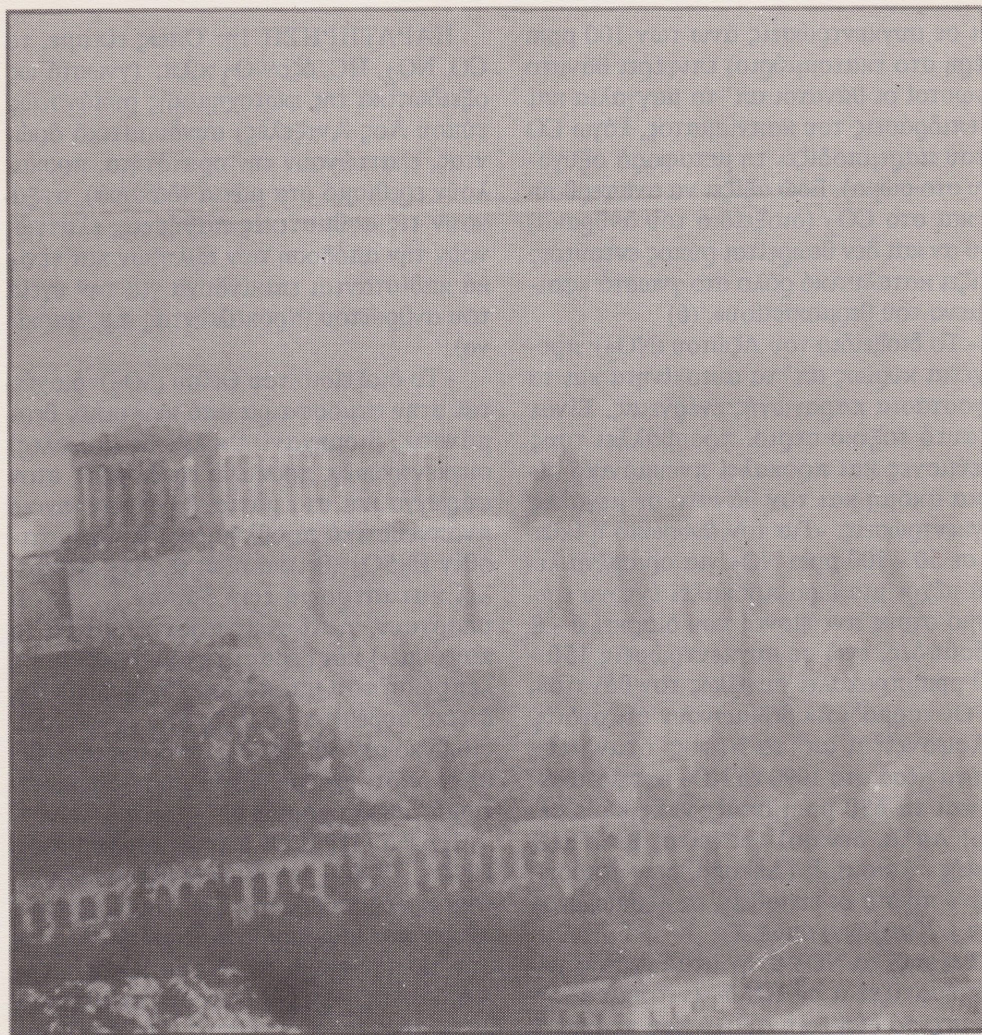
Κάθε ανεπιθύμητη ουσία σε στερεή, υγρή ή αέρια μορφή που εκπέμπεται στην ατμόσφαιρα απ' την ανθρώπινη δραστηριότητα ή από κάποια φυσική διεργασία και δυσμενώς επηρεάζει τον άνθρωπο ή το περιβάλλον λέγεται «ατμοσφαιρικός ρύ πος». Εξ αυτών, «πρωτογενείς» είναι οι ρύποι που εκπέμπονται από μια αναγνωρίσιμη πηγή και «δευτερογενείς» εκείνοι που σχηματίζονται με χημική αντίδραση στην ατμόσφαιρα.

Το πρόβλημα ειδικότερα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στη μείζονα περιοχή Αθηνών (γνωστή ως «νέφος της Αθήνας») εμφανίστηκε έντονο πριν περίπου 20 χρόνια. Οι λόγοι που το δημιούργησαν συνοπτικά είναι: ο υπερδιπλασιασμός του πληθυσμού της Αθήνας, οι 3.600 περίπου βιομηχανικές - επιχειρηματικές δραστηριότητας (εντός και γύρωθεν της πόλης), ο τριπλασιασμός του αριθμού των οχημάτων (μόνο τα τελευταία 10 χρόνια!), η εξ αυτών μεγάλη κατανάλωση καυσίμων ΚΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ σε συνδυασμό i) με την ανύπαρκτη πολιτική υποδομή (οικιστικός σχεδιασμός, κυκλοφοριακό, έλεγχος κ.λπ.) και ii) με τις ιδιάζουσες - βοηθητικές συνθήκες τοπογραφίας και μετεωρολογίας του λεκανοπεδίου (εγκλωβισμός των ρύπων, εμφάνιση άπνοιας, θερμοκρασιακές αναστροφές, μεγάλη ηλιοφάνεια κ.λπ.).

Οι τρεις βασικοί ρυπαντές του λεκανοπεδίου είναι κατά σειρά σημαντικότητας: αυτοκίνητα, βιομηχανία, κεντρική θέρμανση. Οι δε κυριότεροι ρύποι (επί των οποίων γίνονται κυρίως οι μετρήσεις) είναι: το μονοδείξιο του άνθρακα (CO), οι υδρογονάνθρακες (HC), τα οξείδια του αζώτου (NOx), τα οξείδια του θείου (SOx), τα αιωρούμενα σωματίδια, ο καπνός και το όζον (O_3).

Η Αθήνα σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές πόλεις, πρωτοπορεί στις τιμές καπνού, NO_2, και όζοντος! (χωρίς να... υστερεί και στους υπόλοιπους!!).

«Πρότυπα» για τις μετρήσεις ατμοσφαιρικής ρύπανσης θεωρούνται απ' τη μια « η αιθαλομίχλη του Λος Άντζελες» (φωτοχημική ρύπανση) με χαρακτηριστι-

κούς ρύπους: NO_2, O_3 και HC (κυρίως) και απ' την άλλη «η καπνομίχλη του Λονδίνου» με χαρακτηριστικούς ρύπους: SO_2 και καπνό. (5) Η «ευτυχία» στη δική μας Αθήνα είναι ο... εκρηκτικός συνδυασμός και των δύο μορφών!!! Κι αυτός ακριβώς ο συνδυασμός είναι που κάνει αδύνατη την ακριβή επιδημιολογική μελέτη (επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων)· καίτοι βέβαια στην περίπτωσή μας... φτάνει, η ζημιά από κάθε ρύπο χωριστά!

III) ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΡΥΠΩΝ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

- Το μονοξείδιο του άνθρωκα (CO)· προέρχεται κυρίως απ' την ατελή καύση των καυσίμων. Η εξήγηση για τη συνεχή αύξηση του CO στην Αθήνα οφείλεται αφενός μεν στις αυξανόμενες δραστηριότητες των ανθρώπων (αυτοκίνητα, βιομηχανία, μεταφορές) και αφετέρου στη συνεχώς ελλατωμένη επιφάνεια ελεύθερου εδάφους με την τσιμεντοκάλυψη (σπίτια, δρόμοι κ.λπ.)· το ελεύθερο έδαφος δύναται να απορροφά τεράστιες ποσότητες CO (φροντίσαμε όμως να εξαφανιστεί!).

Το CO είναι τοξικό για τον άνθρωπο

και σε συγκεντρώσεις άνω των 100 ppm (μέρη στο εκατομμύριο) επιφέρει θάνατο (γνωστοί οι θάνατοι απ' τα μαγγάλια και οι επιδράσεις του καπνίσματος, λόγω CO - που παρεμποδίζει τη μεταφορά οξυγόνου στο σώμα). Εδώ αξίζει να αναφερθούμε και στο CO_2 (διοξείδιο του άνθρακα) που αν και δεν θεωρείται ρύπος εντούτοις παίζει καταλυτικό ρόλο στο γνωστό «φαινόμενο του θερμοκηπίου». (6)

- Το διοξείδιο του Αζώτου (NO_2)· προέρχεται κυρίως απ' τα αυτοκίνητα και τα εργοστάσια παραγωγής ενέργειας. Είναι κι αυτό τοξικό αέριο, προσβάλλει τους πνεύμονες και προκαλεί πνευμονικό οίδημα ακόμη και τον θάνατο σε μεγάλες συγκεντρώσεις. «Για τον άνθρωπο η έκθεσή σε 50 - 100 ppm NO_2 για ορισμένα λεπτά μέχρι μια ώρα προκαλεί έντονο ερεθισμό στους πνεύμονες που διαρκεί 6 - 8 εβδομάδες, ενώ σε συγκεντρώσεις 150 - 200 ppm προκαλεί συνήθως τον θάνατο». (7) Οι «αρμόδιοι» βεβαιώνουν ότι ουδείς δολοφονείται απ' το Νέφος· όταν στην Αθήνα μέσα στο 1990 το NO_2 έφτασε ακόμη και τα 650 ppm σπάζοντας κάθε ρεκόρ! Απλά, δεν δολοφονείται ΚΑΝΕΙΣ «υγιής» (ακόμη)!! (Δηλαδή, δεν «αποδημούν» πρώτα οι ευπαθείς, οι ηλικιωμένοι κ.λπ.). Κουράγιο όμως...

Επίσης, το NO_2 στην ατμόσφαιρα μετασχηματίζεται σε HNO_3 (νιτρικό οξύ)· ένα ισχυρό διαβρωτικό οξύ που προκαλεί τη διάβρωση (νιτροποίηση) των μαρμάρων των αρχαίων (και των νεώτερων) μνημείων της Αθήνας και άρα την αποσάρθωσή τους (σε συνδυασμό και με το H_2SO_4, Θειϊκό οξύ, όπως θα δούμε παρακάτω).

- Οι υδρογονάνθρακες (HC)· κυρίως προέρχεται απ' το αυτοκίνητο, τις διαρροές πετρελαίου και οργανικών ενώσεων κ.λπ. Είναι γνωστό (αλλά περίεργα δεν θίγεται ιδιαίτερα απ' τους επιστήμονες!) ότι περιέχουν καρκινογόνες ουσίες και συμμετέχουν στη δημιουργία κι άλλων ρύπων...

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ 1η: Όπως είπαμε, τα CO, NO_2, HC, όζον O_3 κ.λπ. (γνωστά ως οξειδωτικά της φωτοχημικής ρυπάνσεως τύπου Λος Άντζελες) συνδυαστικά δρώντας, ελαττώνουν την ορατότητα, προκαλούν ερεθισμό στα μάτια (δάκρυα), αυξάνουν τις ασθματικές παθήσεις, ελαττώνουν την απόδοση των αθλητών και γενικά καθίστανται επικίνδυνα για την υγεία του ανθρώπου (προκαλώντας π.χ. καρκίνο).

- Το διοξείδιο του Θείου (SO_2)· διαχέεται στην ατμόσφαιρα από κεντρικές θερμάνσεις, βιομηχανίες κ.λπ. Σε (μεγάλες) συγκεντρώσεις προκαλεί ερεθισμούς στον φάρυγγα και στα μάτια, βήχα και γενικά αναπνευστικά προβλήματα. Το σχηματισθέν H_2SO_4 (θειϊκό οξύ) εξ SO_2, προκαλεί καταστροφή των δασών (... όπου υπάρχουν, γιατί εμείς φροντίσαμε να τα κάψουμε!) και βέβαια την γυψοποίηση ή λέπρωση του μαρμάρου (σχηματίζεται θειϊκό ασβέστιο - $CaSO_4$ που έχει διπλάσιο όγκο απ' το $CaCO_3$ - ανθρακικό ασβέστιο, οπότε έχουμε διόγκωση και θρυμματισμό του μαρμάρου!).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ 2η: Ο συνδυασμός HNO_3, H_2SO_4 και άλλων οξέων στη λεγόμενη «όξινη βροχή», έχει επιφέρει τόση φθορά στα μάρμαρα του Παρθενώνα (και στα άλλα μνημεία του Ιερού Βράχου της Ακρόπολης) - έχει λοιπόν απ' το 1950 και μετά, επιφέρει τόση φθορά, όση δεν είχαν επιφέρει συνολικά τα υπόλοιπα 2.500 περίπου χρόνια της ζωής τους (όσα θαυμαστικά και να βάλω θα 'ναι απελπιστικά λίγα για να περιγράψουν αυτό το έγκλημα κατά του Πολιτισμού).

- Τα αιωρούμενα σωματίδια (ανάλογα με τη διάμετρό τους τα χωρίζουμε σε σκόνη, καπνό κ.λπ.)· προέρχονται κυρίως από βιομηχανικές διαδικασίες και αυτοίνητα. Παρακάτω ενδεικτικά παρουσιάζουμε διαφόρους ατμοσφαιρικούς ρύπους και τις εξ αυτών βλάβες (8): Μόλυβδος - Pb (βλάβη εγκεφάλου, ανωμαλίες συμπεριφοράς στα παιδιά, σπασμοί, θάνατος),

Φθοριούχα - F (φθορά δοντιών, εξασθένιση οστών, απώλεια βάρους, βλάβες θυροειδούς, νεφρών), Μαγγάνιο - Mn (πυρετός, πνευμονία, ασθένεια Πάρκινσον), Αρσενικό - As (καρκίνο στο δέρμα ή στους πνεύμονες), Νικέλιο - Ni (δερματίτιδα, πονοκέφαλοι, καρκινογέννηση), Αμίαντος (Επιθηλίωμα πνευμόνων, καρκίνος πνευμόνων), Κάδμιο - Cd (γαστρεντερικές ανωμαλίες, αναπνευστικά προβλήματα, καρκινογόνος δράση), Υδράργυρος - Hg (προκαλεί τρεμούλα και διαταραχές συμπεριφοράς), Βηρύλλιο - Be (βλάβη πνευμόνων, μεγέθυνση λεμφατικών αδένων), Σελήνιο - Se (κιτρίνισμα, μάτωμα μύτης, πονοκέφαλοι), Υδρόθειο - H_2S (ναυτία, ερεθισμός στα μάτια)...

Ας σταματήσουμε εδώ· ναι, υπάρχουν κι άλλα σωματίδια στον αληθινό (sic) «θάλαμο αερίων» που λέγεται Αθήνα - δημιουργούνται κι ακόμη περισσότερα απ' τις χημικές αντιδράσεις μεταξύ αυτών που περιγράψαμε!..

Δεν θέλω πραγματικά να κάνω δύσκολη (sic) την κατάσταση των αναγνωστών του περιοδικού μας, αλλά δεν μπορώ να αποφύγω την απλή έστω αναφορά σε κάποιες ακόμη περιβαλλοντικές παραμέτρους του Αττικού λεκανοπεδίου (Με τη δέσμευση να υπάρξει αναλυτική επεξεργασία καθενός χωριστά, σε άλλα τεύχη του περιοδικού μας): Στερεά απόβλητα (χωματερές), απόθεση αποβλήτων στον Σαρωνικό (βόθροι, πετρελαιοειδή, βιομηχανίες κ.λπ.), ρύπανση υδάτων, θόρυβος - ηχορύπανση, πολεοδομικός σχεδιασμός, τοξικά απόβλητα, ραδιενέργεια, διάβρωση αρχαίων μνημείων κά (9)

Κλείνοντας κι αυτό το κεφάλαιο δεν έχω παρά να σας προτρέψω να σκεφτείτε σε συνδυασμό με τα παραπάνω καταθλιπτικά και τα εξής ακόμη (!): τα τρόφιμα (σωστότερα σκουπίδια!) που τρώμε, όλα σχεδόν τεχνητά και χημικά κατασκευάσματα, το νερό που πίνουμε χλωριωμένο (!), ο αέρας που αναπνέουμε μολυσμένος, όλοι σχεδόν κάνουμε καθιστικό τρόπο ζωής - ελλείψει και αθλητικών ή κενών - τέλος πάντων - χώρων... Ποιές θα 'ναι άραγε οι μακρόθεσμες επιπτώσεις, με τη δημιουργία μιας χώρας γερόντων, απελπισμένων και νοσηρών ανθρωπαρίων;!

IV) ΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΙΣΜΟΣ: Η... ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΑΝΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑΣ

Γράψαμε παραπάνω και πάλι για την απουσία επιστημονικών ερευνών σχετικά με το συσχετισμό θνησιμότητας και νοσηρότητας με τη ρύπανση και την ιδιομορφία του αθηναϊκού νέφους! Πρέπει να πούμε ότι αυτό γίνεται «με περισσή σπουδή και επιμέλλεια» και ενώ υπάρχουν ειδικά αμειβόμενοι επιστήμονες για κάτι τέτοιο... Η ένοχη σιωπή κι εδώ είναι καθεστώς! Κατά καιρούς όμως διάφορες φωνές φτάνουν προς τα έξω, μέσω της έντυπης δημοσιογραφίας, φωνές καταδικαστικές σαν εκείνη του διευθυντή του Πανεπ. Κλινικής του νοσοκομείου «Σωτηρία» και καθηγητού Πνευμονολογίας που κατηγορηματικά δηλώνει πως «... Όταν κάποιοι από μας λένε την αλήθεια - δηλαδή αναφέρονται στα επιστημονικά δεδομένα - κατηγορούνται... ως αντικυβερνητικοί. Λες και το πρόβλημα της υγείας του λαού είναι κομματικό!». (10) Και συνεχίζει: «χιλιάδες άνθρωποι που εισάγονται σήμερα στα νοσοκομεία δεν θα εισήγοντο αν ζούσαν στην επαρχία». Περαιτέρω δε κάνει δύο πολύ σημαντικές παρατηρήσεις: i) ως γνωστόν για κάθε ρύπο χωριστά έχουν διεθνώς οριστεί όρια (συγκέντρωση) επιφυλακής κι όρια εκτάκτων μέτρων. Αυτό κατά τον καθηγητή είναι διαβλητό αφού αντικειμενικά είναι ανεδαφικός ο προσδιορισμός ορίων για έναν πληθυσμό που η υγεία του κουμαίνεται σε ευρεία όρια π.χ. έστω τα 200 ppm NO_2 είναι «φυσιολογικά» για έναν υγιή νέο 25 ετών, τι είναι όμως για έναν μεσήλικα με κάποιο «ιατρικό ιστορικό»;! ii) τι συμβαίνει με τη χρονική διάρκεια που ένας ρύπος εμφανί-

ζεται στην ατμόσφαιρα· γιατί δεν δίνεται έμφαση σε κάτι τέτοιο, αλλά μιλάμε μόνο για ανώτατα όρια;! Περιττό φυσικά να πούμε ότι μονίμως τις ώρες της ημέρας σχεδόν όλοι οι ρύποι είναι άνωθεν των ορίων επιφυλακής (στην Αθήνα)...

Η υφιστάμενη συγκάλυψη βέβαια και η ευθυνοφοβία των αγυρτών του κομματισμού και πολιτικαντισμού, που ακέραια φέρουν την ευθύνη, δεν... έχει όρια! Πάνω από δέκα φορές οι «αρμόδιοι» υπουργοί του ΠΑΣΟΚ «έδιωξαν» το νέφος με ισάριθμα... πακέτα μέτρων, άλλα 100 ημερών κι άλλα μεγαλύτερης διάρκειας! Ως τον τελευταίο που ξεδιάντροπα δήλωνε μπροστά στην... ολομέλεια της Β - ουλής των Ελλήνων (δηλαδή παρουσία 4 - τεσσάρων - βουλευτών!) ότι «το νέφος δεν αποτελεί νοσογόνο παράγοντα» και άλλα τέτοια. Το νέφος όμως θα 'ναι ο τελευταίος κάτοικος των Αθηνών εκτός κι αν ο.... κος Μάνος· εκείνος που είπε « να μου φέρετε

Β4/ρεπορτάζ 28 «Το ΒΗΜΑ» 9-9-1990

Οι Ευρωπαίοι πεθαίνουν από ατμοσφαιρική ρύπανση

Το νέφος σκοτώνει...

ΓΕΝΕΥΗ, Σεπτέμβριος.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ Ευρωπαίοι πεθαίνουν «πριν την ώρα τους» εξαιτίας της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Αυτό αναφέρει σε απόρρητη έκθεσή της η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας. Και δεν είναι μόνον αυτά τα θύματα· πολύ περισσότερα είναι τα θύματα που υφίστανται βλάβες στους πνεύμονές τους, με αποτέλεσμα να καταντούν ανάπηροι.

Τα μεγαλύτερα προβλήματα υπάρχουν στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, αλλά και η Δυτική Ευρώπη δεν πάει πίσω: η ατμοσφαιρική ρύπανση είναι και εκεί τόσο μεγάλη που οι πληθυσμοί υποφέρουν από χρόνια νοσήματα. Πιο ευαίσθητοι οι γέροι και τα παιδιά, αντιμετωπίζουν και τους σοβαρότερους κινδύνους.

Το πρόβλημα, όπως αναφέρει η έκθεση της Π.Ο.Υ., είναι τόσο σοβαρό ώστε είναι απαραίτητη η λήψη ουσιαστικών μέτρων. Και σε αυτό συμφωνούν όλοι, βεβαίως, αφού στις ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις οι συνθήκες έχουν καταντήσει ασφυκτικές.

Στην Ανατολική Ευρώπη, το πρόβλημα δημιουργείται κυρίως από τη λεγομένη «χειμερία ρύπανση», που προκαλείται κυρίως από τη χρήση ουσιών η καύση των οποίων παράγει υψηλά ποσοστά διοξειδίου του θείου – και η κατάσταση επιβαρύνεται ακόμη περισσότερο με τα βαρομετρικά χαμηλά.

Αντίθετα, στη Δυτική Ευρώπη σοβαρότερο είναι το πρόβλημα της «θερινής ρύπανσης», που δημιουργείται από τις πολλές ώρες ηλιοφάνειας όταν υπάρχει άπνοια. Οι ακτίνες του ηλίου προκαλούν χημικές αντιδράσεις μεταξύ των ρύπων. Τελικό προϊόν των χημικών αυτών αντιδράσεων είναι το όζον, που ερεθίζει τα μάτια, τη μύτη, τον λαιμό και τους πνεύμονες.

Το ποσοστό όζοντος στην ατμόσφαιρα μπορεί να μείνει υψηλό για πολλές ημέρες· και παρουσιάζεται συχνά όχι στον τόπο που παρήχθη το όζον, αλλά ακόμη και σε περιοχές πολύ απομακρυσμένες, καθώς τεράστιες μάζες μολυσμένου αέρα ταξιδεύουν αργά στην ατμόσφαιρα.

Ερευνες που έγιναν στις ΗΠΑ και τον Καναδά έδειξαν ότι τα υψηλά ποσοστά όζοντος στην ατμόσφαιρα είναι πολύ επικίνδυνα για την υγεία του ανθρώπου γιατί προκαλούν βλάβες στους πνεύμονες. Ιδιαίτερα ευάλωτοι είναι όσοι υποφέρουν από άσθμα και όσοι καταβάλλουν έντονη μυϊκή προσπάθεια σε μολυσμένη ατμόσφαιρα. Το 1987, η Π.Ο.Υ. είχε ορίσει ως ανώτατο όριο τα 75-100 γραμμάρια όζοντος σε χίλια κυβικά μέτρα αέρος επί μία ώρα, αλλά πολύ συχνά αυτό το όριο ξεπερνιέται στις μολυσμένες μεγαλουπόλεις.

έναν νεκρό για να διαπιστώσω ότι υπάρχει νέφος». Εκτός λοιπόν κι αν ο κος Μάνος... το καταπιεί... Να τρόποι: ξεπερνούν οι ρύποι τα όρια εκτάκτων μέτρων; Κανένα μέτρο ο λεγάμενος - πρέπει λέει να... αυξηθούν τα όρια! Μελέτες 15ετίας υπάρχουν για το νέφος; Τις καταργώ λέει αυτός (κι άλλα... 15 χρόνια μελέτης!). Και η λύση; Η περιβόητη «ιδιωτική πρωτοβουλία» και «καθαρά - φτηνά αυτοκίνητα»· η σωτηρία της Αθήνας εργολαβικά παραδίδεται στους καταστροφείς της! Έχω μπροστά μου άρθρο του «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΤΥΠΟΥ» 24-6-1988 με τίτλους όπως «Το νέφος μας σκοτώνει. Να σταματήσει η γενοκτονία! Βγείτε όλοι απ' τα σπίτια σας, αντιδράστε, μας σκοτώνουν, η πόλη μας είναι θάλαμος αερίων κ.λπ.». Θα τα ξαναπεί και τώρα αν χρειαστεί η κιτρινο - φιλελεύθερη φυλλάδα ή θα εξαντλήσει την υποκρισία της με σιβυλλικούς τίτλους του τύπου: «Ελπίδες στον Αίολο...;»!

V) ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ - Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ

Κακά τα ψέμματα, στην Αθήνα έχει συγκεντρωθεί το σύνολο σχεδόν των νέων και των εργαζομένων της πατρίδας μας, καθ' ότι η επαρχία αργοσβήνει κάτω απ' το ανελέητο καθεστώς της εγκατάλειψης και της... τουριστικής ανάπτυξης. Κανένα ουσιαστικό μέτρο για να σωθεί η Ελπίδα, να μην αργοσβήσει η ελληνική ύπαιθρος - να μην μείνει ο Έλληνας αγρότης δεμένος με τη Γη και το μόχθο του. Το σχέδιο βαθύ και ύπουλο, και οι ντόπιοι τοποτηρητές των... σχεδιαστών (!)παντελώς ανίκανοι να το συλλάβουν με τα κλειστά - απ' τον ευδαιμονισμό - μάτια τους. Τι λέει το σχέδιο: η Ελλάδα χώρα γερόντων και απελπισμένων, ανθρώπων ξεκομμένων απ' τη γη τους, τις παραδόσεις και την ιστορία τους, ανθρώπων που θα 'ναι ικανοί να πουλάνε τα πάντα στους αφεντάδες του χρήματος, εύκολη λεία στα χέρια εχθρών και πολυεθνικών!

Στην Αθήνα ο ντόπιος καπιταλισμός ξεπερνάει... τον εαυτό του! Αφού δημιούργησε αυτό το χάλι, σκοτώνει το μέλλον μας, βάζοντάς μας ως κολλίγους να... δημιουργήσουμε σε μια πόλη ανθυγιεινή, αντιπαραγωγική, αποξενωτική, αγχωτική, αντιαισθητική, αντικοινωνική. Ένας «λαός» νευρωτικός και νοσηρός γεννιέται, χωρίς ευαισθησίες - με αμβλυμένες συνειδήσεις και αισθήσεις! Καταστρέφονται μοναδικά μνημεία του Πολιτισμού και μοναδική ίχνη ιστορίας που δημιούργησαν άλλοτε αυτόν τον ίδιον τον ΑΝΘΡΩΠΟ... Συμφέροντα άνομα, ασυδοσία της πλουτοκρατίας και κυβερνήτες που... γίνονται ευαίσθητοι ανά τετραετία (και λίγο πριν την ψηφοφορία!)· όλα αυτά ριγμένα να κατασπαράξουν τους νέους... που απέμειναν σε τούτο τον τόπο, να ανεργία, να ναρκωτικά, να αδιέξοδα, να ο αργός θάνατος του νέφους και της ρύπανσης, που είναι πολύ ευρύτερη της ατμόσφαιρας· της ρύπανσης στις ψυχές μας...

VI) ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ: ΓΙΑ ΝΑ ΘΕΡΙΕΨΕΙ Η ΑΠΟΣΤΑΜΕΝΗ ΕΛΠΙΔΑ

«Ω, Φύσις, εκ σου πάντα, εν σοί πάντα, εις σε πάντα». (11) Ήρθε η ώρα για ένα ΦΥΣΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ. Με σκοπό την ανασύνδεση της σκέψης και της πράξης μας με τον Κόσμο, τη Φύση, τη Γη, το Σύμπαν... «Στην πρωταρχική ελληνική διανόηση, ήταν ξένος ο χωρισμός του κόσμου σε Φύση και Νου... Φύση άδεια από Νου, ήταν κάτι που δεν μπορούσε να το φανταστεί ο Έλληνας». (12) Κι ακόμη: «Έτι δε η Γη, Θεός ούσα, τους δυναμένους καταμανθάνειν και Δικαιοσύνην διδάσκει· τους γαρ άριστα θεραπεύοντας αυτήν πλείστα αγαθά αντιποιεί». (13)

Το ΦΥΣΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ δεν μπορεί παρά να είναι η πράξη που αμετακίνητα εκδηλώνεται ως ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΦΥΣΗ - ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΜΑΝΑ ΓΗ! Αναθεώρηση των Αξιών, Νέοι Μύθοι Ζω-

ής, Επανάσταση Ψυχών· ένας ΝΕΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ζητά τη θέση του στη Φύση, ένας ΝΕΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ που δεν τον αλυσσοδένουν τσιμεντένια κλουβιά, που η μιζέρια δεν του χαράζει τον Νου, που η Ψυχή του λεύτερη έχει γκρεμίσει τον καταναλωτισμό, τα απόβλητα και το χρυσό μοσχάρι. Ένας ΝΕΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ· ξανακερδίζει το δικαίωμα και το καθήκον της Ζωής, ξαναθεριεύει την αποσταμένη Ελπίδα!

Ναι, στο δικό μας αύριο η Αθήνα θα γίνει ξανά Τόπος Προσκυνήματος και Μεγαλείου και όχι στάβλος για τα θύματα της «ανάπτυξης», του «εκσυγχρονισμού» και των όποιων... «νέων ιδεών»! Η ελληνική επαρχία θα γεμίσει παιδικά γέλια, το ΚΕΦΙ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΘΑ ΞΑΝΑΡΘΕΙ, το αλέτρι θα σκάψει ξανά το χωράφι, κι ο τίμιος ιδρώτας ποτάμι θα πέσει στο χώμα...

Στην «Αθήνα» που βλέπετε γύρω σας ελάχιστοι θα μείνουν για να την ξανακάνουν Πόλη Ζωής, Κέντρο Πολιτισμού και Αθλητισμού! Αγαπητοί αναγνώστες, ποιοι άλλοι πλην των Εθνικοσοσιαλιστών, νοιάζονται για το Αύριο· οι Αστοί που ζουν μόνο για την καλοπέραση και τις σαπιοκοιλιές τους, οι Αστοί που αρνούνται να κάνουν παιδιά γιατί είναι... πρόσθετα «έξοδα»! Ναι, το ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΑΤΡΙΔΑ· εμείς όμως έχουμε!!Εμείς και μόνο Εμείς είμαστε ο κρίκος του Παρελθόντος και του Μέλλοντος. Όλοι οι άλλοι ζουν για ένα θλιβερή σήμερα και προσκυνούν το Οβρέικο χρήμα και θέαμα. Η ΦΥΣΗ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΑΞΙΖΟΥΝ ΠΙΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑ· όποιοι κι αν το είπανε είναι δικό μας, Εθνικοσοσιαλιστικό μήνυμα!Ναι, ΤΗ ΓΗ ΔΕΝ ΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΑΜΕ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΔΕΣ ΜΑΣ ΑΛΛΑ ΤΗ ΔΑΝΕΙΣΤΗΚΑΜΕ ΑΠ' ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ!

Εκείνοι που δημιούργησαν και συντηρούν το Νέφος της Αθήνας, εξοντώνοντας τον (μισό;) ελληνικό πληθυσμό θα 'χουν την τύχη των προδοτών του Ελληνισμού. Το σχέδιο της Γενοκτονίας δεν θα περάσει! Πολεμήστε στο πλευρό μας,

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ, ΤΗ ΦΥΣΗ, ΤΗ ΖΩΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ Π. ΔΗΜΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

(1) Adolf Hitler «MEIN KAMPF», για την πόλη της Βιέννης!

(2) Μιχαήλ Σκούλλος· καθηγητής Περιβαλλοντικής Χημείας (Πανεπιστήμιο Αθηνών).

(3) Νίκος Αγαπίου (απόσπασμα από βιβλίο του).

(4) Παναγιώτης Σίσκος (καθηγητής Πανεπ. Αθηνών).

(5) Βοηθήματα στις παρεχόμενες επιστημονικές πληροφορίες: Τα πανεπιστημιακά βιβλία (ΧΗΜΕΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ των Μ. Σκούλλου - Π. Σίσκου), οι μελέτες του ΠΕΡΠΑ (Πρόγραμμα Ελέγχου Ρυπάνσεως Περιβάλλοντος Αθήνας), η έκθεση του ΟΟΣΑ (Η ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, Παρίσι 1983) κ.λπ.

(6) Θα υπάρξει προσεχώς ειδικό άρθρο για «το φαινόμενο του θερμοκηπίου».

(7) Βλέπε σημείωση (4).

(8) Ανάλογα βέβαια με τις συγκεντρώσεις τους στον αέρα.

(9) Μελλοντικά θα υπάρξει και εξέταση περιβαλλοντικών προβλημάτων της εγκατελλειμένης και... τουριστικής ελληνικής επαρχίας.

(10) Ο καθηγητής Ι. Ιορδάνογλου στο «ΕΘΝΟΣ Κυρ.» 19-6-1988.

(11) Μάρκος Αυρήλιος «Εις εαυτόν» Δ' 23.

(12) Τσέλλερ - Νέστλε «Ιστορία της Ελληνικής Φιλοσοφίας», Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης 1942.

(13) Ξενοφών «Οικονομικός»: Η Γη όντας Θεός, διδάσκει σ' όσους μπορούν να μάθουν, τη Δικαιοσύνη: σ' αυτούς που τη λατρεύουν σωστά, χαρίζει πλήθος αγαθά» (από άρθρο του Μ. Πλωρίτη, ΒΗΜΑ 1-7-1990).

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΠΑΝΤΟΥ!

- Έξι μόλις μήνες έχουν περάσει από την ημέρα κατά την οποία η Ν.Δ. εκλήθη να κυβερνήσει και πάλι τη χώρα και τα σημάδια μιας μεγάλης αποτυχίας έχουν γίνει πια ολοκάθαρα.

- Στην εξωτερική πολιτική η θέση «ισχύος» την οποία θα αποκτούσε δήθεν η χώρα με την αναρρίχηση της Ν.Δ. στην εξουσία, απεδείχθη φρεναπάτη, ενώ τα αλλεπάλληλα ταξίδια του κ. Μητσοτάκη στο εξωτερικό μάλλον τουρισμός με έξοδα των Ελλήνων φορολογουμένων. Οι κρουνοί των επενδύσεων παραμένουν νεκροί και το χρήμα που δήθεν θα έρρεε στην Ελλάδα σαν μέλι και γάλα μωαμεθανικού παραδείσου είναι άφαντο και οι πολλά υποσχόμενοι πολιτικοί μας απεδείχθησαν για μια ακόμη φορά ψεύτες. Η αναγνώριση του Ισραήλ απεδείχθη επιπλέον μια πράξη δουλοπρεπείας απέναντι στο διεθνή σιωνισμό, χωρίς κανένα ουσιαστικό όφελος για τη χώρα, απεναντίας μάλιστα, με δυσμενείς επιπτώσεις για τις παραδοσιακά φιλικές σχέσεις μας με τον Αραβικό κόσμο.

- Τα εθνικά θέματα βρίσκονται σε ακόμα δεινότερη θέση. Το Κυπριακό εντελώς τελματωμένο, ενώ τα υποκριτικά δάκρυα εκ μέρους παραγόντων της Ν.Δ. για τη Βόρειο Ήπειρο απεδείχθησαν μέρος της γενικότερης απάτης. Το «καζάνι» στη Θράκη σιγοβράζει και κανείς υπεύθυνος δεν συγκινείται να δώσει μια λύση.

- Στην οικονομία, όπου οι σημερινοί κρατούντες είχαν υποσχεθεί ότι θα βγάλουν τη χώρα από το αδιέξοδο, κανένα φως δεν φαίνεται εις τον ορίζοντα, απεναντίας μάλιστα, ο πληθωρισμός τρέχει με 30% περίπου, ενώ η παραγωγικότητα βρίσκεται σε στάσιμα επίπεδα. Τα περίφημα «μέτρα» από την άλλη πλευρά έχουν απλά και μόνο φοροεισπρακτικό χαρακτήρα και δεν εξυπηρετούν κανένα μακροχρόνιο σχεδιασμό της εθνικής μας οικονομίας. Η ανεργεία καθημερινά αυξάνεται και οι περίφημες 100.000 νέες θέσεις εργασίας που είχε υποσχεθεί η Ν.Δ. έχουν, σε μόλις έξι μήνες, γίνει 100.000 νέες θέσεις ανεργείας. Την ίδια στιγμή οι κερδοσκόποι και η τοκογλυφία οργιάζουν στη χώρα, ενώ και οι τελευταίοι νόμοι προστασίας της εθνικής οικονομίας καταργούνται από τη Ν.Δ. στο όνομα της ευθυγράμμισης της χώρας με την ΕΟΚ. Πρόσφατο παράδειγμα ο τελευταίος νόμος που ψηφίστηκε, που επιτρέπει ΚΑΙ ΣΕ ΞΕΝΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ την έρευνα πετρελαίου στην πατρίδα μας. Ταυτόχρονα, ετοιμάζεται με μύριους τρόπους το ξεπούλημα σε «ιδιώτες» (βλέπε πολυεθνικές εταιρίες) ζωτικών τομέων της ελληνικής οικονομίας, τομέων που με λίγη προσπάθεια θα μπορούσαν να γίνουν κερδοφόροι, τομέων όπως η ενέργεια, οι επικοινωνίες, οι αερομεταφορές κ.λπ.

- Στο μέγα πρόβλημα των ναρκωτικών, που σκοτώνουν καθημερινά την ελληνική νεολαία καμμία προσπάθεια λύσεως δεν έχει επιχειρηθεί, απεναντίας κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος αναλογίζεται με θυμηδία και αηδία συγχρόνως τις «ντεντεκτιβίστικες» δηλώσεις του Τζανετάκη και την υποκριτική σοβαρότητα που είχε δείξει στο πρόβλημα αυτό η Ν.Δ. στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Το πρόβλημα

των ναρκωτικών απαιτεί κατ' αρχάς, όπως και η ίδια η Ν.Δ. έλεγε στα προεκλογικά της φυλλάδια, νομοθετική ρύθμιση και ειδικά πάνω στο ζήτημα εκείνο διαχωρισμού του χρήστη από τον έμπορο. Αυτή η νομοθετική ρύθμιση θα έπρεπε να είναι η πρώτη ενέργεια της κυβερνήσεως της Ν.Δ., ενέργεια που ούτε έγινε, ούτε βλέπουμε κάποια πρωτοβουλία για να γίνει.

- Στο οξύ πρόβλημα του περιβάλλοντος, και εδώ η Ν.Δ. εμφανίστηκε σαν πανάκεια που θα φέρει τη λύση του προβλήματος και εδώ απέτυχε και εδώ εψεύσθη. Το μόνο που κατόρθωσε ήταν να φαιδρύνει λίγο τη ζωή των ταλαίπωρων Αθηναίων με τον περιφερόμενο μαζί με το περίφημο «πιάτο» του υπουργό «περιβάλλοντος» κ. Μάνο.

- Και στην Παιδεία η Ν.Δ. είχε υποσχεθεί ότι θα φέρει την «άνοιξη» και εδώ μέχρι στιγμής τουλάχιστον έχει αποτύχει, αφού ναι μεν τα νέα μέτρα «φαίνονται» καλά, όμως καμμία εγγύησις δεν υπάρχει ότι θα εφαρμοσθούν. Αυτά σε ότι αφορά τη μέση παιδεία, γιατί για την ανωτέρα και ανωτάτη η αποτυχία της έχει πάρει επικίνδυνες διαστάσεις με κορυφή του παγόβουνου το περίφημο ζήτημα των λεγομένων ιδιωτικών «πανεπιστημίων», που με βάση τις εξαγγελίες της Ν.Δ. δόθηκε η ευκαιρία σε αρκετούς απατεώνες και κερδοσκόπους να εκμεταλλευθούν τις μικροαστικές ελπίδες και τα όνειρα δεκάδων χιλιάδων Ελλήνων πολιτών. Όμως στο θέμα αυτό θα επανέλθουμε δηλώνοντας τη γνωστή στους τακτικούς μας αναγνώστες θέση μας ότι είμαστε εναντίον των ιδιωτικών πανεπιστημίων, αληθινών ή ψεύτικων και τούτο γιατί δεν πιστεύουμε ότι σε καμμία περίπτωση πρέπει να είναι η παιδεία θέμα χρημάτων.

- Τελειώνοντας την αναφορά μου στην καθολική αποτυχία της Ν.Δ., θα ήθελα να επισημάνω αυτό που συμβαίνει τις τελευταίες βδομάδες, όπου ολόκληρη κυριολεκτικά η χώρα έχει διαλυθεί από τις απεργείες ΔΕΗ, ΟΤΕ, κ.λπ. Για μας το άδικο βρίσκεται και από τα δύο μέρη, όμως ασχέτως αυτού όλη αυτή η κατάσταση δείχνει πόσο ανίκανη είναι η δημοκρατία σαν πολίτευμα για να κυβερνηθεί σωστά ένας τόπος. Επιπλέον, αισθανόμαστε απόλυτα δικαιωμένοι για τη γραμμή που κρατήσαμε στις τελευταίες εκλογές, γραμμή που παραμένει και σήμερα ακόμη επίκαιρη, γραμμή που με μια φράση λέει: ΜΑΥΡΟ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΗΔΕΣ. Γι' αυτούς που αντιλέγοντας θα πουν πως αυτό είναι απλά και μόνο μια άρνηση χωρίς καμμία δημιουργική πρόταση, θα πω τούτο: Αρχή κάθε δημιουργίας δεν μπορεί παρά να είναι η απόλυτη άρνηση στο ψέμμα, στη διαφθορά, στην κατρακύλα, άλλωστε όπως ο Νίτσε λέγει «ΓΙΑ ΝΑ ΚΤΙΣΕΙΣ, ΠΡΕΠΕΙ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΕΙΣ».

«ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ»

Η προοδευτική κατάπτωση των πολιτισμένων εθνών έχει τις ρίζες της στο γελοίο δέος ενάντια στη ζωή. Βασική αρχή δεν πρέπει να είναι το δικαίωμα στη ζωή, αλλά το ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ, ακόμα και με θυσία αυτής της ίδιας της ζωής.

ANGEL GANUVET

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΥΣΤΡΙΑ

Οι Αυστριακοί που ζουν και εργάζονται κοντά στα σύνορα της χώρας τους με την Ουγγαρία, έχουν να δουν χωροφύλακα στους δρόμους και στις πόλεις τους εδώ και δύο μήνες. Η εξήγηση γι' αυτό είναι απλή: όλοι οι χωροφύλακες έχουν πάρει θέσεις ακριβώς επάνω στη γραμμή των συνόρων για να αναχαιτίσουν τα κύματα των προσφύγων που έρχονται από τις χώρες του πάλαι ποτέ υπαρκτού σοσιαλισμού. Ο Johann Schoretits, τοπικός διοικητής της χωροφυλακής δηλώνει στο Spiegel της 10/9: «Είμαστε υπερφορτωμένοι σε απελπιστικό σημείο· η μοναδική σχεδόν απασχόληση των ανδρών μου αυτόν τον καιρό είναι η σύλληψη των παρανόμων μεταναστών».

Μόνο αυτόν τον Αύγουστο οι ειδικοί του αυστριακού υπουργείου Εσωτερικών υπολόγισαν σε 2.800 τους φυγάδες από τη Ρουμανία, τα δύο τρίτα των οποίων μπήκαν από τα σύνορα της χώρας με την Ουγγαρία. Κάθε μέρα συλλαμβάνονται 100 ως 200 παράνομοι μετανάστες, στην πλειοψηφία τους Ρουμάνοι.

Για να τεθεί φραγμός σ' αυτό το ρεύμα, ο σοσιαλδημοκράτης υπουργός Εσωτερικών Franz Löschnak χρειάστηκε να ζητήσει από τον υπουργό Αμύνης Robert Lichal, του συντηρητικού Λαϊκού Κόμματος, τη βοήθεια του στρατού. Σ' αυτή την περίπτωση η κυβέρνηση συνασπισμού λειτούργησε καλά.

Στις αρχές Σεπτεμβρίου το υπουργικό συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα την αποστολή στα σύνορα τριών ταγμάτων με συνολικά 1.500 άνδρες για να προστατεύσουν τη χώρα απ' αυτήν την ιδιότυπη εισβολή. Για όσους Πολωνούς ταξιδεύουν στην Αυστρία ξανάγινε υποχρεωτική η βίζα.

Οι στρατιώτες σχηματίζουν περιπόλους μαζί με τοπικούς χωροφύλακες ή τελωνειακούς και, σύμφωνα με τις οδηγίες που έχουν, μόλις αντιληφθούν παράνομους μετανάστες τους υποχρεώνουν να γυρίσουν πίσω, πέρα από την ουδέτερη ζώνη, στην Ουγγαρία. Εάν επιμένουν να περάσουν στην Αυστρία συλλαμβάνονται και οδηγούνται στη χωροφυλακή. Αν απειληθεί η ζωή τους οι στρατιώτες επιτρέπεται να κάνουν χρήση των όπλων τους.

Η χρήση του στρατού ξεσήκωσε, όπως ήταν φυσικό, θύελλα αντιδράσεων από τους γνωστούς κύκλους, που σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα κάνουν τα πάντα για να διαλύσουν οποιοδήποτε ίχνος εθνικής ταυτότητας: αριστεροί, πράσινοι και καθολικοί παπάδες άρχισαν και πάλι την καλά ενορχηστρωμένη προπαγάνδα τους. Το αποκορύφωμα της βλακείας ήρθε με τη δήλωση κάποιου παπά ονόματι Weber ότι ντρέπεται που «η Αυστρία ξαναφτιάχνει στα σύνορά της το σιδηρό παραπέτασμα». Ακόμα και αν παραβλέψουμε το γεγονός ότι ο εν λόγω κύριος και οι συνοδοιπόροι του δεν έκαναν ποτέ τίποτα για να πέσει το παραπέτασμα, ούτε και άνοιξαν ποτέ το στόμα τους για να μιλήσουν εναντίον του, δεν μπορούμε παρά να αναρωτηθούμε για την πνευματική διαύγεια κάποιου που δεν βλέπει ότι το παλιό παραπέτασμα είχε σηκωθεί για να απαγορεύσει την έξοδο πολι-

τών από τη χώρα τους, μετατρέποντάς τες έτσι πρακτικά σε τεράστιες φυλακές, ενώ το σημερινό «παραπέτασμα» που υψώνει η Αυστρία στα ανατολικά της σύνορα είναι φυσικότατη άσκηση του δικαιώματος να προστατευθεί από μια πραγματική εισβολή.

Πάντως, αυτή τη φορά δεν θα περάσει των διεθνιστών στην Αυστρία, γιατί και τα δύο μεγάλα κόμματα του κυβερνητικού συνασπισμού είναι αποφασισμένα να κρατήσουν τον στρατό στα σύνορα. Δεν το κάνουν βέβαια αυτό επειδή θέλουν να προστατεύουσουν την Αυστρία από την εισβολή. Δόξα τω Θεώ, οι καλοί δημοκράτες έχουν καταφέρει να απαλλαγούν από κάθε πατριωτικό συναίσθημα εδώ και πολλά χρόνια. Απλά, στα τέλη Οκτωβρίου γίνονται στην Αυστρία γενικές εκλογές και οι δημοκράτες κινδυνεύουν να χάσουν πολλά κουκιά προς όφελος του Φιλελεύθερου Κόμματος (FPÖ) του Jörg Haider και να φανεί ο τελευταίος σαν αυτό που πραγματικά είναι, δηλαδή η μόνη πατριωτική δύναμη μέσα στο κοινοβούλιο. Ο Haider είχε προειδοποιήσει εδώ και πολύ καιρό για τον κίνδυνο μιας μαζικής εισβολής παρανόμων μεταναστών από την ανατολική Ευρώπη με τα καταστρεπτικά συνεπακόλουθά της. Οι θέσεις του Haider βρήκαν απήχηση στους συμπατριώτες του, όπως δείχνουν πρόσφατες δημοσκοπήσεις. Οι Αυστριακοί δείχνουν τελευταία ιδιαίτερη ευαισθησία απέναντι στην απειλή αλλοιώσεως της εθνικής τους ταυτότητας και αυτή η αφύπνιση οφείλεται κατά ένα μεγάλο μέρος στις πολύχρονες προσπάθειες του Haider.

Ο νέος ρόλος του αυστριακού στρατού δείχνει ίσως ότι η αναμέτρηση του μέλλοντος δεν θα είναι μεταξύ Ανατολής και Δύσεως, ένας διαχωρισμός που έχει εν πολλοίς ξεπεραστεί, αλλά μεταξύ των Ευρωπαϊκών Εθνών και των αλλόφυλων μεταναστών σ' αυτά. Παρ' όλο που στην περίπτωση της Αυστρίας οι μετανάστες δεν είναι αλλόφυλοι, κανείς άνθρωπος καλής πίστεως δεν μπορεί να ζητήσει από το κράτος αυτό να δώσει καταφύγιο σε εκατομμύρια ξένων υπηκόων, κάτι που θα κατέστρεφε γρήγορα την εθνική του ταυτότητα.

Αναρωτιέται κανείς αν θα τολμούσε ποτέ Έλληνας υπουργός να χρησιμοποιήσει τον στρατό για να περιορίσει την εισροή των - αλλόφυλων και πολύ πιο επικίνδυνων από τους Ανατολικοευρωπαίους - παράνομων μεταναστών από τον Έβρο. Αλλά βέβαια ζητάμε πάρα πολλά...

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Την ώρα που θα διαβάζονται αυτές οι γραμμές, δεν θα υπάρχει πια «Λαοκρατική Δημοκρατία της Γερμανίας», όμως ένα από τα στηρίγματά της, η Λαϊκή Αστυνομία (Volkspolizei) θα συνεχίσει να δρα στο ανατολικό τμήμα της, ενιαίας πια, χώρας. Οι Vopos, όπως είναι γνωστά εκεί τα όργανά της, δεν βαρύνονται βέβαια με τα φρικιαστικά εγκήματα των συναδέλφων τους ασφαλιτών Stasis της διαβόητης Κρατικής Ασφάλειας, αλλά έδειξαν στο παρελθόν ιδιαίτερο ζήλο στην καταδίωξη κάθε στοιχείου που αντιστεκόταν στην άνευ όρων υποταγή στους Σοβιετικούς κυρίους τους και, φυσικά, των Εθνικοσοσιαλιστών. Σήμερα φαίνεται ότι οι Ανατολικογερμανοί τους ανταποδίδουν ένα, μικρό έστω, μέρος αυτών που τους οφείλουν.

Μια σειρά επιθέσεις εναντίον της Λαϊκής Αστυνομίας από άτομα που «έχουν ιδιαίτερη κλίση στη βία και παρασύρονται από τη φασιστική φρασεολογία» (σύμφωνα με την Κεντρική Εγκληματολογική Υπηρεσία του Αν. Βερολίνου) δείχνει την

ύπαρξη ενός συσσωρευμένου πατριωτικού δυναμικού που μπορεί ακόμα να ξεσπά, αν και ανοργάνωτο, παρά τις υποσχέσεις για μια σύντομη μετάβαση σε έναν καταναλωτικό παράδεισο που μοιράζει αφειδώς η Βόννη. Τον Αύγουστο έγιναν στην Ερφούρτη συγκρούσεις πατριωτών με την αστυνομία με 12 σοβαρά τραυματίες. Στα τέλη του μηνός αυτού έγιναν επεισόδια με Σοβιετικούς στρατιώτες στο Μαγδεμβούργο όπου Σοβιετικοί αξιωματικοί πυροβόλησαν κατά του πλήθους. Δεν καταφέραμε όμως να πάρουμε περισσότερες πληροφορίες για το συμβάν.

Τα αισθήματα των Ανατολικογερμανών για οτιδήποτε έχει να κάνει με το παλιό καθεστώς εκφράστηκαν επίσης πολύ καθαρά πριν από λίγους μήνες, στην αρχή του καλοκαιριού, όταν περίπου 200 Εθνικοσοσιαλιστές έκαναν γυαλιά - καρφιά το «πολιτιστικό» κέντρο «Marx - Engels Forum» στη συνοικία Prenzlaner Berg του Αν. Βερολίνου. Μικρότερης εκτάσεως συγκρούσεις είναι καθημερινό γεγονός· σε όλες τις πόλεις της ανατολικής Γερμανίας οι πατριώτες αντιμετωπίζουν τους συνεργάτες και τους συνοδοιπόρους του παλιού καθεστώτος αλλά και την αυξανόμενη εγκληματικότητα των αρκετών χιλιάδων αλλόφυλων που το παλιό καθεστώς φιλοξενούσε ως δήθεν εργάτες ή φοιτητές στο όνομα της «σοσιαλιστικής φιλίας με τους αναπτυσσόμενους λαούς». Οι αλλόφυλοι εξακολουθούν να βρίσκονται κάτω από την προστασία των κρατικών οργάνων είτε τα τελευταία βρίσκονται κάτω από τις εντολές της Βόννης είτε - όπως μέχρι πριν από ένα χρόνο - κάτω από τις εντολές της Μόσχας. Έτσι, για παράδειγμα, ένα επεισόδιο μεταξύ Γερμανών και Βιετναμέζων που έγινε στα τέλη Αυγούστου στον περιφερειακό σιδηρόδρομο του Αν. Βερολίνου και που είχε σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό των τελευταίων, έγινε αφορμή να εξαπολυθεί νέα εκστρατεία μίσους κατά των πατριωτών από φερέφωνα του διεθνισμού όπως η «σύμβουλος υποθέσεως ξένων υπηκόων» του Α. Βερολίνου Anetta Kahane η οποία κατηγόρησε την Λαϊκή Αστυνομία για «αδράνεια και ανικανότητα». Η Kahane, που είναι βέβαια Εβραία, έχει φυσικά κάθε λόγο να ανησυχεί για την αδράνεια και την ανικανότητα της Λαϊκής Αστυνομίας· η Λαοκρατική Δημοκρατία της Γερμανίας ήταν ένα από τα πιο φιλοεβραϊκά κράτη του κόσμου και όταν νιώθεις το χαλί να τραβιέται κάτω από τα πόδια σου δεν μπορεί παρά να είσαι ανήσυχος. Κάποιος όμως θα έπρεπε να υπενθυμήσει στην Kahane ότι δεν είναι το καταλληλότερο πρόσωπο να δίνει συμβουλές για τη μεταχείριση των ξένων από τους Γερμανούς όντας μέλος ενός λαού που είναι υπεύθυνος για χιλιάδες εγκλημάτων κατά των Παλαιστινίων (και συνωνόματη του γνωστού παρανοϊκού ραββίνου!).

Τα γεγονότα της Λειψίας, στις 2 Σεπτεμβρίου, είναι τα τελευταία και αρκετά σοβαρά, για τα οποία έχουμε πληροφόρηση. Την ημέρα αυτή άνοιξε τις πύλες της η διεθνής έκθεση της πόλης και υπήρχε μεγάλη κίνηση. Η Λαϊκή Αστυνομία θεώρησε καλό να κάνει πολύ εμφανή την παρουσία της και να συλλάβει μερικούς νέους που, κατά τη γνώμη των οργάνων, ενόχλησαν έναν αλλόφυλο. Αυτό προκάλεσε την οργή του πλήθους που κινήθηκε απειλητικά εναντίον ενός περιπολικού. Ένα όργανο πυροβόλησε τότε ξαφνικά και τελείως απροειδοποίητα κατά του πλήθους και η σφαίρα τραυμάτισε σοβαρά (και μόνιμα, όπως αργότερα αποδείχτηκε) έναν 24χρονο εργάτη. Το πλήθος ξέσπασε τότε στα όργανα, τα οποία έστειλε στο νοσοκομείο και άρχισαν συγκρούσεις που κράτησαν όλο το βράδυ.

Ο στρατός στα σύνορα της Αυστρίας - για προστασία από μια εισβολή όχι ένοπλη, αλλά εξίσου επικίνδυνη.

«Κάτω το καθεστώς!». (Εθνικοσοσιαλιστές του Αν. Βερολίνου).

Γάλλοι Συναγωνιστές του Εθνικιστικού Κινήματος P.N.F.E.

Εγγραφείτε Συνδρομητές στη Χρυσή Αυγή
Ετησία συνδρομή: δραχμές 3.000

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΜΑΧΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΤΡΑΝΗ